

Izaiáš

Pozůstatek se navrátí

1

¹ Vidění, které za vlády judských králů^a Uziáše, Jotama, Achaze a Ezechiáše viděl Izaiáš, syn Amosův, o Judovi a Jeruzalémě:

Jako Sodoma a Gomora

2

Slyšte, nebesa, země, vyslechni,
co praví Hospodin:
Syny jsem hýčkal, vychoval,
oni mě ale zradili.

3

I býk zná svého hospodáře,
oseľ zná jesle, kde ho krmí pán –
Izrael ale nechce znát,
můj lid si nevsímá!

4

Ach, národe hříšníků,
lide obtížený vinami,
plemeno zločinců,
synové zkažení –
Hospodina opustili,
Svatého izraelského zavrhlí,
odvrátili se jako cizinci!

5

Proč máte být bití ještě víc?
Proč se musíte stále protivit?
Hlava je celá pokrytá ranami
a srdce plné bolesti.
6 Od chodidel až k temeni
nezůstal kousek netknutý:
jen samé rány, modřiny
a jizvy samý hnis –
nejdou ošetřeny ani obvázány,
olejem nejsou léčeny!

7

Vaše země leží v sutinách,
vaše města jsou spálena.
Půdu vám cizáci plení před očima –
je z ní pustina, cizáky zcela zničena.

8

Opuštěna zůstala Dcera sionská
jako chýše vprostřed vinice,
jako budka v poli okurek,
jak město, jež se obléhá.

9

Kdyby z nás Hospodin zástupů
nenechal aspoň hrstku naživu,
už bychom byli jako Sodoma,
dopadli bychom jako Gomora!^b

K čemu jsou mi vaše oběti?

10

Slyšte slovo Hospodina,
vládcové Sodomy,
vyslechni učení našeho Boha,
lide Gomory:

11

K čemu jsou mi všechny ty vaše oběti?
praví Hospodin.^c
Mám už dost beraních zápalů
i sádla tučných dobytčat.

^a období cca 740–680 př. n. l. (2Kr 15–20; 2Le 26–32)

^b Gn 18:20–19:25

^c srov. 1S 15:22; Ž 50:7–23; Př 21:3; Oz 6:6; Mi 6:6–8

Krev býků, kozlů a beránků
mi není příjemná.

12

Že se mi vůbec chodíte ukazovat!
Kdo si myslíte, že o to stojíte,
abyste šlapali po mých nádvořích?

13

Přestaňte přinášet marné oběti!
Kouř kadidla je mi odporný.
Všechna ta novoluní, soboty, slavnosti –
ta vaše zlá shromáždění nesnáším!

14

Ta vaše novoluní, ty vaše svátky –
jak se mi z duše protiví!

15

Jsou mi přítěží,
unavuje mě jejich snášení.
Proto když ke mně vzpínáte ruce,
zakrývám si oči před vámi,
a když své modlitby hromadíte,
neslyším.

16

Ruce máte celé od krve –
umyjte se a očist'te!
Odklid'te mi už z očí
zlo, jež jste páchali.

17

Přestaňte jednat zle –
jednat dobře se naučte!
Prosazujte spravedlnost,
podpořte utlačovaného,
zjednejte sirotkovi právo,
zastaňte se vdov!

18

Potom to můžeme spolu probrat,
praví Hospodin:
Jsou-li vaše hříchy rudé jak šarlat,
zbělají jako sníh.

19

Jsou-li jak purpurová látka,
budou jak vlna beránčí.
Jste-li ochotní a poslušní,
budete požívat darů země.

20

Jste-li však vzpurní a odbojní,
budete požírání mečem.^d
Tak promluvila ústa Hospodinova.

Nevěrné město

21

Ach, jak se kdysi věrné město
stalo nevěstkou!
Kdysi je naplňovalo právo
a spravedlnost žila v něm –
ted' však jen vrahové.

22

Tvé stříbro se proměnilo v strusku,
tvé víno se vodou zředilo.

23

Tví vládcové jsou samozvanci
a společníci zlodějů;
všichni si úplatky oblíbili,
záleží jim jen na zisku.
Sirotkům nezjednávají právo,
nemají zájem se zastat vdov.

24

Nuže, toto praví Panovník,
Hospodin zástupů, Mocný izraelský:
Ach, jak si ulevím od svých nepřátel,
svým protivníkům pomstím se!

25

Obrátím proti tobě ruku,

^d srov. Dt 30:15–19

26 dočista vytavím tvoji strusku,
odstráním z tebe všechnu nečistotu!
Vrátím ti soudce tak jako kdysi,
budeš mít rádce jako dřív.
A potom budeš znovu nazýváno:
Město spravedlnosti, Věrné město.

27 Sion tehdy bude vykoupen právem
a jeho kající spravedlností.
28 Zkáza však přijde na vzpurné a hříšné,
zahyne každý, kdo Hospodina opouští.

29 Hanba vám bude za posvátné háje,
které se vám tak líbily;
za ty zahrady se budete stydět,
že jste se pro ně rozhodli.
30 Budete jako dub, jemuž opadáva listí,
a jako zahrada bez vody.
31 Ze siláka se stane koudel
a jiskrou bude jeho čín;
obojí to pak spolu vzplane –
nikdo to nebude moci uhasit!

2

Na Hospodinovu horu

¹ Toto viděl Izaiáš, syn Amosův, o Judovi a Jeruzalémě:

2 V posledních dnech se přihodí,
že hora Hospodinova domu bude čnít
nad horské vrcholy,
vysoko nad všechny výšiny.

3 Pohrnou se k ní všechny národy,
zástupy lidí přijdou se slovy:
„Pojďme vzhůru na Hospodinovu horu,
domů k Jákobovu Bohu!
Bude nás učit cestám svým,
abychom chodili jeho stezkami.“

4 Ze Sionu bude znít Hospodinovo učení,
z Jeruzaléma se jeho slovo rozšíří.
On bude soudit mezi národy,
zástupy lidí napraví.
Tehdy ze svých mečů ukují pluhy
a ze svých kopí srpy.^a
Národ proti národu nepozvedne meč,
už nikdy se nebudou chystat do boje.

5 Dome Jákobův, pojďme,
choďme v Hospodinově světle!

Lidská pýcha bude sražena

6 Ty jsi však opustil svůj lid,
dům Jákobův,
neboť je plný kouzel z Východu
a filištinského věštění –
tleskají výplodům cizinců!
7 Jejich země je plná stříbra, zlata
a nepřeborných pokladů.
Jejich země je plná koní
a vozů bezpočtu.^b

^a Mi 4:1–3; srov. Jl 4:10

^b srov. Dt 17:16; 1Kr 4:26; 10:26–29

8 Jejich země je plná model;
vlastnímu dílu se klanějí,
tomu, co sami vyrobí.

9 Člověk je sražen,
kdekdo se ponižuje –
nepozvedej je!

10 Schovej se do skal, člověče,
zahrab se do země
v hrůze před Hospodinem,
před jeho slavným majestátem!
11 Ponižen bude hrdý pohled člověka,
lidská pýcha bude sražena;
jen Hospodin bude vyvýšen
v ten den.

12 Hospodin zástupů totiž chystá den
pro všechny pyšné nadutce,
pro všechny, kdo se povyšují
a budou poniženi –
13 pro všechny ztepilé libanonské cedry,
pro všechny statné bášanské duby,
14 pro všechny strmé hory,
pro všechny vznešené výšiny,
15 pro všechny hrdé bašty,
pro všechny pevné hradby,
16 pro všechny mořské lodi,
pro všechny skvělé koráby.
17 Ponižena bude hrdost člověka,
lidská pýcha bude sražena;
18 v ten den bude vyvýšen jen Hospodin
a modly zcela vymizí.

19 Lidé se schovají do skalních jeskyní,
do děr pod zemí
v hrůze před Hospodinem,
před jeho slavným majestátem,
až povstane, aby zděsil zem.

20 V ten den člověk zahodí
mezi netopýry a potkany
své stříbrné modly, své zlaté modly,
které si vyrobil ke klanění.
21 Tehdy se schová do skalních slují,
do horských rozsedlin
v hrůze před Hospodinem,
před jeho slavným majestátem,
až povstane, aby zděsil zem.

22 Přestaňte tedy obdivovat člověka –
vždyť sotva svůj dech popadá!
Za co by asi mohl stát?

3

Tví vůdci jsou svůdci

1 Nuže, pohleďte – Panovník,
Hospodin zástupů,
z Jeruzaléma a Judy odstraní
zdroj i zásobu:
všechny zásoby potravy
i všechny zásoby vody,
2 hrdinu i bojovníka,
soudce i proroka,
věštec i starce,

3 velitele i váženého muže,
rádce i mudrce,
věštců i zaříkávače.

4 Jako vůdce jim nechám chlapce,
bude jim vládnout krutá sběh.

5 Lidé budou vyhrožovat jeden druhému,
bližní bude ubližovat svému bližnímu,
mladí se vrhnou na staré
a nicotní na ctihodné.

6 Člověk tehdy popadne svého bratra,
někoho z vlastní rodiny:
„Bud' naším vůdcem, máš přece plášť,
udělej něco s těmi troskami.“

7 On ale v ten den bude přísahat:
„Já přece nemám žádný lék!
Nemám doma chleba ani plášť,
nedělejte mě vůdcem nad lidem!“

8 Jeruzalém se hroutí,
Juda se kácí!
Postavili se Hospodinu slovy i skutky,
jeho slávě vzepřeli se do očí.

9 Výraz jejich tváře svědčí proti nim –
svůj hřích jak Sodoma stavějí na odív.
Běda jim!
Přivedli na sebe neštěstí.

10 Řekněte spravedlivému: Bude dobře!
Ovoce svých skutků užije.

11 Běda však ničemovi: Bude zle!
Odplatu za své dílo dostane.

12 Ach, můj lid! Odírají ho děti
a ženy nad ním panují.
Ach, můj lide! Tví vůdci jsou svůdci,
zastřeli cestu, po níž měl jsi jít!

13 Hospodin povstal, aby vedl při,
stojí, aby soudil zástupy.

14 Hospodin vznáší žalobu
proti stařešinům svého lidu a jeho velmožům:
To vy jste vyplenili moji vinici,
doma si hromadíte kořist ubohých!

15 Jak to, že utlačujete můj lid,
jak to, že šlapete chudým po tvářích?
Tak praví Hospodin, Pán zástupů.

Sionské dcery

16 Hospodin praví:
Sionské dcery jsou namyšlené,
procházejí se s bradou nahoře
a se svůdnými očima
drobně cupitají sem a tam,
řetízkami cinkají jim na nohách.

17 Sionské dcery proto Pán raní
prašivinou na temeni –
Hospodin jejich spánky obnaží!

¹⁸ V ten den Pán ty cetky odstraní: řetízkami na kotnících, čelenky, náhrdelníky, ¹⁹ přívěsky, náramky, roušky, ²⁰ turbany, stužky, šerpy, voňavky, talismany, ²¹ prsteny, nosní kroužky, ²² róby, převlečníky, pláštěnky, taštičky, ²³ kraječky, košilky, šátky i přehozy.

24 Místo balzámu bude hniloba
a místo pásu provaz,
místo účesu bude lysina,
místo roucha pytel
a místo ozdob – cejch!

25 Tví muži, Sione, padnou mečem,
tví hrdinové ve válce.

26 Tvé brány budou truchlit a kvílet,
na zemi jako vdova schoulíš se.

4

1 Jednoho muže se v ten den
chopí sedm žen:
„Budeme jíst svůj vlastní chléb
a oblékat se vlastním oděvem,^a
jen ať se jmenujeme po tobě –
pomoz nám ujít potupě!“^b

Hospodinův výhonek

² V ten den bude Hospodinův výhonek^c nádherný a slavný a plod země bude chloubou a ozdobou pro ty z Izraele, kteří vyvážnou. ³ Kdo zůstane na Sionu, kdo bude ponechán v Jeruzalémě, bude tehdy nazýván svatým, totiž každý, kdo je zapsán k životu v Jeruzalémě.^d ⁴ Pán tehdy duchem soudu a duchem ohně smyje špinu sionských dcer a umyje Jeruzalém od krve. ⁵ Nad celou horou Sion a nad všemi, kdo se tam shromáždí, pak Hospodin stvoří baldachýn – všechnu tu slávu bude ve dne přikrývat oblak dýmu a v noci záře planoucího ohně.^e ⁶ Poskytne přístřeší a stín před denním horkem a útočiště a úkryt před bouří a deštěm.

5

Píseň o vinici

1 Svému milému zpívat chci
milostnou píseň o jeho vinici:

Můj milý míval vinici
na úrodném úbočí.

2 Okopal ji a zbavil kamení,
nejlepší révu na ní vysadil.
Věž postavil uprostřed ní,
vykopal v ní i vinný lis.
Očekával, že hrozny urodí,
její plody ale zplaněly.

3 Nyní, občané Jeruzaléma a lide judský,
rozsud'te mezi mnou a mojí vinicí.

4 Co víc se dalo udělat pro moji vinici,
než co jsem pro ni učinil?
Když jsem očekával, že hrozny urodí,
proč její plody zplaněly?

5 Nyní vám tedy oznámím,
co udělám se svou vinicí:
Odstráním její plot a bude vypleněna,
zbořím její zeď a bude zdupána.

6 Nechám ji, aby ladem ležela,
neprořezaná, neokopaná,
trnám a bodlácím celá zarostlá.

^a srov. Ex 21:10

^b srov. Gn 30:23; Iz 54:4

^c Iz 11:1; 53:2; Jr 23:5; 33:15; Za 3:8; 6:12

^d srov. Ex 32:32; Ž 69:29; 87:5–6; Da 12:1

^e srov. Ex 13:21–22

Navíc i mrakům poručím,
ať na ni neprší.

7 Vinice Hospodina zástupů je dům izraelský,
jeho milovaná réva je judský lid.
Očekával právo, a hle – bezpráví,
spravedlnost, a hle – úpění!

Šestkrát běda

8 Běda vám, kdo skupujete dům za domem
a spojujete pole s polem,
takže už nezbyvá místo pro jiné –
copak jste jediní, kdo v zemi bydlíte?!
9 Hospodin zástupů přede mnou prohlásil:
Jistěže mnohé domy zchátrají,
honosné vily se vyprázdní.
10 Deset akrů vinice vydá jen jeden džbán,
deset měr osiva jen jednu míru zrna.
11 Běda těm, kdo ráno vstávají
a hned se ženou za pitím,
kdo vysedávají dlouho do noci,
než se vínem rozvášní!
12 Cítěry, loutny, tamburíny, píšťaly,
víno na jejich hodech nechybí.
Hospodinovy skutky je ale nezajímají,
dílo jeho rukou vůbec nevidí.
13 A proto můj lid půjde do zajetí,
neboť mu chybí poznání;
jeho urození budou umírat hladu,
obyčejní budou žízni vyprahlí!
14 Záhrobi už proto rozvívá svůj chřtán,
jeho bezedná tlama zeje dokořán;
výkvět i spodina spadne tam,
celý ten rozjařený bujný dav!
15 Člověk bude sražen a každý ponížen,
pohledy pyšných skloní se.
16 Hospodin zástupů se ale soudem vyvýší,
svatý Bůh se ukáže svatým ve spravedlnosti.
17 Ovce se budou pást jako na vlastních loukách,
v troskách boháčů se budou stáda popásat.

18 Běda těm, kdo táhnou vinu za provazy lži,
kdo jak vůz na laně vlečou hřích!
19 Těm, kdo říkají: „Jen ať si pospíší,
ať Bůh neotálí s dílem svým,
abychom si je prohlédli!
Jen ať už přijde s tím,
ať Svatý izraelský svůj záměr naplní,
abychom ho poznali!“

20 Běda těm, kdo říkají zlu dobro
a dobru zlo,
kdo vydávají tmu za světlo
a světlo nazývají tmou,
kdo vydávají hořkost za sladkost
a sladkost za hořkost!

21 Běda těm, kdo se považují za moudré,
kdo si připadají rozumně!

22 Běda hrdinům v pití vína,
zdatným v nalévání nápojů,
23 kteří za úplatek ospravedlní darebáka
a spravedlivým právo odeprou!

Přispěchá národ zdaleka

24 Proto jako oheň polyká strniště
a seno mizí v plamenech,
právě tak ztrouchniví jejich kořeny
a jejich květy vítr rozpráší.
Zákon Hospodina zástupů totiž zavrhlí,
slovy Svatého izraelského pohrdli!
25 Hospodin proto vzplál hněvem na svůj lid,
napřáhl proti němu ruku a udeřil,
takže se hory zatřásly –
v ulicích jako smetl leží mrtvoly!
Tím vším ale jeho hněv stále nekončí,
jeho ruka se ještě chystá udeřit.
26 Pozvedá korouhev pro národ zdaleka,
od konce světa ho hvízdnutím přivolá,
a hle – hned rychle přispěchá!
27 Nikdo z nich se neunaví, neklesne,
nikdo si nezdřímne ani neusne,
neuvolní se jim opasek na bedrech,
nepřetrhne se jim na obuvi řemínek.
28 Jejich šípy jsou ostré
a všechny luky napjaté;
kopyta jejich koní jako křemen
a jejich kola jako vichřice.
29 Budou řvát jako lev,
jako král zvířat spustí řev;
zavrčí a chytí úlovek,
odvěčou ho pryč a nikdo jim ho nevyrve.
30 V ten den budou vrčet nad svou kořistí,
jako když moře burácí.
Kdo tehdy pohlédne na zemi,
uvidí samou tmou a trápení –
světlo se skryje za mraky!

6

Svatý, svatý, svatý

¹ V roce, kdy zemřel král Uziáš,^a jsem spatřil Pána sedícího na vznešeném a vyvýšeném trůnu a lem jeho roucha naplňoval chrám.² Nad ním se vznášeli serafové, každý se šesti křídly: dvěma si zakrývali tvář, dvěma si zakrývali nohy a dvěma létali.
³ Jeden ke druhému přítom volali:

„Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů,
jeho sláva naplňuje celou zemi!“^b

⁴ Hlasem toho volání se chvěly čepy veřejí a chrám se naplnil dýmem.^c

⁵ Tehdy jsem zvolal: „Běda mi – teď zahynu! Jsem člověk s nečistými rty, žiji uprostřed lidu s nečistými rty, a přítom jsem na vlastní oči spatřil Krále, Hospodina zástupů!“⁶ Vtom ke mně přiletěl jeden ze serafů, v ruce žhavý uhlík vzatý kleštěmi z oltáře.⁷ Dotkl se mých úst a řekl: „Hle, tento uhlík se dotkl tvých rtů; tvá vina byla odstraněna a tvůj hřích očištěn.“

⁸ Potom jsem uslyšel Pánův hlas: „Koho pošlu? Kdo nám půjde?“
„Zde jsem, pošli mě!“ odpověděl jsem.

⁹ Tehdy řekl: „Jdi a vyříd' tomuto lidu:

„Slyšte a poslouchajte, ale nerozumějte,

^a zvaný též *Azariáš* (2Kr 15:1–7; 2Le 26); zemřel 742 př. n. l.

^b Nu 14:21; Ž 72:19; Abk 2:14

^c Ex 40:34–35; 1Kr 8:10–11

hled'te a dívejte se, ale nevězte!
10 Zatvrd' srdce tohoto lidu,
zacpi jim uši a zavři oči,
aby očima neviděli, ušima neuslyšeli,
srdcem nepochopili a neobrátili se,
aby nebyli uzdraveni."

11 Zeptal jsem se: „Na jak dlouho, Pane?“ a on odpověděl:

„Dokud se města nestanou troskami,
v nichž se nebydlí,
dokud nebudou domy bez lidí
a země obrácená v sutiny.
12 Dokud Hospodin nevyžene lidi pryč,
takže tu zemi všichni opustí.
13 Kdyby v ní zůstala i jen desetina,
musí být znovu vypleněna.
Ale jako dub, jako mocný strom
zanechá pahýl, když je poražen,
tak je svatě símě oním pahýlem.“

7

Sám Pán vám dá znamení

¹ Za vlády judského krále Achaze, syna Jotamova, syna Uziášova, vytáhl aramejský král Recin s izraelským králem Pekachem, synem Remaliášovým, do boje proti Jeruzalému, ale nedokázal jej dobýt.^a ² Když bylo domu Davidovu oznámeno: „Aram se spojil s Efraimem,^b“ královo srdce i srdce jeho lidu se rozechvělo, jako se chvějí stromy ve větru.

³ Hospodin tehdy řekl Izaiášovi: „Vezmi svého syna Šear-jašuba^c a vyjdi s ním Achazovi naproti. Potkáš ho u konce strouhy Horního rybníka, u silnice k Valchářovu poli,⁴ a řekneš mu: Zůstaň klidný, neboj se! Nenech se děsit těmi dvěma doutnajícími oharky – zuřivým hněvem Aramejce Recina a syna Remaliášova.⁵ Ano, Aram s Efraimem, totiž Remaliášovým synem, chystal tvou zkázu a říkal: ⁶ „Pojďme napadnout Judsko! Porazíme ho, rozdělíme si ho a králem tam uděláme syna Tabealova.“⁷ Panovník Hospodin však praví:

To se nestane,
tak to nebude!
8 Hlavou Aramu je Damašek
a hlavou Damašku Recin.
Za pětadesát let bude Efraim rozdrčen,
takže už nebude národem.
9 Hlavou Efraima je Samaří
a hlavou Samaří Remaliášův syn.
Jestliže neuvěříte,
jistěže neobstojíte!"

¹⁰ Hospodin pak Achazovi ještě řekl: ¹¹ „Požádej Hospodina, svého Boha, o znamení, ať už dole v hlubinách nebo v nebeských výšinách.“¹² „Nepožádám,“ odpověděl však Achaz. „Nebudu pokoušet Hospodina.“

¹³ „Slyš, dome Davidův!“ řekl na to prorok. „To vám nestačí unavovat lidi, že unavujete i mého Boha?“¹⁴ Sám Pán vám proto dá znamení: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel, *Bůh je s námi*.¹⁵ Než se naučí odmítat zlo a volit dobro, bude jíst smetanu a med.¹⁶ Než se to dítě naučí odmítat zlo a volit dobro, bude země, jejichž dvou králů se děsíš, zpustošena.¹⁷ Na tebe, na tvůj lid a na tvůj otcovský dům pak

^a Iz 734 př. n. l. (2Kř 16:5)

^b původně kmenové jméno Efraim se stalo synonymem pro severní izraelské království

^c hebr. *Pozůstatek se navrátí* (srov. Iz 10:21)

Hospodin přivede časy, jaké nebyly ode dne, kdy se Efraim odtrhl od Judy – přivede na tebe krále Asýrie!"

Asyrská břitva

¹⁸ V ten den Hospodin hvízdne na mouchy v končinách egyptského Nilu a na včely v asyrské krajině.^d ¹⁹ Ti všichni přitáhnou a snesou se na strmé rokli i na skalní průrvy, na všechny houštiny i mokřiny.

²⁰ V ten den Pán vezme břitvu najatou za Eufratem, totiž asyrského krále,^e a oholí vám hlavu i chlupy na nohách, ba i bradu vám ostříhá.

²¹ V ten den člověku zůstane jen kravka a pár ovcí,²² nadojí mu však tolik mléka, že bude jíst smetanu. Ano, každý, kdo bude ponechán v zemi, bude jíst med a smetanu.

²³ V ten den každá vinice s tisícem keřů za tisíc stříbrných zaroste trním a bodláčím.²⁴ Člověk se tam odváží jen s lukem a šípou, neboť celá zem zaroste trním a bodláčím.²⁵ Na žádnou ze strání kdysi obdělávaných motykou se už nevydáš ze strachu z trní a bodláčí. Budou z nich dobytčí pastviny, budou zdupány ovcemi.

8

Bůh je s námi

¹ Hospodin mi řekl: „Vezmi si velikou tabuli a napiš na ni běžným písmem: Maher-šalal Chaš-baz (to je: *Rychlá kořist, chvatný lup*).“² Přizval jsem si k tomu spolehlivé svědky: kněze Uriáše a Zachariáše, syna Jeberechiášova.³ Když jsem se pak doma miloval s prorokyní, počala a porodila syna. Hospodin mi řekl: „Dej mu jméno Maher-šalal Chaš-baz.“⁴ Než se to dítě naučí říkat: „Tati, mami,“ bude bohatství Damašku i kořist Samaří odvléčena k asyrskému králi.“

⁵ Hospodin mi pak ještě řekl: ⁶ „Protože ten lid zavrhl poklidně tekoucí vody Síloa a raduje se z Recina a syna Remaliášova,⁷ hle, Pán na ně proto přivede prudké a mohutné vody Eufratu, totiž asyrského krále se vši jeho slávou. Všude vystoupí ze svého koryta, všude se vylije z břehů.“⁸ I Judu zaplaví, rozlije se a rozvodní, takže dosáhne až po bradu. Roztáhne křídla a naplní tvou zemi od obzoru k obzoru.“

Bůh je s námi – *Immanuel!*^f
9 Spolčete se, národy, a děste se,
všechny daleké země, poslyšte:
Ozbrojte se a děste se,
ozbrojte se a děste se!
10 Zosnujte plán a zhrouť se,
proneste řeč a nenaplní se;
vždyť Bůh je s námi – *Immanuel!*

Kámen úrazu

¹¹ Toto mi řekl Hospodin, když mě pevně uchopil svou rukou a varoval mě, abych se nevydával cestou tohoto lidu:

¹² „Neříkejte zrada všemu, co tento lid nazývá zradou. Čeho se oni bojí, toho se nebojte a neděste.¹³ Jen Hospodin zástupů ať je vám svatý – před ním mějte bázeň, jen z něho mějte strach.¹⁴ On se vám stane svatyní, oběma domům Izraele však bude kamenem úrazu a skálou pádu; obyvatelům Jeruzaléma bude pastí a osidlem.“¹⁵ Mnozí se o něj zarazí, padnou a zraní se, chytí se do pastí, v níž uvíznou.“

^d Iz 5:26

^e 2Kř 16:8; 2Le 28:16–21

^f Iz 7:14

¹⁶ Uzavři svědectví, zapečet' Zákon mezi mými učedníky. ¹⁷ Budu očekávat na Hospodina, jenž skryl svou tvář před domem Jákobovým; budu na něj čekat s nadějí. ¹⁸ Hle – já a děti, které mi dal Hospodin,^a jsme v Izraeli jako divy a znamení od Hospodina zástupů, který přebývá na hoře Sion.

¹⁹ Jistě vám řeknou: „Ptejte se věstců a duchařů, kteří šeptají a šveholí.“ To se lid nemá ptát svého Boha? To se má ptát mrtvých na živé? ²⁰ K Zákonu a svědectví! Pokud však nechtějí, pak ať si říkají slova, v nichž není žádné světlo. ²¹ Lid potom bude bloudit zemí zbědovaný a hladový. Zoufalý hladem pohlédne vzhůru a bude zlořečit svému králi i svému Bohu. ²² Pohlédne na zemi a hle – soužení a tma, děsivé černo a bezvychodná temnota!

9

Světlo v temnotách

¹ Soužená země však nezůstane v tmách. Tak jako dříve ponižil zemi Zabulon a zemi Neftalí, tak nakonec oslaví při cestě k moři, za Jordánem, Galileu pohanů:

² Lid, který chodil v temnotách,
veliké světlo uvidí,
těm, kdo žili v zemi stínu smrti,
světlo zazáří.

³ Rozmnožil jsi tento národ,
jeho radost jsi rozhojnil,
a tak se radují před tebou,
jako se radují při sklizni,
jako se veselí vojáci,
když se dělí o kořist.

⁴ Rozlámeš jho, jež ho tížilo,
prut šlehající jeho rameno
i hůl jeho utiskovatele
jako při midiánské porážce.^b

⁵ Veškerá obuv válečná
i roucha krví zbrocená
budou určena k spálení,
budou pohlcena plameny.

⁶ Vždyť se nám narodilo dítě,
byl nám dán syn;
na jeho ramenou spočine vláda
a bude nazýván:
Podivuhodný rádce, Mocný Bůh,
Otec věčnosti, Kníže pokoje.

⁷ Jeho vláda stále poroste
a jeho pokoj bude bez konce.
Na Davidově trůnu usedne,
aby vládl jeho království,
aby je ustanovil a upevnil
právem a spravedlností
od nynějška až navěky.
Horlivost Hospodina zástupů
to způsobí!

Jeho hněv ještě nekončí

⁸ Pán poslal slovo proti Jákobovi
a dopadlo na Izrael.

^a srov. Iz 7:3, 14; 8:1

^b Sd 7

⁹ Dozví se o tom všechen lid,
Efraim i ti, kdo bydlí v Samaří,
ti, kteří ve své nadutosti
se zpupným srdcem říkají:
¹⁰ „Cihly byly zbořeny,
my však budeme stavět z kamení!
Plané fíkovníky byly skáceny,
my je však vyměníme za cedry!“
¹¹ Hospodin proti nim vzbudil Recinovy protivníky,^c
jejich nepřátele poštal proti nim.
¹² Zepředu Aramejci, ze zadu Filištíni
plnými ústy Izrael hltali.

Tím vším ale jeho hněv stále nekončí,
jeho ruka se ještě chystá udeřit!^d

¹³ Lid se však nevrátil k tomu, kdo jej ranil,
Hospodina zástupů hledat nechtěli.
¹⁴ Proto Hospodin Izraeli odťal hlavu i ocas,
palmový kmen i rákos v jednom dni.
¹⁵ (Tou hlavou je stařec a hodnostář,
ocas je prorok, jenž učí lži.)^e
¹⁶ Neboť vůdci tohoto lidu jsou svůdci,
a kdo šli za nimi, se dali oklamat.
¹⁷ Proto Pán neušetří^f jejich mladíky,
neslituje se nad jejich sirotky a vdovami,
neboť jsou všichni bezbožní a zlí
a všechna ústa mluví nesmysly.

Tím vším ale jeho hněv stále nekončí,
jeho ruka se ještě chystá udeřit!

¹⁸ Zlo totiž vzplálo plameny,
polyká trní i bodláčí,
zapaluje i lesní houštiny,
až se sloupy dýmu zvedají.
¹⁹ Hněvem Hospodina zástupů proto zčerná zem
a tento lid bude plameny pohlcen.
²⁰ Nikdo nemá slitování ani nad bratry,
každý hltá maso vlastních příbuzných.
Krájel napravo, zůstal hladový,
hltal nalevo, a chce víc.
²¹ Manases Efraima, Efraim Manasese,
na Judu se pak vrhli společně.

Tím vším ale jeho hněv stále nekončí,
jeho ruka se ještě chystá udeřit!

10

¹ Běda těm, kdo uzákoňují zlé zákony,
těm, kdo sepisují kruté předpisy,
² aby ovlivnili soudy s chudáky,
ubohým v mém lidu aby právo upřeli,
aby se vdovy staly jejich kořistí,
aby okrádali sirotky!
³ Co si počnete v den odplaty,
až zdálky přizene se neštěstí?
Koho poběžíte o pomoc poprosit?
Kde zanecháte své bohatství?
⁴ Nezbude vám než se krčit s vězni,
než padnout mezi mrtvémi.

^c tj. Asýrii (srov. Iz 8:6–7)

^d Iz 5:25; 9:17, 21; 10:4

^e srov. Dt 28:13

^f podle Kum (MT: *nemá radost nad*)

Tím všim ale jeho hněv stále nekončí,
jeho ruka se ještě chystá udeřit!

Běda Asýrii

5 Běda Asýrii, metle mého hněvu –
hůl v jejich ruce je má prchlivost!
6 Vypravil jsem je proti bezbožnému národu,
poslal jsem je na lid, jenž ve mně budí zlost,
aby se vrhli na kořist, aby shrábli lup,
aby je pošlapali jak bahno v ulicích.
7 Asyrský král však takto nepřemýšlí,
jiné záměry nosí na srdci –
myslí jen na to, jak by hubil,
jak by vymýtil mnohé národy.
8 Říká totiž:
„Nejsou mí velitelé samí králové?
9 Nedopadlo Kalno jako Karkemiš?
Nedopadl Chamat jako Arpad?
Nedopadlo Samaří jako Damašek?
10 Má ruka uchvátila modlářská království,
jež měla lepší sochy než Jeruzalém a Samaří.
11 Co jsem provedl se Samařím a jeho modlami,
to provedu s Jeruzalémem a jeho sochami!“
12 Proto, až Pán dokončí vše, co chtěl vykonat proti hoře Sion
a Jeruzalému, potrestá asyrského krále za jeho zpupnou pýchu
a za to, jak s nadutě povýšeným pohledem¹³ říká:

„Svou vlastní silou jsem to způsobil
a svou moudrostí – vždyť jsem zkušený!
Hranice národů jsem odstranil,
vyplnil jsem jejich poklady,
zporážel jsem jejich trůny jako býk.

14 Bohatství národů má ruka pobrala,
jako se hnízdo vybírá;
jako se sbírají opuštěná vajíčka,
tak jsem já celou zemi vybíral
a nikdo ani křídlem nezamával,
neotevřel zobák, aby zapípal.“

15 Honosí se sekera nad toho, kdo s ní seká?
Povyšuje se pila nad svého drvoštěpa?
Jako by metla mávala tím, kdo ji zvedá,
a hůl se chlubil, že není dřevěná!

16 A proto Panovník, Hospodin zástupů,
sešle na jejich vypasence úbytě
a pod jejich chloubou zapálí
plamen nejprudší.

17 Světlo Izraele se stane ohněm,
jejich Svatý bude plamenem;
v jediném dni ten oheň pohltí
jejich trní i bodláčí.

18 Jejich krásné lesy i zahrady
až ke kořenům vypálí,
jako když choré sklátí choroba.

19 Z lesů jim zůstane tak málo stromů,
že by je i dítě mohlo spočítat.

Pozůstatek se navrátí

²⁰ V ten den už pozůstatek Izraele a ti, kdo se zachrání z domu
Jákovova, nebudou spoléhat na toho, kdo je bije, ale budou
opravdově spoléhat na Hospodina, Svatého izraelského.

²¹ Pozůstatek se navrátí,^a pozůstatek Jáкова se navrátí
k Mocnému Bohu. ²² I kdyby tvého lidu, Izraeli, bylo jako písku
v moři,^b jen pozůstatek se navrátí. Záhuba už je rozhodnuta,
spravedlnost přijde jako záplava. ²³ Pán, Hospodin zástupů, se
rozhodl přivést na celou zemi záhubu.

²⁴ Nuže, toto praví Pán, Hospodin zástupů: „Můj lide, jenž bydlíš
na Sionu, neboj se Asyřanů, kteří tě bijí metlou a zvedají na
tebe hůl tak jako kdysi Egyptští. ²⁵ Má prchlivost totiž velmi brzy
skončí a můj hněv se obrátí k jejich záhubě.“ ²⁶ Hospodin
zástupů po nich šlehe bičem, jako když porazil Midiánce
u Havraní skály; ^c zvedne hůl nad moře tak jako kdysi v Egyptě.^d
²⁷ V ten den jejich břemeno spadne z tvého ramene a jejich jho
ze tvé šíje – jho se po oleji sesmekne.

28 Přitáhli do Ajatu,
prošli Migronem,
v Michmasu zřídili si skladiště.

29 Prošli průsmykem:
„Přenocujeme v Gebě!“
Ráma se vyděsila,
Gibea Saulova se dala na útěk.
30 Galimská dcero, hlasitě nařkej!
Laišo, poslouvej!

Anatote, přidej se!
31 Madmena se rozutekla,
obyvatelé Gebimu skryli se.
32 V Nobu se zastaví ještě dnes,
proti hoře Dcery sionské zvednou pěst,
pohrozí jeruzalémské výšině.

33 Avšak hle, Panovník, Hospodin zástupů,
strašlivou silou ty větve oklestí.
Pokácí ty statné velikány,
sražení budou i nejvyšší.
34 Sekerou vymýtí ty lesní houštiny,
libanonský les padne před Vznešeným!

11

Jišajův výhonek

1 Z Jišajova pařezu vyrazí proutek,
výhonek z jeho kořenů přinese ovoce. ^e
2 Duch Hospodinův na něm spočine –
Duch moudrosti a chápání,
Duch rozhodnutí a odvahy,
Duch poznání a úcty k Hospodinu;
3 úctou k Hospodinu bude prostoupen.

Nebude soudit podle zdání svých očí,
nebude se řídit tím, co uslyší.
4 Spravedlivý soud přinese chudým,
poníženým v zemi právo zajistí.
Holí svých úst bude tlouci zemi,
dechem svých rtů zničí ničemy.
5 Na bedrech přepáše se spravedlností,
věrnost ponese jako pás na bocích.

6 Vlk bude bydlet s beránkem,
leopard ulehne vedle kůzlete;
tele se bude krmit spolu s lvičetem
a malé dítě je povede.

^a viz Iz 7:3 (pozn.)

^b Gn 13:16; 22:17; 32:12

^c Sd 7:25 (srov. Iz 9:4)

^d Ex 14:15–31

^e 1S 16:1; Iz 4:2

7 Kráva a medvědice budou na pastvě,
jejich mláďata si lehnou společně
a lev bude žrát slámu jako dobytče.
8 Nemluvně si bude hrát nad dírou zmije,
batole sáhne do hadího doupěte.
9 Už žádná zloba, už žádná záhuba
nikde na celé mé svaté hoře –
země bude plná poznání Hospodina,
tak jako vody naplníují moře!

Pán shromáždí Izrael

¹⁰ V ten den bude kořen Jišajův vztyčen jako korouhev pro lidské zástupy a budou ho vyhledávat národy, neboť jeho odpočinutí bude slavné.

¹¹ V ten den Pán podruhé vztáhne ruku,^a aby vykoupil pozůstatek svého lidu z Asýrie, z Dolního i Horního Egypta, z Habeše, Elamu, Babylonu, Chamatu i z mořských ostrovů.

¹² Před národy zvedne korouhev,
shromáždí rozehnaný Izrael;
rozptýleného Judu posbírá
ze čtyř světových stran.
¹³ Efraimova^b závist vymizí,
Judova nevráživost bude skončena.
Efraim už nebude závidět Judovi,
Juda přestane Efraima napadat.
¹⁴ Vrhnou se na západ, na filistínské svahy,
národy na východě spolu vyplní.
Vztáhnou své ruce na Edom a Moáb,
i Amonci je budou poslouchat.
¹⁵ Hospodin vysuší záliv Egyptského moře,
na Eufkrat máchne rukou své vichřice
a rozdělí jej na sedm ramen,
aby se dal přejít v sandálech.
¹⁶ Tak vznikne cesta pro jeho pozůstatek,
pro lid, jenž bude v Asýrii zanechán,
tak jako kdysi vznikla pro Izrael
toho dne, kdy vyšel z Egypta.

12

Jásej a zpívej, Sione!

¹ V ten den řekneš:

„Chválím tě, Hospodine –
byls na mě rozzloben,
odvrátil jsi však svůj hněv
a potěšil jsi mě.

² Hle, Bůh mě zachránil –
doufám a už se nebojím.
Má síla a píseň je jen Hospodin,
to on se stal mým spasením!“^c

³ Budete nabírat vodu s radostí
z pramenů spasení.

⁴ V ten den řeknete:

^a srov. Ex 6:6; Dt 7:8

^b viz pozn. u Iz 7:2

^c Ex 15:2; Ž 118:14

„Oslavujte Hospodina, jeho jméno vzývejte,
jeho činy rozhlašujte mezi národy,^d
jeho jméno prohlašujte jako nejvyšší!

⁵ Zpívejte Hospodinu, zachoval se vznešeně –
ať se to dozví celý svět!
⁶ Jásej a zpívej, sionský lide –
veliký je Svatý izraelský uprostřed tebe!“

13

Ortel nad Babylonem

¹ Ortel nad Babylonem, jak jej viděl Izaiáš, syn Amosův:

² Zvedněte korouhev na holém návrší,
hlasitě na ně křikněte,
rukou jim pokyňte,
ať vtrhnou do bran vznešených.^e
³ Svým posvěceným dal jsem příkazy,
povolal jsem své hrdiny,
své rozjařené vítěze,
aby vykonali můj hněv.
⁴ Slyš ten hřmot na horách –
jako když táhne armáda!
Slyš lomoz království a shromážděné národy –
Hospodin zástupů chystá vojsko do války!
⁵ Táhnou ze země daleké,
od konce světa za obzorem –
Hospodin s nástroji svého hněvu,
aby zničili celou zem!
⁶ Kvílejte, neboť je blízko Hospodinův den,
zhouba od Všemohoucího blíží se!
⁷ A proto všechny ruce ochabnou,
všechna srdce se strachy rozplynou.
⁸ Budou zděšeni, sevřeni úzkostí,
bolestí se budou svíjet jako rodičky.
Jeden nad druhým bude ohromen,
tváře jim vzplanou plamenem.
⁹ Hle, Hospodinův den neúprosně přichází
s hněvem horlivým a planoucím,
aby zemi zcela zpustošil
a vyhladil z ní hříšníky.
¹⁰ Nebeské hvězdy a souhvězdí
se nebudou moci rozsvítit;
slunce se zatmí už od svítání
a měsíc nevydá svůj svit.
¹¹ Potrestám svět za jeho zločiny,
všechny ničemy za jejich hřích.
S pýchou nadutců tehdy skoncuji,
pokořím zpupnost ukrutných.
¹² Způsobím, že člověk bude nad zlato vzácnější,
nad ofirské zlato bude smrtelník.
¹³ To proto, že otřesu nebem
a země se pohne v základech
horlením Hospodina zástupů
v den, kdy vzplane jeho hněv.
¹⁴ Jako vyplašená gazela,
jako stádo, jež nikdo nesvolá,

^d 1Le 16:8; Ž 105:1

^e patrně narážka na jméno Babylon – akkadsky *Báb-ilim*, Brána boží

každý se vrátí za svým lidem,
každý uteče do své země.^a
15 Každý nalezený bude proboden,
každý dopadený padne pod mečem.
16 Jejich nemluvnata budou utlučena
před jejich očima,^b
jejich domy vyloupeny,
jejich ženy znásilněny.
17 Hle, já proti nim poštvu Médy,^c
kteří si stříbra neváží
a o zlato zájem nemají.
18 Svými luky rozstřílejí mladíky,
nebudou mít soucit ani s kojenci,
neslitují se nad dětmi.
19 Babylon, to věhlasné království,
ta chloubka a sláva Chaldejských,
dopadne jako Bohem rozvrácená města –
jako Sodoma a Gomora!
20 Nebude se v něm už nikdy žít,
žádné pokolení jej nebydlí;
neutáboří se tam beduín,
nezastaví se tam pastýři.
21 Budou tam uléhat pouštní příšery,
domy se zaplní sovami,
zabydlí se v nich pštrosi,
roztančí se tam běsi.
22 Ve věžích budou výt hyeny,
v honosných palácích šakali.
Dny Babylonu jsou sečteny,
jeho čas přichází!

14

Jaký konec potkal tyrana!

¹ Hospodin se totiž slituje nad Jákobem, znovu vyvolí Izrael a dá jim spočinout v jejich vlastní zemi. Přidají se k nim i cizinci a připojí se k domu Jákobovu. ² Národy se jich ujmou a přivedou je zpět domů a dům Izraele si je v Hospodinově zemi podrobí jako otrokyně a otroky; vezmou do zajetí ty, kdo je zajali, a budou vládnout nad svými tyrany.

³ V den, kdy ti Hospodin dá odpočinout od tvé bolesti, od tvého trápení a těžké poroby, ve které jsi musel otročit, ⁴ si zazpíváš tento posměšek o babylonském králi:

Jaký konec potkal tyrana!
Jeho hrůzovláda^d skončila!
5 Hospodin rozlámal hůl ničemů,
žezlo vladařů,
6 jež zuřivě bilo národy
neustálými ranami,
jež vztekla vládlo nad lidmi
nelítostným soužením!
7 Země užívá klid a mír,
veselý jásos všude zní.
8 Cypřiše se z tebe radují
i libanonské cedry zpívají:
„Co jsi padl, nepovstal
žádný, kdo by do nás t'al!“

^a Jr 50:16; 51:9

^b Ž 137:8–9

^c Jr 51:11, 28; Da 5:28–6:1

^d podle Kum, LXX, Syr (v MT nesrozumitelné)

9 V pekle kvůli tobě zavládlo vzrušení,
aby tě přivítalo, jakmile dorazíš.
Už kvůli tobě své mrtvé burcuje,
všechny někdejší zemské vladaře;
už nutí vstát z jejich trůnů
všechny krále národů.
10 Ti všichni hlasem jediným
tě takto osloví:
„Tak už i ty jsi pozbyl sil –
jsi na tom stejně jako my!
11 Tvá pýcha klesla do pekla
jako tvá pěkná muzika;
tvou postelí je hniloba
a červi jsou tvá přikrývka!“

12 Jak jen jsi to spadl z nebe,
ty Zárný,^e synu Jitřenky!
Poražen jsi byl až na zem –
ty, jenž jsi srážel národy!
13 Říkával sis přece v srdci:
„Vyšplhám se až k nebi,^f
nad Boží hvězdy svůj trůn vyvýším,
na Hoře setkávání se usadím,
na svazích severních;^g
14 vyšplhám se až do oblačných výšin,
budu se rovnat s Nejvyšším.“
15 Ted' však až do pekla svržen jsi,
do jámy nehlubší!

16 Ti, kdo tě uvidí, neuvěří svým očím,
budou tě zkoumat pohledy:
„To je ten muž, který děsil zemi,
ten, který třásl říšemi?
17 Ten, kdo pustošil celý svět,
kdo jeho města podvracel
a vězně domů nepouštěl?“

18 Králové národů slavně pohřbeni,
každý ve své hrobce leží si.
19 Ty jsi však bez hrobu jen tak pohozen
jako zavržená ratolest,^h
tak jako roucho zabitých,
mečem zohavených,
jako pošlapaná zdechlina
mezi kamení v jámě hozená.
20 Nebudeš mít pohřeb jako ostatní,
neboť jsi svou zemi pustošil
a vraždil jsi svůj vlastní lid.

At' navěky není památky
po tom zlém plemeni!
21 Připravte jatka pro jeho syny,
at' jsou poraženi za otcovské viny,
at' už nevstanou, aby ovládali zemi,
at' už po světě svá města nešíří!

²² Povstanu totiž proti nim, praví Hospodin zástupů. Vymýtím jméno Babylonu i jeho pozůstatek, jeho potomka i nástupce, praví Hospodin. ²³ Obrátím jej v hnízdiště sýčků a v bahnitou mokřinu; metlou zkázy jej vymetu! praví Hospodin zástupů.

^e latinská Vulgáta překládá: *Lucifere* (srov. Ez 28:13–17; L 10:18; 2Pt 2:4; Zj 12:7–10)

^f Gn 11:4

^g Jb 37:22; Ž 48:3

^h Tg: *jako potracený plod*

Ortel nad Asýrií

²⁴ Hospodin zástupů přísahá:

Co jsem zamýšlel, se stane,
co jsem rozhodl, to bude:
²⁵ Ve své zemi rozdrťím Asyřana,
na svých horách ho rozdupám.
Můj lid bude zbaven jeho jha,
jeho břemeno spadne z jejich ramena!

²⁶ Toto je rozhodnutí o celé zemi,
ruka vztažená na všechny národy.
²⁷ Hospodin zástupů rozhodl –
kdo mu zabrání?
Jeho ruka je vztažená –
kdo ji odvrátí?

Ortel nad Filištiny

²⁸ V roce, kdy zemřel král Achaz,^a zazněl tento ortel:

²⁹ Neradujte se, vy všichni Filištiní,
že je zlomena hůl toho, kdo vás bil.
Z hadího plemene vzejde bazilišek,
jeho plodem bude jedovatý had.
³⁰ Nejchudší z chudých pastvu naleznou,
ubozí konečně v bezpečí spočinou,
tvůj kořen ale hladem umořím
a tvé pozůstatky pobiji.
³¹ Kvílej, bráno, město, křič!
Všichni Filištiní ať se třesou strachy!
Od severu se valí vojsko jako dým,
nikdo nezaostává za jeho řadami.

³² Co odpovědět poslům pohanů?
To, že Hospodin Sion založil –
tam jeho ubohý lid najde záštitu.

15

Ortel nad Moábem

¹ Ortel nad Moábem:

V jediné noci vypleněn,
Ar Moábský je zahuben!
V jediné noci vypleněn,
Kir Moábský je zahuben!
² Dibonští do svého chrámu stoupají,
jdou plakat na své výšiny.
Nad osudem Nebó a Medeby
Moábcí kvílejí.
Všechny hlavy oholeny,
všechny brady ostříhány,
³ v pytlovině chodí v ulicích
a na střechách i náměstích
jen samé kvílení;
slzy se valí po tvářích.
⁴ Češbon a Eleale bědují,
jejich nárek zní až do Jahcy.
Moábští bojovníci křičí na poplach,
jejich duše je zděšená.
⁵ Mé srdce běduje nad Moábem!

^a 715 př. n. l. (2Kr 16; 2Le 28)

Jeho uprchlíci proudí k Coaru,
až po Eglat-šelišu.

Luchitským svahem
stoupají s pláčem,
cestou k Choronaim
hrozně bědují.
⁶ Z nimrinských vod zbyla pustina,
tráva je spálená,
bylina uvadla,
zeleň zmizela.

⁷ A proto vše, co mohli zachránit,
odnesli s sebou přes potok Arabim.
⁸ Moábskou zemí obchází jejich křik,
až do Eglaim zní jejich kvílení,
až do Beer-elim zní jejich kvílení!
⁹ Vody Dimonu^b jsou naplněny krví,
já však Dimonu přidám ještě víc –
pošlu lva na ty, kdo z Moábu prchli,
i na ty, kdo v zemi zůstali.

16

¹ Pošlete beránky vládci země^c
ze Sely u pouště
na horu Dcery sionské.
² Moábské dcery jsou při arnonských brodech
jak vyplašené ptáče z hnízda vyhnané.

³ „Porad'te se a rozhodněte –
zastiň nás jako noc v pravé poledne!
Ukryj běžence,
nezrazuj vyhnance!
⁴ Moábští běženci ať pobudou u tebe,
dej jim útočiště před zhubcem!
Násilí totiž pomine, zhouba přestane
a utlačovatel zmizí ze země.
⁵ Tvůj trůn tehdy bude upevněn láskou
a v Davidově stanu na něm usedne
soudce, jenž bude věrně hledat právo
a spravedlnosti včas dosáhne.“

⁶ Slyšeli jsme o Moábově pýše,
o jeho pýše nezměrné,
o jeho pýše, zpučnosti a zlobě –
jeho chlubení je však falešné!
⁷ Proto ať Moáb kvílí nad Moábem,
ať všichni kvílejí;
nad rozinkami z Kír-charešet
bědujte – ach, tak zdrčení!

⁸ V Češbonu totiž pole zvadla
tak jako v Sibmě vinná réva.
Vládci národů zdupali její ratolesti,
které až k Jaezeru sahaly,
které se dříve vinuly až k poušti
a jejíž výhonky se množily,
až i to moře^d objaly.
⁹ A proto oplakávám révu Sibmy,
tak jako pláče celý Jaezer;
svými slzami tě smáčím,
Eleale a Češbone,
vždyť nad tvou sklizní i vinobraním

^b slovní hříčka: název města *Dibon* (srov. v. 2) je zkomolen podle hebr. slova *dam* (krev)

^c srov. 2Kr 3:4

^d nejspíše míněno *Mrtvé moře*

tvůj výskot umlkne!

10 Zmizelo veselí a jásos v zahradách,
na vinicích přestal zpěv a zábava.
Vino v lisu už nikdo nešlapá
a všechn výskot je ten tam.

11 Mé srdce jako loutna nad Moábem lká,
mé nitro pro Kir-cheres^a naříká.

12 Až se Moáb ukáže na své výšině,
namáhat se bude zbytečně;
půjde se modlit do své svatyně,
ale nic nezmuže.

¹³ To je slovo, které Hospodin o Moábu vyřkl už dříve. ¹⁴ Nyní však Hospodin praví toto: „Za tři roky, jako by ty roky počítal nádeník, bude sláva Moábu potupena a celý ten ohromný dav se zmenší na nepatrný a ubohý pozůstatek.“

17

Ortel nad Damaškem

¹ Ortel nad Damaškem:

Hle, Damašek přestane být městem,
bude z něj pouhá hromada trosek!
2 Jeho města^b budou navěky opuštěna,
stanou se útočištěm pro stáda
a nebude, kdo by je odehnal.

3 Efraim přijde o svoji pevnost,
Damašek přestane být královstvím
a pozůstatek Aramu
dopadne jako sláva Izraelců –
tak praví Hospodin zástupů.

4 V ten den Jákobova sláva uvadne
a jeho vypasené tělo vyhubne.
5 Bude to, jako když se o žni sklízí obilí,
když se shromažďují klasy v náručí;
bude to, jako když se sbírají klasy
v údolí Refaim.

6 Zbudou z něj pouhé paběrky,
jako když se češou olivy:
dvě tři olivky na vrchu koruny,
čtyři pět se jich urodí na větvích –
tak praví Hospodin, Bůh Izraelský.

⁷ V ten den člověk vzhledne ke svému Tvůrci, k Svatému izraelskému pohled obrátí. ⁸ Nebude už vzhlízet k oltářům, k vlastnoručnímu dílu, přestane obdivovat posvátné kůly a kadidlové oltářiky, jež si sám vyrobil.

⁹ V ten den budou jejich mocná města opuštěna, jako když Hivajci a Emorejci^c utekli před syny Izraele – všude samá pustina.

10 Zapomněla jsi na Boha své spásy,
na skálu své síly nemyslíš.
Proto, ač sázíš vzácné rostliny
a pěstuješ si révu z ciziny,
11 i kdyby ti vypučely ještě v den sadby,
ještě to ráno kdyby ti rozkvetly,
sklizeň ti ale najednou zmizí

^a slovní hříčka: název města *Kir-chereset* (srov. v. 7) je zkomolen podle hebr. slova *cheres* (mlčení)

^b podle LXX a Tg (MT: *Města Aroeru*)

^c podle LXX (MT: *houštiny a vrcholy*)

v den choroby a hrozné bolesti.

12 Běda bouřícím davům lidí
jako když bouří moře při bouři!
Běda národům burácejícím
jako burácejí vody v peřejích!

13 Ač burácejí národy
jako burácením vod mohutných,
až on je okřikne, uprchnou do dále
jako plevy hnané větrem po kopcích,
jako chmýří ve vichřici.

14 S večerem přicházejí náhlé hrůzy,
než se však rozední, už jsou pryč.
Takový je úděl těch, kdo nás plení,
takový osud těch, kdo nás drancují.

18

Ortel nad Habeší

¹ Běda zemi, v níž bzučí hmyz,
zemi při řekách habešských,
2 která posílá posly přes moře
v rákosových člunech po vodě!

Vzhůru, vy rychlí poslové,
k urostlému národu lesklé pleti,
k lidu široko daleko budícímu děs,
k panovačnému národu podivné řeči,
do země protkané řekami.

3 Všichni, kdo žijete na světě,
vy, kteří obýváte zem,
vizte na horách zdviženou korouhev,^d
slyšte, jak troubí polnice!

4 Toto mi řekl Hospodin:
Ze svého místa se budu dívat bez hnutí
jak žhavé horko v září sluneční,
jak mlžný opar v horku žní.

5 Ještě před sklizní, než vyraší pupeny,
než na místě květů hrozny uzrají,
ořeže ratolesti vinařskými noži,
odstraní vinoucí se výhonky.

6 Všechno to zůstane dravým ptákům z hor
a divokým zvířatům;
dravé ptactvo tam bude přes léto
a všechna divoká zvěř přes zimu.

⁷ V tom čase urostlý národ lesklé pleti, lid široko daleko budící děs, panovačný národ podivné řeči ze země protkané řekami přinese Hospodinu zástupů dary na horu Sion, na místo, kde přebývá jméno Hospodina zástupů.

19

Ortel nad Egyptem

¹ Ortel nad Egyptem:

Hle – Hospodin žene se na rychlém oblaku,^e
blíží se k Egyptu!
Egyptské modly před ním třesou se,
srdce Egypta se strachy rozplyne.

^d Iz 5:26; 11:10, 12; 13:2

^e Dt 33:26; Ž 18:10–12; 68:5; 104:3

2 Popudím Egypt proti Egyptu,
aby bojoval bratr proti bratru
a přítel proti příteli,
město proti městu
a království proti království.

3 Duch Egypta se zcela vytratí,
na čem se uradí, to překazím.
Budou se radit s modlami a nebožtíky,
s věštky a duchaři,

4 já ale Egypt vydám nelítostnému vládcí,
krutý král bude vládnout nad nimi,
praví Panovník, Hospodin zástupů.

5 Voda se vypaří, než dorazí k moři,
řeka se ztratí a vysuší.

6 Z vodních kanálů budou zahnívajíc stoky,
egyptské řeky se ztenčí a vytratí.
Zvadne všechna třtina i rákosí,
zeleň podél Nilu i při ústí,
uschne vše zaseté v nilském okolí,
bude to odváto a nezůstane nic.

8 Bědovat budou nilští rybáři,
spláčou ti, kdo loví na udici
i kdo ponořují síť do vody,
protože přijdou o práci.

9 Česači lnu budou zoufalí
a tkalci zblednou zděšením.

10 Výrobci látek budou ztrápení
a všichni nádeníci žalem zmoženi.

11 Soanští velmoži jsou pouzí pomatenci,
faraonovi mudrci mu radí nesmysly.
Jak můžete říkat faraonovi:
„Jsem pokračovatel moudrých,
jsem dávných králů učedník?“

12 Kam se teď poděli ti tvoji mudrci?
Jen ať ti prozradí, jestli to vědí,
co Hospodin zástupů rozhodl o Egyptu!

13 Soanští velmoži přišli o rozum,
pomatení jsou velmoži Memfisu;
vůdci Egypta svedli svůj vlastní lid.

14 Hospodin jim nalil ducha závratí,
aby Egypt ve všech jeho skutcích sváděl,
aby se potácel jak opilec ve zvrátích.

15 Egypt se na nic nezmuže
ani hlavou ani ocasem,
palmovým kmenem ani rákosem!^a

¹⁶ V ten den budou Egyptané slabí jako ženy – budou se třást strachy před zdviženou rukou Hospodina zástupů, až ji pozvedne proti nim. ¹⁷ Judská zem bude v Egyptánech budít hrůzu. Při každé zmínce o ní se budou děsit kvůli rozhodnutí, jež o nich Hospodin zástupů učinil.

¹⁸ V ten den bude v Egyptě pět měst mluvit řečí Kanaánu a přísahat při Hospodinu zástupů a jedno z nich se bude nazývat Sluneční město.^b

¹⁹ V ten den bude uprostřed Egypta Hospodinův oltář a u hranic té země bude Hospodinův sloup. ²⁰ Ten bude v Egyptě znamením a svědectvím o Hospodinu zástupů. A až budou kvůli svým utiskovatelům volat k Hospodinu, pošle jim zachránce a obhájce, aby je vysvobodil. ²¹ Hospodin se dá poznat Egyptu a Egyptané v ten den Hospodina poznají. Budou ho uctívat dary

^a viz Iz 9:14–15

^b tj. *Heliopolis* (srov. Gn 41:45, 50; Ez 30:17)

^c srov. Ex 3:9–10

a oběťmi, budou Hospodinu skládat sliby a ty dodrží. ²² Hospodin udeří na Egypt – udeří, ale uzdraví. Až se obrátí k Hospodinu, on je vyslyší a uzdraví.

²³ V ten den se otevře cesta z Egypta do Asýrie. Ašyrané budou chodit do Egypta a Egyptané do Asýrie; Egyptané s Ašyřany budou uctívat Boha společně.

²⁴ V ten den bude Izrael s Egyptem a Asýrií tvořit trojici a bude požehnáním uprostřed světa, ²⁵ jemuž Hospodin zástupů požehná: „Požehnán buď Egypt, můj lid, Asýrie, dílo rukou mých, a Izrael, mé dědictví!“

20

Chod' nahý a bosý

¹ V roce, kdy asyrský král Sargon vyslal do Ašdodu svého vrchního velitele a ten jej napadl a dobyl, ² Hospodin promluvil skrze Izaiáše, syna Amosova. Řekl mu: „Jdi a svleč si pytlou z beder a zuj si obuv z nohou.“ Učinil to tedy a chodil nahý a bosý.

³ Potom Hospodin řekl: „Jako můj služebník Izaiáš chodil tři roky nahý a bosý, aby byl divem a znamením proti Egyptu a Habeši, ⁴ právě tak požene asyrský král egyptské zajatce a habešské vyhnance, mladíky i starce – nahé a bosé, s holými zadky, k zostuzení Egypta. ⁵ Ti, kdo spoléhali na Habeš a chlubili se Egyptem, pak budou zděšení a zoufalí. ⁶ V ten den řeknou obyvatelé tohoto pobřeží: ‚Pohleďte, jak dopadli ti, na něž jsme spoléhali a k nimž jsme se obraceli o pomoc, aby nás osvobodili od asyrského krále! Jak potom unikneme my?‘“

21

Ortel nad Babylonem

¹ Ortel nad Pustinou u moře:^e

Jako se na jihu prohání vichřice,
útočník přijde z pouště, ze země strašlivé.

2 Bylo mi zjeveno kruté vidění:
Zrádce zrazuje, zhoubce hubí.
Přítáhní, Elame; Méde, oblehni!
Všemu úpění konec učiním.

3 Proto se mi břicho svírá úzkostí,
jako by mě zachvátily porodní bolesti.
Skličuje mě to, co slyším,
to, co vidím, mě děsí!

4 Srdce se mi chvěje v hrudi,
celý se třesu strachy.
Vytoužený noční klid
proměnil se mi v zděšení!

5 Plné stoly.
Prostřené ubrusy.
Jídlo. Pití.
– Vstávejte, velitelé!
Chystejte štíty do války!^f

6 Toto mi řekl Pán:
„Jdi hlídku postavit,
ať ohlásí, co uvidí!

7 Spatří-li jezdce,
jak po dvou blíží se,

^d 712/711 př. n. l. (srov. 2Kr 18:17)

^e zřejmě zastřené označení Babylonu (jižní Mezopotámie byla pro svou blízkost Perskému zálivu známa jako Přímorí)

^f srov. zprávu o dobytí Babylonu v Da 5:1–6:1

jezdce na oslech,
jezdce na velbloudech –
ať je sleduje pozorně,
velmi pozorně!"

8 A strážný^a zvolal:
„Na stráži, pane, stojím den co den,
každíčkou noc jsem na hlídce.
9 Hle, vidím jezdce přijíždět,
dvojice mužů blíží se!"

Pak přišel se zprávou:
„Padl, padl Babylon!
Všechny sochy jeho bohů
leží roztráštěné v prachu!"

10 Můj lide drčený jako zrno na mlatu,
ohlásil jsem vám, co jsem uslyšel
od Hospodina zástupů,
od Boha Izraele.

Ortel nad Edomem

¹¹ Ortel nad Dumou:^b

Ze Seíru slyším volání:
„Strážný, jak dlouho bude noc?
Strážný, jak dlouho bude noc?"

12 A strážný odpoví:
„Přichází ráno, ale také noc.
Chcete-li se ptát, ptejte se,
vraťte se a přijďte sem!"

Ortel nad Arábií

¹³ Ortel nad Arábií:

Vy karavany dedanské,
jež nocujete v arabské pustině,
14 žiznivým vodu přineste!
Vy, kteří žijete v Temě,
vítejte uprchlíky chlebem!
15 Prchají přece před mečem,
před taseným mečem,
před napjatým lukem,
před ukrutným bojem!

¹⁶ Toto mi řekl Pán: „Po roce, jako by ten rok počítal nádeník,
všechna sláva Kedaru zanikne¹⁷ a z celého množství hrdinných
kedarských lučičníků zbude jen nepatrný pozůstatek.“ Tak
promluvil Hospodin, Bůh Izraele.

22

Ortel nad Jeruzalémem

¹ Ortel nad Údolím vidění:^c

Co je ti,
že jsi celé vystoupilo na střechy,
2 město plné křiku a bouření,
město hýření?

^a podle Kum, Syr (MT: *lev*)

^b oáza v Arábii (Gn 25:14), zde zřejmě slovní hříčka: *Duma* (= Říše
mlčení, Ž 94:1; 115:17) zní podobně jako *Edom*

^c zřejmě slovní hříčka: jeruzalémské údolí *Ge-hinom* zde označeno jako
Ge-chizajon (Údolí vidění); srov. též Iz 1:1

Tví mrtví nebyli mečem zabiti,
v boji nepadli.
3 Všichni tví vůdci se rozprchli,
bez výstřelu z luku byli zajati.
Všichni tví utečenci byli spoutáni,
jakkoli daleko utekli.
4 A proto říkám: „Nechte mě,
abych se hořce vyplakal.
Utěšit se mě nesnažte –
můj lid stihla záhuba!"

5 Pán, Hospodin zástupů,
způsobil v Údolí vidění
den hrůzy, porážky a zmatení,
den boření hradeb a křiku mezi horami.
6 Elam svůj toulec uchopil,
muži na vozech a na koních,
i Kír ukázal svůj štít!
7 Vozy zaplavily tvá krásná údolí,
brány obklopili jezdci na koních –
8 Juda byl zbaven ochrany!

V ten den ses ohlížel po zbraních Lesního paláce.^d ⁹ Prohlédli
jste mnohé trhliny ve Městě Davidově a shromáždili jste vodu
v Dolním rybníce. ¹⁰ Sečetli jste jeruzalémské domy a některé
jste zbořili, abyste zpevnili hradby, ¹¹ a mezi obě hradby jste
napustili vodu ze Starého rybníka.^e
Neohlíželi jste se však po Tvůrci města; nevěšimali jste si Toho,
kdo je odedávna budoval!

12 Pán, Hospodin zástupů,
vás volal toho dne:
„Plačte a truchlete,
oholte hlavy, pytlem se oblečte!"
13 A hle – radost a veselí,
porážení dobytka, zabíjení ovcí,
masné hody, vinné pitky:
„Jezme a pijme,
vždyť zítra zemřeme!"

¹⁴ Hospodin zástupů mi řekl do uší: „Ten hřích vám nebude
odpuštěn až do smrti.“ Tak praví Pán, Hospodin zástupů.

Ortel nad Šebnou a Eliakimem

¹⁵ Toto praví Pán, Hospodin zástupů:

Jdi říci tomu slouhovi,
správci paláce Šebnovi:
16 Co tu pohledáváš?
Co myslíš, že tu znamenáš,
že sis tu dokonce i hrobku vytesal?
Vytesal sis hrobku pěkně ve výšce,
místo odpočinku sis vykopal ve skále.
17 Jen se, ty hrdino, podívej,
jak tě Hospodin pevně popadne,
jak prudce s tebou zatřese!
18 Zavine tě do klubička jako míč,
zakutálí tě do širé krajiny.
Tam umřeš i s chloubou svých vozů –
domu svého pána jsi dělal ostudu!
19 Z tvého postavení tě vyženu,
budeš zbaven svého úradu!

^d 1Kr 10:16–17

^e 2Kr 20:20; 2Le 32:1–5

²⁰ V ten den povolám svého služebníka Eliakima, syna Chilkiášova, ²¹ obléknu mu tvé roucho a opášu ho tvou šerpou. Do jeho rukou předám tvou pravomoc a stane se otcem obyvatele Jeruzaléma a domu Judova. ²² Na jeho rámě vložím klíč domu Davidova; když otevře, nikdo nezavře, a když zavře, nikdo neotevře. ²³ Zapustím ho jako hřeb v pevné zdi a stane se trůnem chlouby svého otcovského domu. ²⁴ Na něm bude viset všechna váha jeho otcovského domu, jeho ratolestí a výhonků – všemožné drobné nádoby od pohárků až po džbány. ²⁵ V ten den, praví Hospodin zástupů, onen hřeb zapuštěný v pevné zdi povolí, vyломí se a spadne a náklad na něm visící se roztříští. Tak promluvil Hospodin.

23

Ortel nad Fénicií

¹ Ortel nad Týrem:

Zámořské lodi, kvílejte –
váš domov zničen je!
Cestou ze země kyperské
poznali, jak to je.

² Zmlkňte, obyvatelé pobřeží,
vy, kupci sidonští,
kteří plavíte se po moři!

³ Přes velké vody jste vozili zrno Šichoru,
z úrody Nilu jsi, Týre, bohatl,
byl jsi tržištěm národů.

⁴ Zastyd' se, Sidone, mořská pevnosti,
neboť moře promluví:
„Nerodím, nemám bolesti,
nevychovávám dívky ani mladíky.“

⁵ Jakmile se o tom dozvedí v Egyptě,
zachvácení budou bolestí nad Týrem.

⁶ Uprchněte někam za moře,^a
obyvatelé pobřeží, kvílejte!

⁷ Tohle že je to vaše město hýření,
jež má tak dávné dějiny,
jež jeho nohy zavedly
osídlit dálné krajiny?

⁸ Kdo takto rozhodl o Týru,
jenž uděloval vládcům korunu,
jehož obchodníci byli velmoži
a kupci slavní všude na zemi?

⁹ Hospodin zástupů to rozhodl,
aby potupil všechnu pyšnou nádheru
a aby ponižil všechny slavné na zemi.

¹⁰ Obdělávej^b svou zem jako Nil, mořská flotilo –
vždyť už tu ani molo nezbylo!

¹¹ Hospodin vztáhl ruku na moře,
aby otrásl královstvími;
přikázal ohledně Fénicie,
aby byly zničeny její pevnosti.

¹² Řekl: „Nebudeš se už radovat,
zprzněná panno, Dcero sidonská!“

Vzhůru! Na Kypr vydej se!
Ani tam ale pokoj nenajdeš.

^a hebr. *do Taršise* – snad *Španělsko*, obecně však: *zámoří* (srov. Jon 1:3)
^b podle Kum a LXX (MT: *Přejdi*)

¹³ Jen se podívej na Babylonii,
na lid, jenž byl a není víc.
Asyrané ji zanechali pouštní havěti,
obléhačací věže vztyčili proti ní,
její paláce zbořili,
zbyly hromady rozvalin.^c

¹⁴ Zámořské lodi, kvílejte –
vaše útočiště je zničené!

¹⁵ V ten den se na Týr zapomene na sedmdesát let, na dobu
jednoho královského života. Po sedmdesáti letech to s Týrem
bude jako v té písničce o nevěstce:

¹⁶ Vezmi si loutnu, město obcházej,
zapomenutá nevěstko!
Hraj líbezně, zpívej, zpívej,
ať si na tebe vzpomenou!

¹⁷ Po sedmdesáti letech Hospodin znovu navštíví Týr. Ten se
však vrátí ke svému řemeslu a bude smilnit se všemi
královstvími světa na celém zemském povrchu. ¹⁸ Výdělek a zisk
Týru však bude zasvěcen Hospodinu. Jeho zisk nebude
hromaděn ani ukládán, ale připadne těm, kdo žijí před
Hospodinovou tvář, aby mohli jíst do sytosti a nosit krásné šaty.

24

Zhouba země

¹ Hle, Hospodin vyplení zemi,
zcela ji zpustoší;
zohaví její vzezření,
její obyvatele rozptýlí.

² Stejně dopadne kněz i kmán,
otrok i jeho pán,
děvečka i její paní,
ti, kdo kupují i kdo prodávají,
věřitelé i dlužníci,
lichváři i jejich oběti.

³ Zem bude úplně vypleněna,
o všechno bude oloupena –
takové slovo vyšlo od Hospodina!

⁴ Zem chřadne, uvadá,
celý svět vadne vyčerpán,
vyčerpán je i výkvět národa.

⁵ Země je poskvrněna svými obyvateli;
neboť překročili zákony,
na ustanovení nedbali
a věčnou smlouvu zrušili.^d

⁶ To proto zemi hltá prokletí
a její obyvatele pykají;
obyvatelé země mizejí,
zbývají už jen nemnozí.

⁷ Nové víno vyschlo, réva uvadá,
namísto radovánek každý naříká.

⁸ Umlklo veselé chřestění tamburín,
ztichlo hlučení hýřících,
umlkly radostné zvuky citery.

⁹ Už nepijí víno s písněmi,
píjákům zhořkl nápoj opojný.

^c Iz 13:19–22

^d Gn 17:7–14; Ex 24:1–8; 34:10–28

10 Rozbořeno je město marnosti;
vchody všech domů zataraseny.
11 Že není víno, zní nářek v ulicích,
nastal soumrak všeho veselí,
radost odešla do vyhnanství.
12 Z města zůstaly pusté trosky,
brána roztržena na kusy.
13 Toto se stane na zemi
mezi národy –
jako když se češou olivy,
jako když po vinobraní zbudou paběrky.

Hospodin se oslaví

14 Hlasitě potom vykřiknou radostí,
západ zajásá, až Hospodin se oslaví.
15 Proto i na východě chvalte Hospodina,
jméno Hospodina, Boha Izraelova,
ať zní na mořských pobřežích.
16 Slyšíme chvalozpěv z nejjazších krajů:
„Sláva Spravedlivému!“

Já ale říkám:
„Zle je mi, zle je mi!
Běda mi – zrádci zradili,
zrádci zrádně zradili!“
17 Strach a prach a past
na tebe, kdo zemi obýváš!
18 Kdo uteče, až zazní strašný hlas,
upadne do propasti v prach;
kdo z propasti se vyškrábá,
nad tím se sklapne past.

Nebeské průduchy se otevřou,
zemské základy se otřesou:
19 Země se láme, láme se,
země se hroutí, hroutí se,
země se třese, třese se!
20 Země se motá, motá se jako opilec,
chvěje se jako chýše pod víchrem.
Její provinění na ni těžce dopadne,
zhroutlí se a už nevstane.

21 V ten den Hospodin potrestá mocnosti nahoře na nebi i krále
dole na zemi. 22 Budou nahnáni jako vězni do jámy, budou
zavřeni v žaláři; po dlouhé době pak budou souzeni. 23 Měsíc
zůstane užaslý i samo slunce se zastydí, až se Hospodin zástupů
na hoře Sion v Jeruzalémě ujme království a zjeví svou slávu
před svými stařešiny.

25

Hostina národů

1 Hospodine, můj Bůh jsi ty,
tebe vyvyšuji, tvé jméno velebím,
neboť jsi věrně a jistě učinil
divy, které jsi zdávna připravil.
2 Ty jsi obrátil město v sutiny,
z pevnosti zbyly hromady rozvalin,
baštu cizáků jsi z města odstranil –
nebude vystavěna znovu navěky!
3 Proto ať ti vzdá čest mocný lid,
město krutých pohanů ať tě ctí,
4 neboť ses pro slabé stal pevností,
pevností ubohých v jejich úzkosti,
jejich útočištěm před bouří
a zastíněním před výhní.

Soptění ukrutných
je jako bouře proti zdi
a jako výheň na poušti.
5 Povyk cizáků jsi však přerušil,
jako když oblak výheň zastíní –
umikla píseň ukrutných!

6 Hospodin zástupů na této hoře vystrojí
bohaté hody pro všechny národy,
hody se zralým vínem a masem šťavnatým,
s vínem vyzrálým a vybraným.
7 Na této hoře odstraní
závoj všechny lidi halící,
roušku kryjící všechny národy –
8 samu smrt navždy odstraní!
Panovník Hospodin setře všem slzy z tváří,
na vsi zemi zbaví svůj lid potupy.
Tak promluvil Hospodin.

9 V ten den pak řekneš:

„Hle, toto je náš Bůh,
v něj jsme doufali a on nás zachránil.
Toto je Hospodin, v něj jsme doufali;
jásejme a radujme se z jeho záchrany!“
10 Hospodinova ruka na této hoře spočine,
Moáb však bude zadupán v zemi své,
jako bývá zadupána sláma do hnoje.
11 Moáb v tom hnoji ruce rozpráhne,
jako se rozpráhne plavec ve vodě,
jeho pýcha ale klesne každým pohybem.
12 On strhne tvé vysoké nedobytné zdi,
zboří a srazí je do prachu na zemi!

26

Pevné město

1 V ten den se v judské zemi bude zpívat tato píseň:

Máme pevné město –
on sám je jeho spásou,
jeho valem a hradbou.
2 Otevřete brány,
ať vejde spravedlivý lid,
který se drží věrnosti.
3 Člověka s pevným postojem
chráníš dokonalým pokojem,
vždyť spoléhá se na tebe.
4 Doufejte v Hospodina vždycky, navěky –
Skalou věků je jen Hospodin!
5 On strhává dolů obyvatele výšin
a nedobytné město boří;
boří je až k zemi,
až do prachu je srazí.
6 Bude zašlapáno pod nohy,
pod nohy ztrápených,
kroky ubohých.

Tví mrtví ožijí

7 Cesta spravedlivého je poctivá,
stezku spravedlivého vyrovnáš.
8 Na cestě tvých soudů, Hospodine,
v tebe doufáme;
po tvém jménu, po tvé připomínce
v duši toužíme.

9 Má duše v noci touží po tobě,
můj duch tě hledá s úsvitem.
Když se tvé soudy dějí na zemi,
obyvatelé světa se učí spravedlnosti.
10 Když se však prokazuje vlídnost lumpovi,
spravedlnosti se neučí;
v zemi práva pak páchá bezpráví,
nevidí, jak vznešený je Hospodin.
11 Svou rukou, Hospodine, hroziš jim,
oni to ale nevidí.
At' vidí, jak horlíš pro svůj lid! At' se zastydí!
At' všechny tvé nepřátele oheň pohltí!
12 Nám však, Hospodine, pokoj působíš;
za vše, co jsme udělali, jsi nám odplatil.
13 Hospodine, Bože náš,
jiní krom tebe vládli nám,
my však jen na tebe chceme spoléhat,
jen tvoje jméno uctívat.
14 Už jsou však mrtví, neožijí,
nevstanou jejich mrtvoly –
vždyť jsi je ztrestal, vyhladil,
nenechal jsi po nich ani památky.
15 Rozmnožil jsi národ, Hospodine,
rozmnožil jsi národ, oslavil ses,
rozšířil jsi všechny naše hranice!
16 Hospodine, hledali tě ve svém soužení,
když jsi je napomínal, šeptali modlitby.
17 Jako těhotná, když má porodit,
trpí a sténá bolestí,
tak jsme na tom před tebou byli my,
tak jsme, Hospodine, trpěli.
18 Byli jsme těhotní, měli jsme bolesti,
jen pouhý vítr jsme ale rodili:
spásu jsme na zemi nezpůsobili,
obyvatelé světa nepadli.
19 Tví mrtví ale ožijí, vstanou mé mrtvoly.
Probud'te se, prozpěvujte, v prachu pohřbení!
Tvá rosa je jako rosa svítání,
zemí mrtvých s ní zavlažíš!

27

1 V ten den ztrestá Hospodin
mečem hrozným, mocným a mohutným
slizkého hada, Leviatana,
svinutého hada, Leviatana.
Zabije toho mořského netvora!^a

Nová píseň o vinici

2 V ten den zpívejte o vinici
výtečné víno plodící!^b

^a Jb 26:12; 40:25–41:26; Ž 74:13–14
^b srov. Iz 5:1–7

3 Já sám Hospodin střežím ji,
v každé chvíli ji svlažuji.
Ve dne i v noci střežím ji,
aby jí nikdo neškodil.
4 Už se nezlobím.
Objeví-li se trní a bodláčí,
vstoupím s ním do války
a úplně je vypálím.
5 At' už se chopí mé ochrany
a at' se se mnou usmíří;
at' už se se mnou usmíří!
6 Přicházejí dny,
kdy Jákob vpustí kořeny;
Izrael vypučí a rozkvetne,
naplní svět svým ovocem.

Ztracení se navrátí

7 Bil snad Bůh Izrael
tak jako ty, kdo bili jej?
Copak ho zabíjel,
jako jsou zabiti jeho vrahové?
8 Zahnal jsi je do vyhnanství,
vedl jsi s nimi svoji při.
Prudkým vichrem jsi je odvál pryč,
jako když od východu vítr udeří.
9 Tak tedy budou očištěny Jákobovy viny
a odstranění jeho hříchu přinese ovoce:
všechny kamenné oltáře budou roztlučeny,
jako se na prach drtí vápenec,
nezůstanou stát ani posvátné kůly
ani kadidlové oltáře.
10 Opevněné město zůstalo opuštěné,
jak pustá poušť jsou prázdné příbytky.
Popásá se, polehává tu jen dobytek,
dohola okusuje jeho větvičky.
11 Až jeho větve uschnou a upadnou,
ženy je přijdou sbírat na oheň.
A že ten lid nemá špetku rozumu,
jeho Tvůrce se nad ním neslituje,
nesmiluje se nad ním jeho Stvořitel.

¹² V ten den bude Hospodin mlátit obilí od řeky Eufkrat až
k Egypťskému potoku a vy, synové Izraele, budete sesbírání po
jednom.

¹³ V ten den se zatroubí na mocný roh a vrátí se ztracení
z Asýrie i ti, kdo byli vyhnáni v Egyptě, a budou se klanět
Hospodinu na svaté hoře v Jeruzalémě.

28

Zmámení vůdci

1 Běda koruně chlouby efraimských^c opilců,
květu, který zvadne i přes svou nádheru,
městu ležícímu nad úrodným údolím,
chloubě těch, kteří jsou vínem zmoženi!

2 Hle – Pánův silák udatný
jako krupobití a vítr ničivý,
jak vodní průtrž a mocné záplavy
svou pěstí to město k zemi porazí!

^c viz pozn. u Iz 7:2

3 Koruna chlouby efraimských opilců
bude zašlapána pod nohy.
4 Květ, který zvadne i přes svou nádheru,
město ležící nad úrodným údolím
dopadne jako první fiky před sklizní –
jakmile je kdo uvidí,
zhltně je, jak mu přijdou do ruky!

5 V ten den bude Hospodin zástupů
ozdobnou korunou a krásnou čelenkou
pro ty, kdo z jeho lidu zůstanou.
6 Duchem práva bude pro soudce
a u brány silou pro obránce.

7 Tihle jsou ale vínem zmámení,
potácejí se pivem opilí:
kněz i prorok jsou pivem zmámení,
vínem zmatení,
potácejí se pivem opilí,
blouzní, když mají vidění,
když mají soudit, blábolí.

8 Všechny stoly jsou pokryté zvratky,
lejn leží všude hromady!

9 „Koho se to tu snaží poučit?
Komu chce vykládat své poselství?
Sotva odkojeným mrňousům,
právě odstaveným od prsů?
10 Prý: To a to a tak a tak,
tam a sem a sem a tam –
bla bla bla!“

11 Nuže, koktavou řečí a cizím jazykem
bude Bůh mluvit s tímto národem.^a
12 Kdysi jim řekl: „Toto je odpočinek,
nechte odpočinout znavené,
toto je chvíle pro oddech!“
Oni to ale slyšet nechtěli,
a tak jim Hospodinovo slovo bude znít:
13 „To a to a tak a tak,
tam a sem a sem a tam –
bla bla bla!“
Jen ať si jdou – nazpátek upadnou,
zraní se, chytí se do pasti, v níž uvíznou.^b

Úhelný kámen

14 Proto slyšte Hospodinovo slovo, vy drzouni,
vy, kdo ovládáte jeruzalémský lid!
15 Říkáte: „Uzavřeli jsme smlouvu se smrtí,
dohodu máme s podsvětím.
Zhoubná záplava když se přilije,
nám se nic nestane –
naším útočištěm je přece lež,
ukryli jsme se ve zradě.“

16 Nuže, toto praví Panovník Hospodin:

Hle, pokládám na Sionu kámen prubiřský,
kámen ušlechtilý, úhelný,^c
základ nepohybný;
kdokoli se na něj spolehne,
neukvapí se.

^a Dt 28:49–50

^b Iz 8:15

^c Gn 49:24; Ž 118:22; Iz 8:14 (Ř 9:33; 10:11; 1Pt 2:6–8)

17 Jako měřítko ustanovím právo,
za olovnici vezmu spravedlnost;
kroupy pak smetou úkryt vašich lží,
vaši skryš voda zatopí.
18 Zrušena bude vaše smlouva se smrtí,
padne ta vaše dohoda s podsvětím.
Až se přilije zhoubná záplava,
budete jako hlína zdupaná.
19 Kdykoli se přilije, znovu vás zasáhne –
ráno za ránem, v noc i den!

Hrůza dočista ochromí
ty, kdo pochopí toto poselství.
20 Postel bude krátká, nepůjde se narovnat,
přikrývka bude úzká, nepůjde se zachumlat.
21 Hospodin povstane jako na hoře Peracim,
rozhorlí se jako tehdy v gibeonském údolí,^d
aby vykonal své dílo – své neobyčejné dílo,
aby vyplnil svůj úkol – svůj neobvyklý úkol.
22 A proto přestaňte se svou drzostí,
ať vaše okovy neztěžknou ještě víc.
Pán, Hospodin zástupů, mi totiž oznámil,
že rozhodl o záhubě všude na zemi.

Mlácení netrvá navěky

23 Nastavte uši, slyšte můj hlas;
pozorně slyšte, co říkám vám!
24 Copak oráč pořád oře, aniž by kdy sel?
Copak stále ryje brázdy a vláčí pole své?
25 Copak jakmile urovná ornici,
nezasívá kopr, nerozhazuje kmín?
Copak do těch brázd neseje pšenici,
ječmen do řádků a špaldu na kraji?
26 Tak mu to přece Bůh ukázal,
takový řád mu poznat dal.

27 Kopr se okovaným cepem nemláti,
kmín se nemusí drtit pod koly –
kopr se může vytřást holí,
i pouhý prut stačí na kmín.
28 Obilné zrno je třeba vymlátit,
mlácení ale netrvá navěky;
vozovým kolem se přes ně přejíždí,
koně je ale nedrtí.
29 Od Hospodina zástupů to všechno pochází –
jak podivuhodné jsou jeho záměry,
jak velkolepý je v moudrosti!

29

Obklíčený Sion

1 Běda Arieli, Arieli^e –
městu, v němž se David usídlil!
Pokračujte si rok za rokem,
věnujte se svým slavnostem.
2 Až ale v obklíčení sevřu Ariel,
nastane žal a zármutek
a Ariel mi bude oltářním ohništěm.
3 Svým táborem tě obklíčím,
oblehnu tě věžemi,
náspy proti tobě navrším.

^d 2S 5:17–25; Jz 10:6–15

^e hebr. *Boží lev*; symbolické označení Jeruzaléma (srov. Gn 49:9); stejné slovo však znamená i *oltářní ohniště* (v. 2)

4 Tehdy budeš mluvit vleže na zemi,
z prachu bude znít tvé mumláni;
tvůj hlas bude podobný duchu z podzemí,
z prachu bude znít tvé sípění.

5 Jak prášek ale odletí horda těch cizáků,
z hordy těch tyranů budou plevy ve větru.
Stane se to náhle, v okamžiku
6 od Hospodina zástupů.
On je navštíví hromem a zemětřesením,
mohutným burácením, bouří a vichřicí,
plamenem ohně, který vše pohltí.

7 Horda všech národů, jež proti Arieli bojují –
ti, kdo proti němu vyšli do války,
všichni, kdo oblehli jeho pevnosti,
dopadnou jako sen, jak noční vidění.

8 Jako když lačný sní o tom, jak jí,
ale probudí se hladový
a jako když žíznivý sní o pití,
ale probudí se vyčerpán s hrdlem vyprahlým –
právě tak dopade horda všech národů,
jež bojují proti hoře Sionu.

Srdcem jsou vzdálení

9 Trňte a ustrňte!
Děláte slepé, slepí zůstaňte!
Opilí jste, i když ne po víně,
potácíte se jako po pivě.

10 Hospodin na vás vylil ducha mrákoty,
zavřel vám oči – vaše proroky,
zakryl vám hlavy – vaše vidoucí.

11 Toto celé vidění pro vás bude jako slova zapečetěné knihy.
Když ji dáte někomu, kdo umí číst, se slovy: „Prosím čti,“
odpoví: „Nemohu, je zapečetěná.“¹² A když ji dáte někomu, kdo
číst neumí, se slovy: „Prosím čti,“ odpoví: „Neumím číst.“

13 Proto Pán praví:

Tento lid se ke mně přibližuje ústy
a ctí mne svými rty,
srdcem jsou mi však vzdálení.
Když mě uctívají, není to nic víc
než naučené lidské příkazy.

14 Proto tento lid znovu udivím,
vykonám s nimi divy divoucí;
moudrost jejich moudrých vymizí
a vytratí se rozum rozumných.

Hrnčič a jíl

15 Běda těm, kdo své úmysly
před Hospodinem v hloubce skrývají,
kteří své dílo ve tmě konají
a myslí si: „Kdo nás uvidí? Kdo o nás ví?“

16 Takové nesmysly!
Má se snad hrnčič pokládat za jíl?
Říká snad dílo o tvůrci: „On mě netvořil“?
Říká snad hrnec o hrnčiči: „On nic neumí“?

17 Už brzy, za velmi krátký čas
se z Libanonu stane sad
a sad se bude za les počítat.

18 V ten den hlouší slova knihy uslyší,
oči slepých prohlédnou z černé tmy.

19 Ponížení se v Hospodině znovu zaradují,
ve Svatém izraelském budou jásat ubozí.

20 Pomine totiž tyran, drzoun už nebude,
každý, kdo si ve zlu libuje, bude odstraněn –

21 ti, kteří pouhým slovem obviňují člověka,
ti, kteří na obhájce chystají v bráně past,
ti, kdo lži zbavují neviné jejich práv.

22 A proto Hospodin, jenž vykoupil Abrahama, říká o domu
Jákovu:

Jákov už nebude dále zahanben,
blednout strachy už více nebude.

23 Až ve svém středu uvidí
své děti, dílo rukou svých,
tehdy mé jméno posvěť,
Svatému Jákovu svatost přisoudí;
před Bohem Izraele budou bázeň mít.

24 Rozum dostanou duchem bloudící
a ti, kdo reptali, se dají poučit.

30

Vzpourný lid

1 Běda vzpourným dětem!
praví Hospodin.
Sprádají plány, jež nejsou ze mne,
vstupují do smlouvy ne s mým Duchem,
a tak jen vrší hřích na hřích.

2 Dolů do Egypta se vydali,
aniž se ptali na mé výroky.
V síle faraona hledají bezpečí,
do stínu Egypta se chtějí uchýlit.

3 Faraonovou silou však budete zklamáni,
egyptský stín vás přivede do hanby!

4 Vaši velmoži sice byli v Soanu,
vaši poslové šli do Chanesu,^a

5 tím lidem ale budou všichni zklamáni,
neboť jim nebude moci pomoci;
nepřinese vám prospěch ani výhodu,
ale jen hanbu a pohanu.

⁶ Ortel o zvířatech v Negevu:

Zemí nebezpečí a soužení,
kde jsou lvice a řvoucí lvi,
zmiže a jedovatí hadi,
na hřbetech oslů vezou bohatství,
na hrbech velbloudů nesou poklady
lidu, který jim nemůže nijak pomoci,
Egyptu, který nezmůže vůbec nic,
a proto ten národ nazývám
„Nehybná obluda“.

7

8 Nyní jdi, vyryj to pro ně na desky,
zaznamenej to do knihy,
ať je to pro budoucí dny
věčným svědectvím:

9 Toto je vzpourný lid, synové prolhaní,
synové, kteří neslyší Hospodinovo učení.

10 Říkají vidoucím: „Nemějte vidění!“
a prorokům: „Neprorokujte nám pravdu.“

^a města v nilské deltě (srov. Iz 19:11, 13)

Říkejte nám jen lichotky
a prorokujte lži!
11 Sejděte z cesty, odbočte ze stezky,
s tím Svatým izraelským nás nechte být!"

12 Nuže, toto praví Svatý izraelský:

Protože jste toto slovo zavrhlí
a věřili raději násilí a lsti,
na které jste se spolehli,
13 proto vám bude tento hřích
jako trhlina zející ve vysoké zdi,
která se náhle zřítí v okamžik.
14 Jak hliněný džbán rozbítá bude na kusy,
bez milosti se roztříští,
takže se nenajde mezi úlomky
ani střep na žhavé uhlíky
nebo k nabrání vody ze studny.

15 Toto praví Panovník Hospodin, Svatý izraelský:

V obrácení a spočinutí je vaše bezpečí,
v klidu a spolehnutí vaše vítězství;
vy jste však nechtěli.
16 Řekli jste: „Nikoli, utečeme na koních!“
Nuže, budete muset utíkat.
„Uhánět budem na rychlých vranících!“
Nuže, budou vás rychle pronásledovat.
17 Tisíc vás uteče, když vás jeden okřikne,
když zakřičí pět, všichni prchnete,^a
až nakonec zůstanete sami
jak vlajkový stožár na vrchu hory,
jako korouhev na kopci.

To je ta cesta

18 Hospodin čeká, aby se nad vámi smiloval,
povstane, aby se nad vámi slitoval.
Hospodin je přece Bohem práva –
blaze každému, kdo na něj očekává!

19 Sionský lide, jenž bydlíš v Jeruzalémě, více už plakat nebudeš.
Jakmile zazní tvé volání, zahrne tě svou milostí. Jakmile uslyší,
hned ti odpoví. ²⁰ I když vám Pán dává chléb soužení a vodu
poroby, tvůj Učitel však nezůstane skryt – svého Učitele na
vlastní oči uvidíš! ²¹ Vydáte-li se doprava nebo doleva, vlastníma
ušima za sebou uslyšíš: „To je ta cesta, jděte po ní.“ ²² Tehdy
své postříbřené sochy i pozlacené modly zavrhnete jako nečisté.
Zahodíš je jako krví nasáklé hadry a řekneš: „Pryč s tím!“
²³ On také sešle déšť tvému semeni, které rozsíváš na zemi,
a pokrm, který země urodí, bude vydatný a bohatý. Tvůj
dobytek se bude v ten den pást na širých pastvinách. ²⁴ Býci
i osli, kteří obdělávají zemi, se budou krmit pící šťavnatou,
čechranou vidlemi a lopatou. ²⁵ Z každé mohutné hory
a vysokého návrší potečou potoky vody v onen den velké
porážky, kdy padnou pevnosti. ²⁶ Světlo měsíce bude jako světlo
sluneční a světlo slunce bude sedmkrát jasnější – jako světlo
sedmi dní – v onen den, kdy Hospodin ováže zranění svého lidu
a uzdraví rány, jež jim zasadil.

Hůl na Asýrii

27 Hle, Hospodinovo jméno zdálky přichází,
jeho hněv plane, zvedá se hustý dým.
Jeho rty jsou plné zuření,
jeho jazyk jak oheň šířavý,

28 jeho dech jako řeka v povodni,
která až k bradě vystoupí –
přichází přesít národy sítem marnosti,
sevřít jim čelisti uzdou bloudění.

29 Tehdy vám bude do zpěvu, jako když se v noci zasněží
slavnosti; v srdci budete veselí, jako když průvod s píšťalami
stoupá na Hospodinovu horu, ke Skále Izraele. ³⁰ Hospodin bude
burácet svým majestátním hlasem a ukáže, jak jeho paže
doléhá s hrozným hněvem, s plameny šířícího ohně, s průtrží,
lijákem a kroupami.

³¹ Hospodin svým hlasem vyděsí Asýrii, svou hólí ji bude bít.
³² Ke každému úderu metly, který jí Hospodin zasadí, budou hrát
tamburíny a citory – pouhým máchnutím ruky je v bitvě porazí.
³³ Už dávno je připraveno tofetské ohniště,^b dost hluboké
a široké i pro krále! Hranice narovnána, ohně i dříví dostatek.
Jako proud síry zapálí ji Hospodinův dech!

31

Egyptané jsou jen lidé

1 Běda těm, kdo hledají pomoc v Egyptě,
spoléhají se na koně,
doufají ve vozy, že jich tolik je,
a jezdců že je bezpočet,
k Svatému izraelskému ale nehlídí,
Hospodina hledat nechtějí.
2 I on je však moudrý! Způsobí neštěstí,
svá slova nezmění:
Povstane proti domu bídáků,
proti pomocníkům zločinců.
3 Egyptané jsou jen lidé, a ne Bůh,
jejich koně pouhé tělo, a ne duch.
Jakmile Hospodin rukou pohrozí,
zhroutlí se pomocník,
padne i ten, jemuž měl pomoci –
všichni společně budou zničeni!

4 Toto mi řekl Hospodin:

Jako lev vrčící,
jako král zvířat nad svou kořistí –
i když se na něj sběhnou pastýři,
jejich křiku se neděsí
a jejich hluk ho neplaší –
právě tak sestoupí Hospodin zástupů,
aby bojoval o horu Sion a její návrší.
5 Jako se ptáci vznášejí nad hnízdem,
tak Hospodin zástupů zaštití Jeruzalém;
zaštití jej a vysvobodí,
vušetří jej a zachrání.

6 Synové Izraele, vraťte se k Tomu, od něhož jste tak hrozně
odpadli! ⁷ V ten den každý zavrhnete své stříbrné i zlaté modly,
které jste si vlastnoručně vyrobili – vždyť je to hřích!

8 Asýrie padne, ale ne mečem člověka,
jiný než lidský meč je spolyká.^c
Před oním mečem budou utíkat
a jejich mladíky čeká robota.
9 Jejich pevnost se hrůzou rozpustí,
jejich velitelé se zděsí před mou korouhví,

^a Lv 26:36; Dt 28:25; 32:30

^b viz 2Kř 23:10

^c 2Kř 19:35

praví Hospodin, který má na Sionu oheň
a v Jeruzalémě pec.

32

Spravedlivý král

¹ Hle – přichází spravedlivý král,
jehož knížata budou poctivá!
² Každý z nich bude jak skryše před větrem
a úkryt před deštěm,
jako potoky vody v pustině
a stín mocné skály v zemi vyprahlé.
³ Oči vidoucích už nebudou zavřené,
uši slyšících budou pozorné.
⁴ Srdce ustrašených nabude poznání,
jazyk koktavých plynně a jasně promluví.
⁵ Hlupák už nebude nazýván šlechtetným
a padouchovi přestanou říkat ctihodný.
⁶ Hlupák přece říká nesmysly,
zlé věci v srdci vymýšlí –
jak by se dopustil nějaké podlosti,
jak by o Hospodinu scestně promluvil,
jak by hladové o pokrm připravil,
jak by odepřel nápoj žíznivým.
⁷ Padouch používá podlé podvody,
zamýšlí samé zvrhlosti –
jak by lživou řečí zničil chudáky,
když se dovolávají práva ubozí.
⁸ Šlechtetný má však ušlechtilé úmysly
a v ušlechtilosti obstojí.

Duch shůry

⁹ Ženy bezstarostné,
vstaňte a slyšte mě!^a
Vy dcery, jež si v klidu žijete,
mé řeči ucho nakloňte!
¹⁰ Do roka a do dne třást se budete,
vy, jež si v klidu žijete.
Vinobraní totiž přestane
a sklizeň nepřijde.
¹¹ Vy bezstarostné, třešte se,
vy sebejisté, chvějte se!
Vysvěčte se a obnažte,
pytle zahalte se na bedrech!
¹² Tlučte se v prsa nad výtečnými poli,
nad úrodnými vinicemi,
¹³ nad zemí mého lidu truchlete –
zaroste trním a bodlákem!
Plačte nad všemi domy veselí,
nad tímto městem hýření!
¹⁴ Palác zůstane opuštěn,
hluk města utichne,
z pevnosti a věže bude pustina,
potěšení oslů, pastvina dobytka.
¹⁵ Až se však na nás vylije shůry Duch,
tehdy se z pouště stane sad
a sad se bude za les počítat.
¹⁶ Na poušti pak bude právo přebývat
a domovem spravedlnosti bude sad.

^a srov. Iz 3:16–17

¹⁷ Ovocem spravedlnosti bude mír,
dílem spravedlnosti bude klid
a bezpečí až navěky.
¹⁸ V pokojných příbytcích bude můj lid žít,
v domovech plných bezpečí,
v odpočinutí bez starostí.
¹⁹ I kdyby byl les pobit kroupami
a město srovnáno bylo se zemí,
²⁰ blaze vám,
kdo sejete při každém potoku,
kdo býka i osla vypouštíte na pastvu!

33

Ted' povstanu

¹ Běda tobě, zhoubce,
který jsi nebyl huben!
Běda tobě, zrádce,
který jsi nebyl zrazen!
Až dokonáš zhoubu, budeš zahuben,
až dovršíš zradu, budeš vyzrazen.
² Smiluj se nad námi, Hospodine –
v tebe doufáme!
Bud' nám každé ráno posilou
a v čase soužení záchranou.
³ Před tvým mocným hlasem národy utečou,
jakmile povstaneš, pohané se rozprchnou.
⁴ Jejich kořist zmizí, jako by ji spolply housenky,
lidé se na ni vyrojí jako kobylky.
⁵ Hospodin je vznešený – bydlí v nebesích,
právem a spravedlností Sion naplní.
⁶ Bude ti jistotou po všechny tvé dny,
pokladem spásy, moudrosti a vědění –
úcta k Hospodinu je jeho bohatstvím!
⁷ Hle – Arielci^b kvílí v ulicích,
hořce pláčou, kdo jednali o mír.
⁸ Cesty jsou opuštěné, zmizeli poutníci,
smlouva porušena, svědci^c v opovržení,
člověka si nikdo neváží.
⁹ Zem chřadne, uvadá,
Libanon v hanbě usychá;
z Šáronu zbyla pustá pláň,
Bášan i Karmel opadal.
¹⁰ Ted' povstanu, praví Hospodin,
ted' se pozvednu a vyvýším!
¹¹ Těhotní senem, slámu rodíte;
ohněm vás pohltí vlastní hněv.
¹² Národy budou spáleny na prášek,
vykácené trní oheň sežehne.
¹³ Slyšte, dalecí, co jsem vykonal,
poznejte, blízcí, jakou sílu mám!
¹⁴ Hříšníci na Sionu děsí se,
zděšení jímá bezbožné:
„Kdo z nás obstojí před šířajícím ohněm?
Kdo z nás obstojí před věčným plamenem?“
¹⁵ Ten, kdo žije poctivě
a mluví upřímně,^d

^b viz Iz 29:1

^c podle Kum (MT: města)

^d srov. Ž 15; 24:3–6; Mal 3:2

kdo zavrhuje zisk z vydírání
a uhýbá před úplatky,
kdo nechce poslouchat vražedné plány
a odmítá přihlížet neštěstí.
16 Takový bude žít na výšinách
a skálopevný bude jeho hrad,
takový bude mít chleba dostatek
a voda mu nikdy chybět nebude.

Pohled' na Sion

17 Krále v jeho kráse na vlastní oči uvidíš,
spatříš tu zemi, jež prostírá se do dále.
18 Pak budeš přemítat nad přežitými hrůzami:
„Kde je sepisovatel, kde výběrčí daní,
kde ten, kdo sepisoval poklady?“
19 Nikdy už neuvidíš ten drzý lid,
lid podivné řeči, jaká se neslyší,
koptavý jazyk, ježž nelze pochopit.^a

20 Pohled' na Sion,
to město našich slavností!
Tvé oči Jeruzalém uvidí,
to klidné obydlí,
stan, jenž se nezboří.
Nikdy už se nevytrhnou jeho kolíky,
z jeho provazů nepovolí ani jediný.

21 Tam pro nás Hospodin bude Vznešený,
budou tam široké řeky a potoky,
nepřistane tam ale loď s veslaři,
nepoplují tam mocné koráby.
22 Hospodin je přece náš soudce,
Hospodin je náš zákonodárce,
Hospodin je náš král a spasitel!

23 Ochable visí tvoje lanoví,
stožár se viklá, plachty svěšeny;
jednou si ale rozdělíš spoustu kořisti –
i chromí se toho lupu zúčastní!
24 Nikdo tam žijící neřekne: „Jsem nemocný.“
Lid, který tam bydlí, bude zbaven vin.

34

Meč nad Edomem

1 Přistupte, národy, ať to slyšíte,
pozorně to, lidé, sledujte!
Ať poslouchá země i všechno v ní,
svět i vše, co na něm vyraší:
2 Hospodin se hněvá na všechny národy,
zlobí se na všechny jejich zástupy;
jako proklaté je vyhladí,
vydá je krveprolití.
3 Jejich zabití budou pohozeni,
zapáchat budou jejich mrtvoly,
hory se jejich krví rozmočí.
4 Nebeský zástup se celý rozplyne,
nebe se jako svítek zavine,
všechno jeho zástup popadá,
jako když listí révy opadá
jako z fíkovníku padavka.

5 Můj meč na nebi je zbrocený,
na Edom náhle udeří –
na lid, který jsem odsoudil
k naprostému zničení.
6 Hospodinův meč se koupe v krvi,
od tuku celý lepkavý,
od krve kozlí a jehněčí,
od tuku ledvin beraních.

Hospodin chystá v Bosře obětní hody,
v Edomu hrozné krveprolití.
7 Padnou s nimi i buvoli,
býčci spolu se statnými tury.
Jejich zem celá nasákne krví,
jejich prach bude tukem lepkavý.
8 Ano, Hospodin chystá den pomsty,
léto zúčtování ve sporu o Sion!

9 Edomské potoky se v dehet obrátí
a tamní půda v síru;
celou tu zemi zachvátí plameny
hořícího dehtu!
10 Ve dne ani v noci Edom neuhasne,
jeho dým bude stoupat navždycky;
na věky věků z něj zbudou trosky,
nikdo už tudy nikdy neprojde.
11 Tu zemi obsadí pelikán a výr,
sýček a krkavec se v ní uhnízdí;
přeměřena bude šňůrou pustoty
a olovníci prázdnoty.

12 Edomští urození už nebudou mít nic,
co by šlo nazvat královstvím;
všichni jejich velmoži vymizí.
13 Jejich paláce zarostou hloží,
jejich pevnosti trnám a bodláčím;
obrábí se v doupě šakalí
a v útočiště pro pštrosy.

14 Setkají se tam příšery a hyeny,
jeden na druhého běsi zavřeští;
noční stvůra se tam usadí
a najde odpočinutí.
15 Uhnízdí se tam sova, aby vejce nakladla,
vysedí je a ve svém stínu odchová;
také supi se tam shromáždí,
družka k druhovi.

16 Hleďte v knize Hospodinově a čtěte!

Ani jediný z nich nechybí,
žádný z nich není bez družky.
Jeho ústa dala příkazy
a jeho Duch je shromáždí.
17 On sám jim losem určí podíly,
svou rukou jim tu zemi rozměří,
aby ji navždy ovládli,
aby v ní žili navěky.

35

Píseň vykopených

1 Ať se raduje poušť a suchopár,
s jáсотem ať kvete pustina!
Jak z růže květ² ať rozkvetne,
ať rozezní se jáсотem!

^a srov. Iz 28:11

Bude jí dána sláva libanonská,
nádhera karmelská a šáronská –
ukáže se jim sláva Hospodinova,
našeho Boha nádhera!

3 Dodejte síly ochabujícím rukám,
zpevněte podlomená kolena.
4 Řekněte těm, kdo mají srdce bázlivé:
„Nebojte se, vzchopte se!
Hle – váš Bůh s pomstou přichází,
se svou odplatou vás jde zachránit!“

5 Oči slepých tehdy prohlédnou,
uši hluchých se otevrou,
6 chromý tehdy vyskočí jak laň,
jazyk němého se rozjásá.

Na poušti vytrysknou vodní prameny,
pustinou budou proudit potoky,
7 kde byl žhavý písek, bude jezero
a suchopár se stane studánkou.
Doupatá, kde odpočívali šakali,
zarostou trávou, třtinou, rákosím.

8 Povede tudy také stezka,
která se Svatou cestou bude nazývat.
Nepůjde po ní nečistý,
bude určena jen pro poutníky –
ani hloupí na té cestě nezbloudí.
9 Neobjeví se tam žádný lev,
nepůjde tudy divá zvěř,
nic takového se tam nenajde.

10 Půjdou po ní ti, kdo budou vykoupeni;
Hospodinovi zachránění se navrátí
a na Sion přijdou s jásáním,
s věčnou radostí na tvářích.
Tehdy je přemůže radost a veselí;
zármutek a úpění je opustí.

36

Senacheribova hrozba

¹ Čtrnáctého roku krále Ezechiáše^a vytáhl asyrský král Senacherib proti všem judským opevněným městům a dobyl je. ² Asyrský král vyslal z Lachiše do Jeruzaléma ke králi Ezechiášovi svého nejvyššího komořího s mocným vojskem. Když se postavil u strouhy Horního rybníka, u silnice k Valchářovu poli, ³ vyšel k němu správce paláce Eliakim, syn Chilkíášův, písař Šebna a kancléř Joach, syn Asafův. ⁴ Nejvyšší komoří k nim promluvil:

„Povězte Ezechiášovi: Tak praví velkokráľ, král Asýrie: V co to doufáš? ⁵ To si myslíš, že pouhá slova nahradí válečné umění a sílu? Na koho to spoléháš, že se mi protivíš? ⁶ Spolehl ses na Egypt, na ten nalomený rákos? Kdo se o něj opře, tomu probodne dlaň! Takový je egyptský vládce farao ke všem, kdo na něj spolehnou. ⁷ Možná mi řeknete: ‚Spoléháme na Hospodina, svého Boha.‘ Není to snad ten, jehož obětní výšiny a oltáře Ezechiáš sám odstranil? Judovi a Jeruzalému pak nařídil: ‚Před tímto oltářem se budete klanět!‘

⁸ Pojď se teď vsadit s mým pánem, asyrským králem: Dám ti dva tisíce koní, jestli si na ně najdeš jezdce! ⁹ Jak se chceš postavit hejtmanu poslední provincie mého

pána, když se spoléháš na vozy a jezdce z Egypta? ¹⁰ A navíc, cožpak jsem vytáhl tuto zemi zničit bez Hospodina? To Hospodin mi řekl: ‚Vytáhni proti té zemi a znič ji!‘“

¹¹ Eliakim, Šebna a Joach nejvyššího komořího požádali: „Mluv prosím ke svým služebníkům aramejsky, vždyť rozumíme. Nemluv s námi hebrejsky. Lid na hradbách to slyší.“ ¹² Nejvyšší komoří jim odpověděl: „Copak mě můj pán s těmito slovy poslal za tvým pánem a za tebou? Poslal mě právě za těmi muži na hradbách! Budou žrát svoje lejna a pít svou moč tak jako vy!“ ¹³ Pak se nejvyšší komoří postavil a začal hlasitě křičet v hebrejštině:

„Slyšte slova velkokrále, krále Asýrie! ¹⁴ Tak praví král: Nenechte se od Ezechiáše klamat. Nemůže vás vysvobodit! ¹⁵ Nenechte se od Ezechiáše navádět k důvěře v Hospodina, když vám tvrdí: ‚Hospodin nás vysvobodí; toto město nepadne asyrskému králi do rukou.‘

¹⁶ Neposlouchejte Ezechiáše! Toto praví král Asýrie: Uzavřete se mnou mír, vyjděte ke mně. Každý pak budete sklízet svou vinici a své fíky, každý budete pít ze své studny, ¹⁷ než přijdu a vezmu vás do země podobné té vaší, do země obilí a moštu, země chleba a vinic.

¹⁸ Nenechte se od Ezechiáše podvádět, když tvrdí: ‚Hospodin nás vysvobodí.‘ Vysvobodili snad bohové všech národů své země z rukou asyrského krále? ¹⁹ Kde jsou bohové Chamatu a Arpadu? Kde jsou bohové Sefarvaimu? Vysvobodili snad z mé ruky Samař? ²⁰ Kdo z bohů všech těch zemí vysvobodil svou zemi z mých rukou? Jak by tedy Hospodin z mé ruky vysvobodil Jeruzalém?“

²¹ Oni však mlčeli. Neodpověděli mu ani slovo. Královský rozkaz totiž zněl: „Neodpovídejte mu!“ ²² Správce paláce Eliakim, syn Chilkíášův, písař Šebna a kancléř Joach, syn Asafův, pak přišli k Ezechiášovi, roucha roztržená, a ohlásili mu, co říkal nejvyšší komoří.

37

Dnes je den soužení

¹ Když to král Ezechiáš uslyšel, roztrhl své roucho a zahalen pytlouinou vešel do Hospodinova domu. ² Správce paláce Eliakima, písař Šebnu a starší kněze, zahalené pytlouinou, poslal k proroku Izaiášovi, synu Amosovu, ³ aby mu řekl: „Tak praví Ezechiáš: Dnes je den soužení, trestání a ponížení. Porod už začal, ale není dost sil. ⁴ Kéž by Hospodin, tvůj Bůh, slyšel, co řekl nejvyšší komoří vyslaný svým pánem, asyrským králem, aby urážel živého Boha. Kéž by je ztrestal za ta slova, která Hospodin, tvůj Bůh, slyšel. Modli se proto za tu hrstku, která tu z nás ještě zůstala.“

⁵ Služebníci krále Ezechiáše tedy přišli k Izaiášovi. ⁶ Izaiáš jim odpověděl: „Vyřídte svému pánu: Tak praví Hospodin – Neboj se slov, která jsi slyšel, když se proti mně rouhali sluhové asyrského krále. ⁷ Hle, zavanu na něj duchem, zaslechně zvěst, vrátí se do své země a v jeho zemi ho nechám padnout mečem.“

⁸ Mezitím se nejvyšší komoří doslechl, že asyrský král opustil Lachiš. Stáhl se tedy za ním a zastihl ho při obléhání Libny. ⁹ Vtom se král dozvěděl o Tirhakovi: „Habešský král vytáhl proti tobě do boje.“ Jakmile to uslyšel, vyslal posly k Ezechiášovi se slovy: ¹⁰ „Vyřídte judskému králi Ezechiášovi:

^a 701 př. n. l. (2Kr 18–20)

Nedej se klamat svým Bohem, na něhož spoléháš. Říkáš si, že Jeruzalém nepadne do rukou asyrského krále.¹¹ Slyšel jsi ale, jak asyrští králové naložili se všemi zeměmi – vyhubili je! A ty bys měl uniknout?¹² Copak jiní bohové vysvobodili své národy? Mí předkové je vyhladili! Jak dopadl Gozan, Charan, Recef a lid Edenu v Tel-asaru?¹³ Kde je král Chamatu, král Arpadu, král města Sefarvaim, Heny a Ivy?“

¹⁴ Král Ezechiáš převzal list od posílů a přečetl ho. Potom šel do Hospodinova domu a rozložil ho před Hospodinem.¹⁵ Ezechiáš se tehdy k Hospodinu modlil: ¹⁶ „Hospodine zástupů, Bože Izraele, jenž trůníš na cherubech, ty jsi jediný Bůh všech království země! To ty jsi učinil nebesa i zem! ¹⁷ Nakloň, Hospodine, své ucho a slyš, otevři své oči a viz. Slyšel jsi, co vzkázal Senacherib, jak urážel živého Boha? ¹⁸ Je to tak, Hospodine, asyrští králové ty národy i jejich země zpustošili ¹⁹ a jejich bohy naházeli do ohně. Nejsou to přece žádní bohové, ale jen dílo lidských rukou, dřevo a kámen – to proto je zničili. ²⁰ Teď však prosím, Hospodine, Bože náš, vysvobod' nás z jeho rukou, ať všechna království země poznají, že ty jediný jsi Hospodin!“

Kohos to urážel?

²¹ Izaiáš, syn Amosův, tehdy Ezechiášovi vzkázal: „Tak praví Hospodin, Bůh Izraele, ke kterému ses modlil ohledně asyrského krále Senacheriba. ²² Toto je slovo, které o něm vyřkl Hospodin:

Posmívá se ti, pohrdá tebou
panna, Dcera sionská;
pošklebuje se nad tebou
Dcera jeruzalémská!

²³ Kohos to urážel, komu ses rouhal,
proti komu jsi zvedl hlas?
Koho sis pyšně měřil očima?
Svatého Izraelova!

²⁴ Urážels Pána ústy svých sluhů,
prý: „Já mám přece tolik vozů!
Všemi svahy Libanonu
vystoupal jsem k hřebenům,
vykácel tam cedry, bory,
dosáh jsem až na vrcholy,
do lesů a do hvozduů.“

²⁵ Vykopal jsem, vypil vodu,
nohama jsem rozdupal
všechny řeky Egypta!

²⁶ Neslyšel jsi ve svých dálkách?
To já jsem to ustanovil,
rozhodl jsem odedávna!^a
Nyní jsem to tedy splnil:
města dobře opevněná
proměníš v hromady suti!

²⁷ Kdo v nich bydlí, vysilení,
vyděšení, zahanbeni,
jak bylina polní byli,
jako tráva zelená,
jako plevel na střechách –
uschne dřív, než uzrává!

²⁸ Ať sedíš, chodíš sem a tam,
ať na mě běsníš, já tě znám.

^a srov. Iz 10:5–19

²⁹ Tvé běsnění a tvá pýcha
ke mně dolehla.
Do nosu zabodnu ti hák,
udidlo dám ti na ústa,
odvedu tě, kudys přišel,
stejnou cestou půjdeš zpět!

³⁰ A toto budeš mít jako znamení, Ezechiáši: Letos budete jíst, co samo vyrostete. I napřesrok jen to, co se samo urodí. Třetího roku však sejte a sklízíte, sázejte vinice a jezte z úrody.
³¹ Pozůstatek z domu Judy hluboce zakoření, vypučí vzhůru a přinese ovoce. ³² Z Jeruzaléma vzejde pozůstatek a z hory Sion ti, kdo se zachrání. Horlivost Hospodina zástupů to učiní!
³³ Nuže, toto praví Hospodin o asyrském králi:

Nevstoupí do tohoto města,
nevystřelí sem ani šíp,
násep proti němu nenavrhá
a nikdo nenastaví štít.

³⁴ Odejde, kudy přivedla ho cesta,
do tohoto města nevstoupí, praví Hospodin.

³⁵ To město budu hájit,
já sám je zachráním,
pro sebe učiním to
a pro Davida, jenž byl můj služebník!“

³⁶ Tehdy vyšel Hospodinův anděl a pobil v asyrském táboře 185 000 mužů. Ráno vstali, a hle – všude samé mrtvoly!
³⁷ Asyrský král Senacherib se sebral, odtáhl pryč a zůstal v Ninive. ³⁸ Jednou, když se klaněl v domě svého boha Nisrocha, ho jeho synové Adramelech a Sarecer probodli mečem. Uprchli pak do země Ararat a na jeho místě kraloval jeho syn Esar-chadon.

38

Ezechiášova nemoc

¹ V té době Ezechiáš na smrt onemocněl. Prorok Izaiáš, syn Amosův, jej navštívil a řekl mu: „Toto praví Hospodin: Dej své věci do pořádku, protože umřeš; neuzdravíš se.“

² Ezechiáš se obrátil tvář ke zdi a modlil se k Hospodinu: ³ „Ach Hospodine, pamatuj prosím, že jsem před tebou žil oddaně a s upřímným srdcem a že jsem dělal, co je v tvých očích správné.“ A Ezechiáš plakal a plakal.

⁴ Tehdy Izaiáš dostal slovo Hospodinovo: ⁵ „Jdi a řekni Ezechiášovi: Toto praví Hospodin, Bůh tvého otce Davida: Slyšel jsem tvou modlitbu a viděl jsem tvé slzy. Hle, přidám ti patnáct let života. ⁶ Kromě toho vysvobodím tebe i toto město z rukou asyrského krále a budu to město bránit.

⁷ Toto je znamení od Hospodina, že vykoná, co ti slíbil: ⁸ Hle, vrátím stín sestupující po Achazově schodišti o deset stupňů zpět.“ A slunce se na schodišti vrátilo o deset stupňů, po kterých předtím sestoupilo dolů.

⁹ Toto napsal judský král Ezechiáš poté, co se uzdravil ze své nemoci:

¹⁰ Říkal jsem si:
Uprostřed života musím odejít,
svá léta strávím v branách podsvětí!

¹¹ Říkal jsem si:
Hospodina už nespatřím
na zemi mezi živými;
nevidím se s žádným člověkem,
s nikým, kdo žije na světě.

12 Už je strženo mé obydlí,
jako stan kočovníků stěhuje se pryč;
jako tkadlec jsem svůj život zavinul,
když odstříhlš mě od stavu –
než uplyne den s večerem,
se mnou skončuješ!

13 Do rána jsem křičel v bolestech,
drtíš mi kosti jako lev –
než uplyne den s večerem,
se mnou skončuješ!

14 Kvílím jako drozd anebo rorejs,
naříkám jako holubice,
oči mi slábnou, jak vzhůru vyhlížím,
stůj při mně, Pane, jsem sevřen úzkostí!

15 Co ale mohu říct?
Co o mně řekl, učiní.
Svá léta projdu krokem pomalým
a s duší plnou hořkosti.

16 Člověk však přesto, Pane, může žít,
pořád mi zůstal život a dýchání –
ty jsi mě uzdravil a oživil!

17 Hle, ta má hořkost nejrudší
se proměnila ve zdraví!
Vytrhl jsi mě z jámy nicoty,
všechny mé hříchy zahodil jsi pryč.

18 Není to hrob, kdo tě velebí,
ani smrt tě chválit neumí;
ti, kteří padli do jámy,
nevzhlížejí k tvé věrnosti.

19 Živý, jen živý tě může velebit
tak jako já v dnešním dni;
otec své děti poučí
o tvé věrnosti.

20 Hospodin je připraven k mé záchraně –
zpívejme a hrajme na strunné nástroje
po všechny dny, kdy žijeme,
v Domě Hospodinově!

²¹ (Izaiáš tenkrát řekl: „Přineste hroudu řídků, přiložte ji na vřed, a bude uzdraven.“ ²² Ezechiáš se zeptal: „Jaké dostanu znamení, že znovu vejdu do Hospodinova domu?“)^a

39

Poslové z Babylonu

¹ V té době babylonský král Marduk-bal-adan, syn Bal-adanův, poslal Ezechiášovi list a dar, neboť slyšel o jeho nemoci a uzdravení. ² Ezechiáš posly radostně přijal a ukázal jim celou svou klenotnici, stříbro, zlato, balzámy a výborný olej. Ukázal jim i celou zbrojnici a všechno, co se jen našlo v jeho pokladnicích. V celém jeho paláci a v celém jeho panství nebylo nic, co by jim Ezechiáš neukázal.

³ Pak za králem Ezechiášem přišel prorok Izaiáš a ptal se: „Co říkali ti muži? Odkud přišli?“ Ezechiáš odpověděl: „Přišli za mnou z veliké dálky, až z Babylonu.“ ⁴ On se ptal dál: „Co viděli ve tvém domě?“ „Viděli všechno, co v domě mám,“ odvětil Ezechiáš. „Není nic, co bych jim ze svých pokladů neukázal.“

⁵ Izaiáš na to Ezechiášovi řekl: „Slyš slovo Hospodina zástupů:

⁶ Hle, přicházejí dny, kdy vše, co máš v domě, vše, co až dodnes

^a viz v. 7 (2Kr 20:7–8)

nashromáždili tví předkové, bude odneseno do Babylonu. Nežůstane nic, praví Hospodin. ⁷ I tvoji synové, tví vlastní potomci, budou zajati a stanou se eunuchy v paláci babylonského krále!“

⁸ Ezechiáš odpověděl: „Slovo Hospodinovo, které jsi řekl, je dobré.“ Pomyslel si totiž: „Za mých dnů bude pokoj a bezpečí.“

Hle, můj služebník

40

Hlas volajícího

¹ Potěšujte, potěšujte lid můj,
praví váš Bůh.

² Mluvte láskyplně k Jeruzalému
a ohlašujte mu,
že už skončila jeho poroba,
že jeho vina je splacena,
že ho svou rukou ztrestal Hospodin
dvojnásob za všečen jeho hřích.

³ Hlas volajícího:
„Připravte na poušti cestu Hospodinovu,
vyrovnejte v pustině stezku Bohu našemu!

⁴ Každé údolí ať je vyvýšeno,
každá hora a výšina ať poklesnou;
co je hrbolaté, ať je vyrovnáno,
pahorkatina ať je planinou.

⁵ Neboť se zjeví sláva Hospodinova
a všichni lidé naráz uvidí,
že ústa Hospodinova mluvila.“

⁶ Hlas říká: „Volej!“
A já se ptám: „Co volat mám?“

Každý člověk je jako tráva,
všečen jeho půvab jako polní květ.

⁷ Usychá tráva, kvítí uvadá,
jak na něj zavane Hospodinův dech.
Lidé jsou zajisté ta tráva.

⁸ Usychá tráva, kvítí uvadá,
slovo našeho Boha však věky přetrvá.

⁹ Na vysokou horu vystup si,
kdo neseš dobré zprávy Sionu;
hlasitě volej ze všech sil,
kdo neseš dobré zprávy Jeruzalému!
Hlasitě volej, nic se nestrachuj,
řekni judským městům: „Hle, váš Bůh!“

¹⁰ Hle, Panovník Hospodin v moci přichází
a jeho paže bude vládnout s ním.
Hle, jeho odplata jde s ním,
jeho odměna ho předchází.

¹¹ Jako pastýř bude své stádo pást,
shromáždí do náručí beránky,
bude je nosit na rukách,
zvolna povede březí ovečky.

Ke komu ho chcete přirovnat?

¹² Kdo shrnul vody do hrsti
a nebe prsty rozměřil?

Kdo prach země vsypal do mírky,
 kdo vložil hory na váhy
 a zvážil je i s pahorky?^a

13 Kdo Hospodinova ducha usměrnil
 a stal se mu rádcem, aby ho poučil?
 14 S kým se radil, aby mu něco vysvětlil,
 aby ho stezce práva naučil,
 aby mu předal vědění
 a seznámil ho s cestou moudrosti?

15 Hle, národy jsou jako kapka do vědra,
 neváží víc než smítko na vahách,
 on zvedá ostrovy jako prach.
 16 Libanon by nevystačil ani na podpal,
 k oběti by nestačila jeho zvířena.
 17 Všechny národy jsou před ním jako nic,
 jsou pro něj nicota a ještě míň!

18 Ke komu chcete Boha přirovnat?
 Čemu se podle vás podobá?
 19 Odlité modle řemeslníka,
 pozlacené od zlatníka,
 s řetízky tepanými ze stříbra?
 20 Anebo obětnímu daru chudáka,
 jenž trvanlivé dřevo vybírá
 a hledá zručného řemeslníka,
 ať postaví modlu, co se nehýbá?

21 Copak to nevíte?
 Copak neslyšíte?
 Copak se vám to od počátku neoznamuje?
 Copak od založení země nerozumíte?

22 On se nad obzorem na trůn usadil,
 obyvatelé země jsou pro něj kobylinky.
 On prostírá nebe jako baldachýn,
 roztahuje je jako stan k bydlení.
 23 On panovníky vníveč obrací,
 soudcové země jsou pro něj nicotní.
 24 Sotva jsou zasažení, sotva zaseti,
 sotva zapustí v zemi kořeny,
 jak na ně zavane, uschnou hned,
 jak plevy odnáší je vichřice.

25 Ke komu mě tedy chcete přirovnat?
 Svatý říká: Kdo se mi vyrovná?
 26 Zvedněte oči a pohleďte:
 Kdo stvořil toto vše?
 Kdo koná přehlídku hvězdných zástupů,
 kdo je volá jménem, všechny do počtu?
 Má nesmírnou sílu, jeho moc je úžasná –
 nikdy mu nechybí ani jediná!

27 Proč tedy říkáš, Jákobe,
 proč si, Izraeli, stěžuješ:
 „Má cesta je Hospodinu ukrytá,
 můj Bůh si nevšímá mých práv“?

28 Copak to nevíš?
 Copak neslyšíš?
 Hospodin, Bůh věčnosti,
 jenž stvořil zemské končiny,
 není unaven ani vyčerpán –
 jeho moudrost je nezměrná!

^a Jb 38:4–5; Př 30:4

29 On dává sílu znaveným
 a vysílené umí posílit.
 30 Mladí jsou unavení, zesláblí,
 mládenci klopytají a padají,
 31 kdo ale v Hospodina doufají,
 ti nabývají nových sil:
 Vznášejí se jako na orlích perutích,
 běží a nejsou vyčerpáni,
 kráčí a nejsou znaveni.

41

Neboj se

1 Zmlknete přede mnou, ostrovy!
 Ať národy zkusí nabrat síl!
 Jen ať se přiblíží a promluví –
 pojďme společně k soudu přistoupit.

2 Kdo na východě vzbudil vítěze^b
 a povolal ho ke službě?
 Kdo podmanil mu národy
 a dal mu vládnout nad králi?
 V prach je svým mečem obrací,
 svým lukem je jak stěbla rozhání.
 3 Žene je, sám ale kráčí v bezpečí
 stezkou, na kterou dříve nevkročil.

4 Kdo to způsobil a učinil?
 Kdo od počátku volá lidská pokolení?
 Já Hospodin, ten první,
 já budu tentýž i na konci!

5 Ostrovy to vidí a bojí se,
 končiny země třesou se.
 Shromáždili se společně,
 podporují se navzájem,
 6 jeden druhému říká: „Seber se!“
 7 Řemeslník zlatníkovi dodává odvahy,
 kovotepec říká kováři:
 „Je to dobře spojené!“
 a zpevní modlu hřeby, ať se nepohne.

8 Ty však, Izraeli, jsi můj služebník,
 tebe, Jákobe, jsem si vyvolil –
 jsi símě Abrahama, mého přítele!

9 Od končin země jsem tě vychvátil,
 povolal jsem tě z krajů nejzazších
 se slovy: „Jsi můj služebník,
 neodmítl jsem tě, ale vyvolil.“
 10 Neboj se – já jsem s tebou,
 nestrachuj se – já jsem tvůj Bůh.
 Posilním tě a podpořím,
 podepřu tě svou spravedlivou pravici.

11 Hle, jak ostudně budou zahanbeni
 všichni, kdo proti tobě zuřili!
 Budou jako nic a zahynou
 ti, kteří s tebou vedli boj.
 12 I kdybys je hledal, nenajdeš
 ty, kdo útočili na tebe.
 Budou jako nic a ještě míň
 ti, kteří s tebou válčili.
 13 Neboť já Hospodin jsem tvůj Bůh,
 který tě bere za ruku

^b míněn perský král Kýros (559–530 př. n. l.); viz Iz 44:28–45:5

a říká: „Neměj strach,
já sám ti pomáhám!“

14 Neboj se, červíčku Jákobův,
hrstko Izraelova!
Já sám ti pomáhám, praví Hospodin,
Svatý izraelský, jenž tě vykoupil.
15 Hle, učiním tě cepem k mlácení,
novým a s hroty ostrými.
Pomlátíš hory, všechny rozdrtiš,
s pahorky naložíš jako s plevami.
16 Rozptýlíš je a vítr je uchvátí,
rozmetání budou vichřicí.
Ty se však budeš v Hospodinu radovat,
Svatý izraelský bude chloubou tvá.

17 Chudí a ubozí marně vodu hledají
s jazykem žízní vyprahlým.
Já Hospodin je vyslyším,
já, Bůh Izraele, je neopustím!
18 Vyvedu řeky na holých návrších,
v údolích nechám tryskat prameny.
Proměním pouště v jezera,
z vyprahlé země bude voda vyvěrat.
19 V poušti vysázím cedry a akáty,
myrty a také olivy.
Pustinu osadím cypřiši
a jilmy spolu s jedlemi,
20 ať to všichni vidí a poznají,
ať to uváží a pochopí,
že to svou rukou učinil Hospodin,
Svatý izraelský že to vytvořil.

Modly nejsou nic

21 Předneste svou při, praví Hospodin.
Král Jákobův říká: Předložte důkazy!
22 Pojdte nám, vy modly, oznámit,
co všechno se má přihodit.
Povězte nám aspoň věci minulé,
ať si je k srdci vezmeme
a poznáme, jak to dopadne.
23 Nebo nám řekněte, co stane se,
o budoucnosti nám povězte,
ať poznáme, že jste bohové!
Udělejte něco, ať je to dobré nebo zlé,
ať užasne nad tím pohledem.
24 Jenže vy nejste vůbec nic
a vaše skutky jsou ještě míň –
kdo si vás volí, je odporný!
25 Ten, jehož vzbudím, od severu blíží se,^a
ten, který na východě vyzývá jméno mé.
Po vládcích dupe jako po blátě,
jako když hrnčíř hlínu rozšlape.
26 Kdo to říkal od počátku, abychom to věděli,
kdo odedávna, abychom řekli: „On se nemýlil“?
Nikdo nic neoznámil, nikdo nic nezjevil,
od vás neslyšel nikdo nic!
27 Já první říkám Sionu: „Hle, už tu jsou!“
Jeruzalému dám posla se zprávou radostnou.
28 Dívám se a není ani jediný,
žádný z těch bohů neumí poradit;
kdybych se zeptal, kdo mi odpoví?

^a viz v. 2

29 Hle, jak jsou všichni pouhé nic
a jejich skutky jsou ještě míň –
vzduch a nicota jsou jejich odličky!

42

Hospodinův služebník

1 Hle, můj služebník, jehož podpořím,
můj vyvolený, jehož jsem si oblíbil!
Na něj svého Ducha položím,
aby šel národům právo vyhlásit.
2 Nebude křičet, nebude se přít,
jeho hlas nebude slyšet v ulicích.
3 Nalomenou třtinu nezlomí,
doutnající knot nezhasí,
ale opravdové právo vyhlásí.
4 Nevzdá se a nepoleví,
dokud nenastolí právo na zemi –
ostrovy spoolehnu na jeho učení!

5 Tak praví Bůh – Hospodin,
jenž stvořil nebe, které rozložil,
jenž překlenul zemi i co raší z ní,
vjenž lidem na ní dává dýchání
a ducha po ní chodícím:
6 Já Hospodin povolal jsem tě k vítězství
a za ruku tě pevně uchopil;
já tě ochráním.
Svému lidu dám tě do smlouvy,
světlem národů tě učiním,
7 abys slepé oči otevřel,
abys vyvedl vězně z žaláře
a z vězení ty, kdo sedí v temnotě.

8 Já jsem Hospodin – tak se jmenuji,
o svoji slávu se s jiným nedělím,
svou chválu nesdílím se sochami!
9 Hle, minulé věci nastaly
a teď vám povím o nových.
Ještě dříve než vyraší,
vám je ohlásím.

Nová píseň

10 Zpívejte Hospodinu novou píseň,^b
po celém světě chvalte jej –
námořníci, moře i všechno v něm,
ostrovy i jejich obyvatelé!
11 Ať poušť i její města zvolají
i s osadami Kedarských,
obyvatelé Sely ať jásají,
z vrcholků hor ať křičí radostí!
12 Hospodinu ať vzdají čest,
vať ho chválí na ostrovech.
13 Hospodin vyrazí jako bojovník,
jako hrdina se rozhorlí,
válečný pokřik mocně zakřičí,
na své nepřátele se oboří:
14 Už příliš dlouho mlčel jsem,
zůstával tiše, držel se.
Teď ale vykřiknu jako při porodu,
sténat budu a lapat po dechu!

^b Ž 96:1; 98:1; 149:1

15 Zpustoším hory i pahorky,
seženu na nich všechny rostliny,
proměním řeky v ostrovy
a jezera vysuším.

16 Slepé povedu cestou, kterou neznali,
provedu je stezkami, o nichž netuší.
Proměním před nimi tmou ve světlo
a hrbolatá místa budou rovinou.
Učiním pro ně toto vše
a neopustím je.

17 Ale ti, kdo spoléhali na modly,
ti, kdo svými bohy nazývali odlitky,
takoví budou s hanbou zahrnutí.

Hluchý a slepý lid

18 Hluší, poslouvejte,
slepí, prohlédněte, ať vidíte!

19 Kdo je tak slepý jako můj služebník,
hluchý jako posel, jehož jsem pověřil?
Kdo je slepý jako ten, jehož jsem vykoupil –
slepý jako Hospodinův služebník?

20 Tolik jsi viděl, ale nedbal jsi,
uší máš otevřené, ale neslyšíš!

21 Hospodin toužil ve své spravedlnosti
svůj Zákon slavně zvelebit.

22 Toto je ale oloupený, ožebračený lid,
všichni jsou v děrách spoutaní,
všichni uvězněni v žalářích.
Stali se kořistí a nebylo zachránce,
uloupeni byli a nikdo neřekl: „Vrať je zpět!“

23 Kdyby tak někdo z vás naslouchal!
Kdyby tak od nyníška pozor dal!

24 Kdo to Jákoba vydal v plen?
Kdo lupičům nechal Izrael?
Kdo jiný než Hospodin,
proti němuž jsme hřešili?

Po jeho cestách chodit nechtěli,
neposlouchali jeho učení,
a tak na ně vylil svůj hrozný hněv –
válečné vřavě vydal je.
Obklopily je plameny, ale nerozuměli;
hořeli, ale k srdci si to nevzali.

43

Já jsem s tebou

1 Teď ale toto praví Hospodin,
ten, kdo tě stvořil, Jákope,
ten, kdo tě, Izraeli, zformoval:

Neboj se, já jsem tě vykoupil
a povolal tě jménem tvým –
patříš mi!

2 Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou,
půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud.
Půjdeš-li ohněm, neshoříš,
plamen tě nespálí.

3 Já Hospodin jsem přece tvůj Bůh,
já, Svatý izraelský, jsem tvůj spasitel.
Egypt jsem dal za tebe jako zálohu,
Habeší a Sábou vyplatil jsem tě.

4 Jsi pro mne tolik drahocenný,
jsi mi tak vzácný, tak tě miluji,
že za tebe vyměním všechny lidi,
za tvůj život dám celé národy.

5 Neboj se, já jsem s tebou.
Od východu přivedu tvé potomky,
od západu tě shromáždím.

6 Severu řeknu: „Propust' je!“
a jihu: „Nedrž je!“
Přived' mé syny zdaleka,
mé dcery ze světových stran –
všechny, kdo nesou jméno mé,
ty, jež jsem stvořil k slávě své,
ty, jež jsem udělal a zformoval.

8 Vyved' ten slepý lid, který však má oči,
všechny ty hluché, kteří mají uši.

9 Všichni lidé ať se shromáždí,
ať se společně sejdou národy.
Kdo z nich nám tohle oznámil,
kdo minulé věci ohlásil?
Ať přivedou své svědky, ať se obhájí,
ať jim dá za pravdu, kdo to uslyší.

10 Vy jste mí svědkové, praví Hospodin,
a můj služebník, jehož jsem vyvolil,
abyste poznali a uvěřili mi
a porozuměli, že já jsem.^a
Žádný bůh nebyl přede mnou utvořen
a ani po mně nebude.

11 Já, já sám jsem Hospodin
a není spasitele kromě mne.

12 Já jsem oznámil, já zachránil a ohlásil,
když jste žádné cizí bohy neměli.
Vy jste mí svědkové, praví Hospodin,
že já jsem Bůh.

13 Dříve než byl den, já jsem
a z mé ruky nikdo nevyrvé.
Když konám, kdo to vrátí zpět?

Činím novou věc

14 Toto praví Hospodin,
váš vykupitel, Svatý izraelský:
Kvůli vám pošlu na Babylon kohosi^b
a srazím všechny závory –
z jásohu Babyloňanů bude úpění!^c

15 Já jsem Hospodin, váš Svatý,
Stvořitel Izraele, váš Král.

16 Toto praví Hospodin,
který razí cestu na moři
a stezku mohutnými vodami,
který vozy s koňmi přivádí
a vojsko i posily
nechává padnout, aby nevstali,
jako knot lampy aby uhasli:

18 Nevzpomínejte na věci minulé,
o starých neuvažujte!

19 Hle, já činím novou věc,
a klíčí právě teď – vy to nevíte?

^a viz Ex 3:14

^b Iz 41:2, 25

^c rekonstruované znění (MT: ...a srazím všechny uprchlíky – Babyloňany v lodích jejich jásání)

20 Ano, způsobím cestu na poušti
a na pustinách potoky.
Divoká zvěř mě bude ctít,
pštrosi i šakali,
že jsem způsobil vody na poušti
a na pustinách potoky,
21 abych napojil svůj vyvolený lid,
lid, který jsem si vytvořil,
aby mou chválu hlásali.

22 Ty jsi mě ale nevolal, Jákože,
byl jsem ti, Izraeli, na obtíž!
23 Nepřivedls mi beránky k oběti zápalné,
obětními hody jsi mě neuctil.
K žádným darům jsem tě nenutil,
neobtěžoval jsem tě kadidly.
24 Nekoupil jsi mi vonné koření,
tukem svých obětí jsi mě nesvlažil.
Zatos mě svými hříchy unavil,
obtížil jsi mě svými vinami!

25 Já, já sám kvůli sobě smažu tvé přestupky
a nevpomenu na tvůj hřích.
26 Osvěž mi paměť, ať se spolu soudíme,
pověz, čím bys mohl být ospravedlněn.
27 Už tvůj prapředek se prohřešil,
tvoji mluvčí mě zradili.
28 Proto jsem potupil hodnostáře svatyně,
vydal jsem Jákože klatbě
a Izraele potupě.

44

Vylíjí vody na žíznivé

1 Ted' ale slyš, Jákože, můj služebníku,
slyš, Izraeli, vyvolený můj!
2 Toto praví Hospodin, který tě učinil,
který tě v lůnu utvořil
a který tě podpoří:

Neboj se, Jákože, můj služebníku,
můj vyvolený Miláčku!^a

3 Já vylíjí vody na žíznivé
a potoky na vyschlou zem.
Vylíjí svého Ducha na tvé símě,
své požehnání na tvé potomky,
4 takže porostou jako tráva na louce
a jako vrby u řeky.
5 Jeden řekne: „Patřím Hospodinu“
a druhý Jákožeovo jméno ponese,
další si na ruku napíše „Hospodinův“
a přijme jméno Izrael.

Kdo je jako já?

6 Toto praví Hospodin,
král a vykupitel Izraele, Hospodin zástupů:
Já jsem první a já jsem poslední,
kromě mě není žádný Bůh.

7 Kdo je jako já? Ať to ohlásí!
Ať mi to oznámí a vyloží!
Odedávna, kdy jsem ustavil svůj lid,
kdo jim oznamuje věci příští a budoucí?

^a hebr. *Ješurun* (Dokonalý); důvěrné a čestné jméno Izraele (Dt 32:15; 33:5, 26)

8 Neděste se, nezoufejte –
vždyť jsem vám to předem jasně pověděl.
Vy jste mí svědkové!
Je snad nějaký Bůh kromě mě?
Ne, jiná Skála není,
já o žádné nevím!

9 Výrobci model jsou zcela nicotní,
to, co obdivují, jim nemůže pomoci.
Sami sobě stojí za svědky, přitom nic nevidí
a nic nevědí, aby se aspoň styděli!
10 Kdo vyrábí boha a modlu odlévá,
vůbec nic nezíská.
11 Ostuda čeká všechny jeho stoupence –
vždyť i umělec je jen člověkem!
Jen ať se všichni shromáždí, jen ať předstoupí,
aby se děsit a stydět museli!

12 Kovář si bere nářadí
a pracuje s ním ve výhni;
tvaruje modlu kladivem,
dře se s ní ze všech sil.
Přitom hladoví až k umdlení
ani se nenapije, až se vysílí.
13 Řezbář tu modlu měří šňůrou
a zakresluje křídou,
opracovává ji dláty,
rýsuje kruzítky.
Zhotoví z toho lidský tvar,
skvělou podobiznu člověka,
aby v domě seděla.

14 Předtím však musel cedry pokácet,
vybrat si duby nebo cypřiše;
nechal je slílit mezi stromy v lese,
zasadil sosnu a rostla s deštěm.

15 To dřevo je pro člověka palivem –
kus z něho vezme a hřeje se,
kusem zatopí a chleba upeče,
z kusu pak dělá boha, jemuž klaní se,
zhotoví si modlu, před níž poklekne.

16 Půlku dřeva spálí na ohni,
na němž si maso k jídlu připraví,
peče si pečeni a tou se nasytí.
Když se ohřeje, říká: „Výborně!
Je mi teplo, dívám se na oheň.“
17 Ze zbytku dřeva si pak boha udělá,
modlu, před níž se klaní a pokleká,
a říká jí svou modlitbu:
„Zachraň mě! Vždyť jsi můj bůh!“

18 Vůbec nechápu! Vůbec nevědí!
Oči mají zaslepené, takže nevidí,
ničemu nerozumí v srdcích svých.

19 Nikdo se nezastaví, nepřemýšlí,
nemá rozum, nepomyslí si:
„Půlku jsem spálil na ohni,
upekl jsem si chleba na uhlí,
pekl jsem maso a nasytil se jím.
To mám teď ze zbytku dělat ohavnost,
před tímhle špalkem mám teď pokleknout?“
20 Takový člověk se krmí popelem,
oklamané srdce svádí jej.
Nezachrání se, neřekne:
„Nedržím v pravici prázdnou lež?“

21 Pamatuj na to, Jákože,
pamatuj, Izraeli, že jsi můj služebník.
Já jsem tě vytvořil, jsi můj služebník,
nezapomenu, Izraeli, na tebe.
22 Jak oblak zaženu viny tvé,
tvé hříchy jak mlhu rozpptýlím.
Navrať se ke mně zpět –
vždyť jsem tě vykoupil.
23 Jásejte, nebesa, Hospodin to učinil;
radostně křičte, zemské hlubiny!
Ať hory zvucně zpívají
i lesy a všechny stromy v nich,
neboť Hospodin Jákože vykoupil
a v Izraeli se oslaví!

Jeruzalém bude obydlén

24 Toto praví Hospodin, který tě vykoupil,
který tě v lůnu zformoval:

Já jsem Hospodin,
který vše působí,
který sám roztahuje nebesa,
který překlenuje zemi zcela sám,
25 který maří lživé zázraky
a věštce v blázný obrací,
který mudrce uvrhuje v zmatek
a jejich vědomosti vniveč,
26 který potvrdí, co říká jeho služebník
a předpověď svých poslů naplní.

Já říkám Jeruzalému: „Budeš obydlén!“
a judským městům: „Vystavěna budete!“
a pozvednu je z trosek.
27 Já říkám hlubině: „Vyschni,
neboť vysuším tvé proudy.“
28 Já říkám Kýrovi: „Můj pastýř,
neboť mou vůli zcela splní.
Řekne Jeruzalému: „Bud' vystavěn!“
a chrámu: „Bud' znovu založen!“^a

45

Hospodinův pomazaný

1 Toto praví Hospodin svému pomazanému,
Kýrovi, jehož jsem vzal za pravici,
abych mu podmaňoval národy
a krále před ním odzbrojil,
abych mu otevíral brány
a dveře nezůstaly zavřeny:

2 Já před tebou půjdu
a srovnám nerovnosti,
rozbiji brány z bronzu,
roztříštím železné závory.
3 Vydám ti tajné poklady
a skrytá bohatství,
abys poznal, že já jsem Hospodin,
Bůh izraelský,
který tě volá jménem tvým.
4 Kvůli svému služebníkú Jákožovi,
kvůli svému vyvolenému Izraeli
jsem tě zavolal jménem tvým –
i když mě neznáš, udělil jsem ti tituly.^b

^a Iz 41:2 (pozn.); 2Le 36:22–23; Ezd 1:1–4

5 Já jsem Hospodin a žádný jiný není,
kromě mě není žádný Bůh.
I když mě neznáš, já tě vyzbrojím,
6 aby od východu k západu všichni poznali,
že kromě mě není ani jediný;
já jsem Hospodin a žádný jiný není!
7 Já formuji světlo a tvořím tmu,
působím pokoj a tvořím pohromu.
Já Hospodin to všechno působím.

8 Nebesa, sešlete shůry rosu,
ať spravedlnost prší z oblaků!
Otevři se, země, ať spása vyraší,
spravedlnost ať vzklíčí spolu s ní!
Já Hospodin jsem to vytvořil.

9 Běda tomu, kdo se hádá se svým Tvůrcem,
ač je střep z hlíny, pouhý střep!
Říká snad hlína hrncíři: „Co to vyvádíš?“
Říká tvé dílo: „On je bezruký?“
10 Běda tomu, kdo říká otci: „Cos to zplodil?“
A ženě: „Na cos měla bolesti?“

11 Toto praví Hospodin,
Izraelův Svatý, který jej utvořil:
Na budoucnost se mě chcete vyptávat?
O mých dětech, o díle rukou mých
chcete mi dávat rozkazy?
12 Já jsem ten, kdo zemi udělal
a stvořil na ní člověka.
Já jsem ten, kdo svýma rukama roztáhl nebesa
a celý jejich zástup ovládám.
13 Já ve své spravedlnosti vzbudím Kýra
a všechny jeho cesty vyrovnám.
On moje město znovu zbuduje
a propustí mé vyhnance
bez placení a bez darů,
praví Hospodin zástupů.

Jediný spasitel

14 Toto praví Hospodin:
Egyptské bohatství, habešské zboží
i s urostlými Sabejci
přijdou k tobě a budou tví.
Za tebou půjdu se svými řetězy,
tobě se pokloní a pokorně vyznají:
„Bůh je jen u tebe
a není boha kromě něj!
15 Vskutku, ty jsi Bůh, který skrývá se,
Bůh Izraele, Spasitel!“

16 Výrobci model odejdou s ostudou,
všichni společně, s hanbou a potupou.
17 Izraele však Hospodin zachrání
věčným spasením.
Nebudete zahanbeni ani potupeni
už nikdy, navěky!

18 Nuže, toto praví stvořitel nebe, Hospodin,
ten Bůh, který zformoval zemi,
který ji učinil a upevnil,
který ji nestvořil, aby prázdna zůstala,
ale k bydlení ji zformoval:

^b Iz 44:28; 45:1

Já jsem Hospodin
a žádný jiný není.
19 Nemluvil jsem přece skrytě,
v nějakém temném koutě země;
neřekl jsem Jákobovým potomkům:
„Hleďte mě v prázdnotě!“
Já jsem Hospodin, já mluvím pravdu
a říkám, co je poctivé.

20 Shromážděte se a přijďte,
uprchlíci z národů, spolu přistupte!
Nechápou ti, kdo dřevěné modly nosí,
že se modlí k bohu, který nespasí.
21 Jen promluvte, předložte důkazy,
můžete se spolu poradit!
Kdo to odedávna předpovídal,
kdo to už kdysi zvěstoval?
Kdo jiný než já, Hospodin?
Kromě mě jiný Bůh není,
spravedlivý Bůh a spasitel –
není tu žádný kromě mě!

22 Obrátte se ke mně, ať jste spaseny,
všechny zemské končiny –
vždyť já jsem Bůh a žádný jiný není.
23 Při sobě samém přísahám,
ústý pronáším slova pravdivá,
jež nelze odvolat:
Přede mnou každý padne na kolena
a každý jazyk bude při mně přísahat.
24 „Jen v Hospodinu,“ budou o mně říkat,
„je spravedlnost a síla!“
Všichni, kdo proti němu zuřili,
přijdou k němu a budou zahanbeni,
25 ale všichni Izraelovi potomci
dojdou v Hospodinu slávy a vítězství.

46

Modly se hrouť

1 Padl Běl,^a Nabú^b se hrouť,
zvířata vezou jejich sochy pryč;
břemeny, jež jste si nosili,
jsou obtížena k padnutí.
2 Hrouť se, spolu padají,
nemohou to břímě zachránit,
musejí odejít do zajetí.

3 Slyšte mě, dome Jákobův,
všichni, do pozůstali domu Izraelovu,
vy, které hýčkám od lůna matky,
vy, které od narození nosím v náručí:
4 Až do stáří, až do šedin
já sám, to já vás podpořím;
já jsem vás učinil a já vás nosím,
já vás podpořím a zachráním.

5 Ke komu mě tedy chcete přirovnat?
Kdo je podle vás jako já?
S kým mě to chcete srovnávat?
Což se mi někdo podobá?

^a akkadsky *Pán*; původně titul „otce bohů“ Enlila, později hlavního babylonského božstva Marduka

^b akk. *Povolání*; syn Marduka, bůh písemnictví a moudrosti, považovaný za určovatele osudu

6 Lidé sypou zlato z měšce
a váží stříbro na váze –
najíímají zlatníka, aby jim z toho boha udělal,
aby ho mohli v kleče uctívat.
7 Nosí ho na ramenou, tahají se s ním,
on potom stojí, kde ho postaví,
na svém místě stojí bez hnutí.
Když k němu volají, neodpoví jim,
nezachrání je z jejich soužení.

8 Vzpomeňte si na to a vzmužte se,
vy zrůdci, zamyslete se!
9 Vzpomeňte na věci dávno minulé,
vždyť já jsem Bůh a žádný jiný není,
jsem Bůh a není žádný kromě mě.
10 Já od počátku oznamuji konec
a odedávna, co teprv nastane.
Říkám: „Má vůle stane se,
udělám vše, co se mi chce.“
11 Já zavolám od východu dravce,^c
muže své vůle ze země daleké.
Co jsem řekl, to učiním,
své rozhodnutí naplním.

12 Slyšte mě, vy v srdci zatvrzelí,
od spravedlnosti tak vzdálení:
13 Svou spravedlnost jsem přiblížil,
není vzdálená,
neopozdí se spása má.
Já obdařím Sion spásou
va Izrael svou krásou.

47

Pád Babylonu

1 Klesni a sed' v prachu,
panno, Dcero babylonská!
Sed' na zemi, a ne na trůnu,
Dcero chaldejská!
Nikdy víc už tě nenazvou
něžnou a hýčkanou.
2 Chop se mlýnku a mouku mel,
odlož své závoje.
Vyhrň si sukni, obnaž nohy,
broď se řekami!
3 Ať se ukáže tvá nahota,
tvá hanba ať je odkryta!
Pustím se do pomsty
a nikoho neušetřím.

4 Náš vykupitel je Svatý Izraelův,
má jméno Hospodin zástupů.

5 Odejdi a sed' mlčky v tmách,
Dcero chaldejská!
Nikdy víc už tě nenazvou
nad královstvími královnou.
6 Rozhněval jsem se na svůj lid
a potupil své dědictví;
vydal jsem ti je napospas,
tys ale nad nimi lítost neměla,
svým jhem jsi i starce krutě tížila.

^c srov. Iz 41:2, 25

7 Říkalas: „Jsem věčná královna,
a nic sis k srdci nebrala,
na konec jsi nepomýšlela.

8 Ted' tedy slyš, ty milovnice rozkoší,
která si sedíš v bezpečí a v srdci myslíš si:
„Já – a kdo je víc?
Nebudu vdovou, nepřijdu o děti!“

9 Přijde to ale na tebe obojí
v jediné chvíli, v jednom dni:
staneš se vdovou a přijdeš o děti.
Všechno to na tebe přijde v plnosti,
spouště tvých kouzel navzdory,
navzdory moci čarů tvých.

10 Ve své zlobě ses cítila bezpečná,
říkala sis „Nikdo mě nevidí.“
Svou moudrostí a věděním jsi byla svedena,
takže sis v srdci myslela:
„Já – a kdo je víc?“

11 Proto na tebe přijde pohroma,
kterou nebudeš umět zažehnat.
Dopadne na tebe neštěstí,
které nebudeš moci odvrátit.
Náhle na tebe přijde záhuba –
ani se nenadáš!

12 Jen se ted' postav se svými čáry,
s tím množstvím kouzel svých,
jimiž ses zabývala od mládí.
Třeba ti nějak prospějí,
třeba někoho vystrašíš!

13 Vyčerpána jsi všemi těmi radami!

Jen ať se ted' tví astrologové postaví,
hvězdoppravci se svou předpovědí na měsíc,
ať tě zachrání z toho, co na tebe přichází.

14 Hle – jsou pouhá sláma, oheň spálí je,
ani sebe nezachrání z moci plamene!
K zahřátí tu nezůstane ani uhlí řeřavé,
žádný oheň, u něhož by se dalo posedět.

15 Takto ti prospějí ti tvoji kupčící,
s nimiž ses zabývala od mládí.
Každý se potácí svými cestami,
nezachrání tě nikdo z nich!

48

Zatvrzelý lid

1 Slyšte to, dome Jákobův,
vy, kdo se nazýváte jménem Izrael,
vy, kdo jste vzešli z Judova semene,
vy, kdo přísaháte Hospodinovým jménem,
vy, kdo Boha Izraele zýváte,
ale ne v pravdě a ne poctivě,

2 vy, kdo se na svaté město odvoláváte,
vy, kdo se opíráte o Boha Izraele,
jehož jméno je Hospodin zástupů:

3 Předem jsem oznamoval věci minulé,
vlastními ústy ohlásil jsem je,
náhle jsem jednal a staly se.

4 Že jsi zatvrzelý, věděl jsem,
svaly tvé šíje že jsou železné
a že máš čelo bronzové.

5 Proto jsem ti ty věci oznámil předem,
předtím než přišly, ohlásil jsem je,
abys neřekl: „Stalo se to dík mé modle,
má socha to zařídila, můj odlitek!“

6 Slyšel jsi o tom, ted' pohled' na to vše –
kdy už to uznáte?

Ted' ti však ohlašuji nové věci,
věci tajné, o nichž jsi nevěděl.
Ted' byly stvořeny, a ne dřív,
dodneška jsi o nich neslyšel,
abys neřekl: „O tom já přece vím!“

8 Neslyšel jsi o tom, nic jsi nevěděl,
tvé ucho bylo tehdy zavřené.
Věděl jsem totiž, že jsi zrádce,
že jsi od narození vzbouřencem.

9 Kvůli svému jménu svůj hněv zdržuji,
kvůli své chvále se k tobě krotím,
abych tě nezničil.

10 Hle – přetavil jsem tě, ač nejsi stříbrný,
vyvolil jsem tě v peci soužení.

11 Kvůli sobě, sobě samému to činím –
proč bych se měl nechat hanobit?
O svoji slávu se s jiným nedělím!

Vyjděte z Babylonu

12 Slyš mě, Jákobe,
ty, Izraeli, můj povolání:
Já jsem – já jsem ten první
a jsem i poslední.

13 Má vlastní ruka zemi založila,
moje pravice nebe roztáhla;
kdykoli je zavolám,
v pozoru naráz musí stát.

14 Všichni se shromážděte a poslyšte:
Kterýpak z bohů tohle předpověděl?
Ten, jehož Hospodin miluje,
vykoná jeho vůli s Babylonem,
jeho ruka padne na Chaldejce.^a

15 Já, já sám jsem promluvil,
ano, já jsem ho povolal;
přivedu ho sem
a jeho cesta bude úspěšná.

16 Přistupte ke mně a tohle poslyšte:
Od počátku jsem nikdy nemluvil skrytě
a ve chvíli, kdy se to děje,
já tam jsem.
Ted' mě posílá Panovník Hospodin
spolu s Duchem svým.

17 Toto praví Hospodin,
Svatý izraelský, jenž tě vykoupil:
Já jsem Hospodin, tvůj Bůh,
který tě učí úspěchu
a vede tě po cestě,
po níž bys jít měl.

18 Kdybys tak poslouchal mé příkazy,
tvůj pokoj by proudil jako potoky,
jak mořské vlny by byl tvůj blahobyt.

19 Jako písku by bylo tvého semene
a tvých potomků jako zrněk v něm;

^a Iz 44:28; 45:1–3; 47:1–15

jejich jméno by nikdy nevytizelo,
nebylo by vymýceno přede mnou.

20 Vyjděte z Babylonu,
unikněte Chaldejčům!
Zvěstujte zvučným jásosem,
všude to rozhlase,
vyřídte ve všech zemských končinách:
21 „Hospodin vykoupil svého služebníka Jákoba!“
Nežíznil, když je vedl pouštěmi,
vyvedl pro ně vodu ze skály;
rozetnul skálu
a vody vytryskly.

22 Hospodin praví: Není pokoje pro ničemy!

49

Světlo národů

1 Poslouchejte mě, ostrovy,
daleké národy, slyšte mě:
Hospodin mě povolal už od narození,
pojmenoval mě už v lůně matčině.
2 Jak ostrý meč má ústa učinil,
v stínu své ruky ukryl mě;
učinil ze mě vybroušený šíp
a schoval si mě do toulce.
3 Řekl mi: „Jsi můj služebník,
Izraeli, v tobě se oslavím.“
4 Odpověděl jsem: „Nadarmo jsem se dřel,
vyčerpal jsem se marně a zbytečně.“
Mé právo je však u Hospodina,
u mého Boha je má odměna.
5 Teď ale praví Hospodin –
ten, který mě v lůně zformoval,
abych byl jeho služebník
a přivedl k němu nazpět Jákoba,
aby se Izrael k němu shromáždil
(takto jsem poctěn před Hospodinovými očima,
neboť můj Bůh je síla má) –
6 nuže, on praví:

Málo na tom, abys jako můj služebník
obnovil Jákobovy kmeny
a přivedl nazpět ty,
kdo z Izraele přežili.
Světlem národů proto činím tě,
aby má spása obsáhla celý svět.

7 Toto praví Hospodin,
vykupitel Izraele, jeho Svatý,
tomu, jímž národ pohrdá a jehož si oškliví,
služebník vládnoucích:
Králové povstanou, až tě uvidí,
a velmoži se pokloní
kvůli Hospodinu, který je věrný,
Svatému izraelskému, jenž tě vyvolil.

8 Toto praví Hospodin:

V čas milosti tě vyslyším,
pomohu ti v den spasení.
Já tě ochráním
a dám tě lidu do smlouvy,

9 tak abys zemi obnovil
a rozdělil zpustlá dědictví,
abys řekl vězňům: „Vyjděte!“
a těm, kdo jsou ve tmě: „Ukažte se!“

10 Podél cest se budou moci občerstvit,
naleznou pastvu na všech pustých návrších;
nebudou hladovět ani žízeň mít,
žár ani slunce neublíží jim,
neboť je povede Ten, jenž je soucitný,
11 a doprovodí je mezi vodní studánky.
Všechny své hory v cestu obrátím
a mé stezky budou zpevněny.
12 Hle – už přicházejí zdálky,
od severu jedni, od západu další
a jiní z asuánské^a krajiny.

13 Jásejte, nebesa, země, raduj se,
vy hory, zvučně zpívejte!
Hospodin totiž svůj lid potěšil,
projevil soucit ke svým ubohým!

Nezapomenu na tebe

14 Sion však říká: „Hospodin mě opustil,
zapomněl na mě Panovník.“
15 Zapomene snad žena na své nemluvně?
Nemá snad soucit s vlastním dítětem?
I kdyby však ony zapomněly přece,
já nikdy nezapomenu na tebe!
16 Hle, vyryl jsem si tě do dlaní,
tvé zdi mám stále na očích.
17 Tvoji stavitelé už k tobě spěchají,
ti, kdo tě bořili a ničili, jsou pryč.
18 Pozvedni oči, jen se rozhlédni –
ti všichni se shromáždili, aby k tobě šli.
Jakože jsem živ, praví Hospodin,
všechny si je připneš jako ozdoby,
jako nevěsta se jimi okrášlíš.
19 Ano, tvé trosky a tvé sutiny
a rozvaliny tvé krajiny
budou teď přeplněny obyvateli
a daleko budou ti, kdo tě hubili.
20 Ještě ti řeknou – sama to uslyšíš –
synové ve tvé bezdětnosti zplození:
„Je mi tu těsno, uхни mi,
ať se tu zabydlím.“
21 Tehdy si v srdci pomyslíš:
„Kdo mi je porodil?
Byla jsem přece bezdětná a neplodná,
odstrčená a vyhnána –
kdo všechny tyhle vychoval?
Byla jsem opuštěná v samotě –
kde všichni tihle vzali se?“

22 Toto praví Panovník Hospodin:

Hle, vztáhnu svou rukou k pohanům,
zvednu korouhev na znamení národům!
V náručí tvé syny přinesou,
tvé dcery ponosou na ramenou;
23 králové budou tvými pěstouny
a jejich kněžny tvými chůvami.

^a jižní hranice Egypta; dle Kum (MT: *sinimské*)

Tváří k zemi se budou klanět před tebou,
lízat ti budou prach na nohou
a tehdy poznáš, že já jsem Hospodin
a že se nezklamou, kdo ve mě doufají.

24 „Je možné válečníka obrát o kořist?
Je možné vzít vězně vítězi?“

25 Nuže, toto praví Hospodin:

Ano, válečníci budou o vězně obráni,
tyrani budou zbaveni kořisti!
Já sám se postavím tvému odpůrci,
já sám tvé děti zachráním!
26 Ty, kdo tě utiskovali,
jejich vlastním masem nakrmím,
svou vlastní krví se jako vínem opijí.
A tehdy všichni lidé poznají,
že já Hospodin jsem tvůj spasitel,
Bůh Jákobův, tvůj vykupitel.

50

¹ Toto praví Hospodin:

Kde je rozlukový list vaší matky,
se kterým jsem ji odehnal?
Komu jsem se tak zadlužil,
že bych mu vás musel odprodat?
To svými hříchy jste byli zaprodáni,
vaše matka zahnána je vašimi vinami!

2 Proč když přicházím, nikdo tu není?
Proč nikdo neodpovídá na mé volání?
Což je má ruka krátká k vykoupení?
Nemám k vysvobození dost sil?
Hle, vysušuji moře pouhým napomenutím
a řeky v poušti obracím;
ryby v nich páchnou, když není dost vody
a žízní lekají.

3 Nebesa oblékám do temnoty,
zahaluji je pláštěm pytlovým.

Kdo mě odsoudí?

4 Panovník Hospodin dal mi jazyk učených,
abych uměl znaveného slovem posílit.
Ráno za ránem mě probouzí,
probouzí mé uši, abych slyšel jako učedník.

5 Panovník Hospodin mi uši otevřel
a já se nevzpouzel,
neodvracel jsem se zpět.

6 Nastavil jsem svá záda bijícím
a líce rvoucím za vousy;
tvář jsem si nechránil
před nadávkami a plivanci.

7 Panovník Hospodin pomáhá mi,
a proto nedojdu potupy;
tvář jako z křemene proto nastavuji,
nebudu zahanben, to vím.

8 Blízko je Ten, který mě hájí.
Kdo mě chce obvinít?
Pojďme se vedle sebe postavit!
Kdo chce proti mně vznášet žaloby?
Ať ke mně přistoupí!

9 Hle, Panovník Hospodin pomáhá mi.
Kdo mě odsoudí?

Hle, všichni se obnosí jako šaty,
od molů budou sežráni!

10 Kdo mezi vámi ctí Hospodina
a jeho služebníka poslouchá?
Kdo chodí v tmách
bez paprsku světla,
ten ať v Hospodinově jménu doufá,
na svého Boha ať spoléhá.
11 Ale vy všichni, kdo rozděláváte oheň
a pořizujete si pochodně,
chodte si ve světle vlastního ohně,
s loučemi, které zapálili jste.
Z mé ruky se vám toho dostane,
že ulehnete v bolestech!

51

Hospodin potěší Sion

¹ Poslouchejte mě, kdo jdete za spravedností,
vy, kdo Hospodina hledáte:
Pohledte na skálu, z níž jste vytesáni,
na hlubokou jámu, z níž vykopáni jste.^a
2 Pohledte na svého otce Abrahama
a na Sáru, jež vás rodila:
Když jsem ho povolal, byl jen jediný,
požehnal jsem ho však a rozmnožil.^b

3 Ano, Hospodin potěší Sion,
potěší všechny jeho sutiny;
jeho poušť učiní Edenu podobnou,
v zahradu Hospodinovu ji obrátí.
Znovu tam bude radost a veselí,
zpěv a díkůvzdání tam bude znít.

4 Dobře mě, můj lide, poslouchej,
nastav mi uši, můj národe!
Učení totiž vzejde ode mě,
mé právo lidem zasvitne.

5 Má spravedlnost blíží se,
má spása už je na cestě,
má paže národům právo přinese.
Ostrovy na mě čekají,
mou paži vyhlížejí s nadějí.

6 Jen pozvedněte oči k nebi,
podívejte se dolů k zemi:
Nebe se rozplyne jako dým,
země se jako šaty obnosí,
její obyvatelé pomřou jako komáři.
Má spása ale trvá navěky
a má spravedlnost nikdy neskončí.

7 Poslouchejte mě, znalci spravedlnosti,
lide, který má v srdci mé učení:
Vůbec se nebojte lidského pohrdání,
z jejich urážek nemějte obavy.
8 Vždyť je moli sežerou tak jako šaty,
jako vlna budou červi sežráni.
Má spravedlnost ale trvá navěky,
pro všechny časy je mé spasení.

^a Dt 32:18

^b Gn 12:1–3; 17:1–8; 22:17–18; Dt 1:10

Já jsem váš Utěšitel

- ⁹ Probud' se, probud', paže Hospodinova,
obleč se silou svou!
Probud' se jako za dávných dnů,
za časů, jež byly od věků!
Nebyls to ty, kdo rozdrtil netvora,
kdo tehdy toho draka udolal?^a
¹⁰ Nebyls to ty, kdo moře vysušil,
ty ohromné vodní propasti,
a udělal cestu skrz mořské hlubiny,
aby je vykoupení mohli překročit?
- ¹¹ Hospodinovi záchránění se navrátí
a na Sion přijdou s jásáním,
s věčnou radostí na tvářích.
Tehdy je přemůže radost a veselí;
zármutek a úpění je opustí.
- ¹² Já jsem váš Utěšitel, já sám.
Co jsi zač, že se bojíš smrtelníka,
člověka, jenž se trávě podobá?
¹³ Zapomínáš na Hospodina, svého Tvůrce,
na Toho, jenž nebe rozestřel
a položil základy země.
Denně žiješ v stálé hrůze
před hněvem utiskovatele,
který se chystá k záhubě.
Ale hněv utiskovatele –
kde je?
- ¹⁴ Zajatec bude brzy propuštěn;
v té jámě totiž neumře,
chléb mu už scházet nebude.
- ¹⁵ Já jsem Hospodin, tvůj Bůh,
jenž čeří moře, až jeho vlny řvou –
mám jméno Hospodin zástupů.
¹⁶ Svá slova vložil jsem do tvých úst,
ve stínu své ruky jsem tě skryl –
já, jenž jsem nebe zasadil
a základy země položil,
říkám Sionu: „Jsi můj lid.“

Kalich hněvu

- ¹⁷ Probud' se, probud' se,
vstávej, Jeruzaléme,
který jsi z ruky Hospodinovy
kalich jeho hněvu pil,
který jsi až do dna vyprázdnil
pohár závratí!^b
- ¹⁸ (Sionskou dceru žádný nedoprovodil
ze všech synů, které zplodila;
za ruku ji nevezal ani jediný
ze všech synů, které hýčkala.)
- ¹⁹ Dvojí neštěstí přišlo na tebe –
a kdo tě lituje?
Zkáza a zhoubá, hlad a meč –
kdopak těší^c tě?
- ²⁰ Tvoji synové leží v mrákotách
na každém rohu jak antilopa lapená,
pod tíhou hněvu Hospodinova,

pod hrozbami tvého Boha.

- ²¹ Proto teď slyš, ty ztrápená,
ty opilá, ne však od vína:
²² Toto praví tvůj Pán a Bůh,
obhájce svého lidu, Hospodin:
Hle, беру ti z ruky
pohár závratí!
Z toho poháru, z kalicha mého hněvu
nebudeš pít už nikdy víc.
²³ Dám jej však do ruky tvých trapičů,
kteří ti říkali:
„Sehni se, ať přejdeme!“
a tys jim nastavovala hřbet jako zem,
jako ulici pro chodce.

52

Pryč, pryč odtud!

- ¹ Probud' se, probud', Sione,
svou silou obleč se!
Obleč se rouchem krásy své,
svaté město Jeruzaléme,
neboť už do tebe nikdy nevstoupí
neobřezaný a nečistý.
² Otřes se z prachu, Jeruzaléme,
zvedni se, na trůn posad' se!
Strhni okovy ze svého hrdla,
zajatá Dcero sionská!
- ³ Toto praví Hospodin: Zadarmo jste se prodali, bez peněz
budete vykoupeni.^d ⁴ Toto praví Panovník Hospodin: Můj lid
kdysi odešel bydlet do Egypta a nakonec ho utiskovala Asýrie.⁵
Co tedy mám teď udělat? praví Hospodin. Zadarmo byl můj lid
odveden a jeho vládci kvílají, praví Hospodin, a mé jméno je
stále uráženo, celé dny. ⁶ Nuže, můj lid pozná jméno mé! V ten
den pozná, že já jsem ten, který prohlašuje: „Hle, jsem zde.“
- ⁷ Jak krásné jsou na horách
nohy posla dobrých zpráv,
toho, kdo pokoj zvěstuje,
kdo nese dobrou zvěst,
toho, kdo spásu ohlašuje,
kdo říká Sionu: „Tvůj Bůh kraluje!“
⁸ Slyš! Tví strážníci volají,
společně křičí radostí,
protože vidí na vlastní oči,
jak se k Sionu vrací Hospodin.
- ⁹ Dejte se spolu do zpěvu radosti,
jeruzalémské sutiny,
vždyť Hospodin potěšil svůj lid –
on Jeruzalém vykoupil!
¹⁰ Hospodin svou svatou paží obnažil
všem národům přímo na očích,
aby všechny zemské končiny viděly
spásu, již náš Bůh připravil.
- ¹¹ Pryč, pryč, vyjděte odtud,
nesahejte po ničem nečistém!
Vyjděte zprostřed Babylonu;
kdo nosíte Hospodinovo nádobí, očistěte se!
¹² Nebudete ale odcházet s chvatem,

^a Jb 26:12–13

^b srov. Ž 60:5; 75:9 (srov. Mt 26:39, 42)

^c podle Kum, LXX, Syr (MT: *jak potěším*)

^d Iz 45:13; 50:1 (srov. 1Pt 1:18)

nebudete se dávat na útěk,
protože Hospodin před vámi půjde
a Bůh Izraele vaše řady uzavře.^a

Naše utrpení vzal na sebe

¹³ Hle, můj služebník uspěje;
povstane, zvedne se, vyvýšen bude velice!
¹⁴ Jako se nad ním^b mnozí zděsili,
(že nelidsky byl napohled zohaven –
už ani člověku nebyl podoben),
¹⁵ tak mnohé národy zase ohromí:
I králové kvůli němu oněmí,
až spatří nevýslovné,
až neslýchané pochopí.

53

¹ Kdo uvěřil naší zprávě?
Komu se zjevila Hospodinova paže?
² Vyrostl před ním jako proutek,
jako kořínek ze země vyprahlé.
Nebyl nápadný ani honosný,
abychom na něj hleděli,
nebylo na něm vidět nic,
proč bychom po něm toužili.
³ Opovržený a opuštěný lidmi,
muž utrpení a znalý bolestí,
jako ten, před kterým tvář si zakrývají,
opovržený –
proč bychom si ho všímali?
⁴ Bolesti, jež nesl, však byly naše,
naše utrpení vzal na sebe!
My jsme se ale domnívali,
že je od Boha trestán, bit a pokořen.
⁵ On však byl proboden naším proviněním,
našimi vinami trýzněn byl;
pro naše blaho snášel potrestání –
byli jsme uzdraveni jeho ranami!
⁶ My všichni jsme jako ovce zabloudili,
každý se na svou cestu obrátil,
Hospodin ale uvalil na něj
provinění nás všech.
⁷ Byl zmučen, a přestože trpěl,
ústa neotevřel.
Na smrt byl veden jako beránek,
jak ovce před střihači oněměl,
ústa neotevřel.
⁸ Vzali jej, aby byl zadržen a souzen;
kdo z jeho současníků na to pomyslel?
Byl totiž vytáat ze země živých,
proviněním mého lidu raněn byl.
⁹ Ač měl být pohřben se zločinci,
octl se v hrobě^c s boháčem;
nikdy se totiž nedopustil křivdy
a v ústech neměl žádnou lest.
¹⁰ Hospodinovou vůlí však bylo trýznit jej,
stihnout bolesti:
Za vinu když sám sebe obětuje,
uvidí potomstvo, bude dlouho živ
a Hospodinova vůle skrze něj

^a srov. Ex 12:11; 14:5, 19–20

^b podle dvou hebr. rkp., Syr, Tg (MT: *tebou*)

^c podle Kum (MT *smrti*)

se zdárně naplní.

¹¹ Po svém utrpení však světlo^d uvidí,
tím, co zakusil, bude nasycen.
Můj spravedlivý služebník mnohé ospravedlní,
když jejich viny vezme na sebe.
¹² A proto mu dávám podíl s mnohými,
aby se s nescíslnými děлил o kořist,
protože sám sebe vydal smrti
a počítal se mezi viníky.
On to byl, kdo nesl hřích mnohých
a za viníky se postavil.

54

Jásej, neplodná

¹ Jásej, neplodná,
která jsi nikdy děti neměla!
Zpívej a křič samou radostí,
která jsi nikdy nerodila!
Opuštěná totiž bude mít děti –
víc dětí nežli provdaná,
praví Hospodin.
² Pro svůj stan udělej víc místa,
plachty svých příbytků směle rozestři;
roztáhni také svoje lana
a zatluč kolíky.
³ Rozmůžeš se totiž doprava i doleva,
národům budou vládnout tvoji potomci
a zpustlá města obsadí.
⁴ Neboj se, nebudeš zahanbena,
nestyď se, nedojdeš potupy.
Zapomeneš na hanbu svého mládí,
na potupu svého vdovství nevzpomeneš víc.
⁵ Tvým manželem je přece tvůj Tvůrce,
Hospodin zástupů – to jméno má;
Svatý izraelský je ti vykupitelem,
Bohem vší země se nazývá.
⁶ Hospodin tě totiž zpátky zavolá
jako opuštěnou, ztrápenou manželku,
ženu, jež byla v mládí provdána
a potom zavržena, říká tvůj Bůh.
⁷ Opustil jsem tě na kratičkou chvíli,
v nesmírném slitování tě však přivinu.
⁸ Když mě na chvíli zloba přemohla,
skryl jsem před tebou svoji tvář,
ve věčné lásce se však nad tebou slituji,
říká tvůj vykupitel, Hospodin.
⁹ Je to pro mě stejné jako za Noemových dnů,
kdy jsem přísahal,
že už na zem neuvedu Noemovu potopu.
Právě tak nyní přísahám,
že už se na tebe nerozhněvám,
že už tě nebudu přísně hubovat.
¹⁰ I kdyby hory někam odešly,
i kdyby se chvěly pahorky,
má láska od tebe nikdy neodejde,
smlouva mého pokoje nezachvěje se,
praví Hospodin, jenž s tebou soucítí.

^d podle Kum, LXX (*světlo* v MT chybí)

11 Ach ty ztrápená, vichrem zmítaná,
 útěchy zbavená,
 hle, já tě vybuduji tyrkysovými kameny,
 za základ položím ti safíry.
 12 Z rubínů vytvořím tvé cimbuří,
 tvé brány budou třpytné granáty
 a tvé hradby samé vzácné kameny.
 13 Všechny tvé děti budou Hospodinovi učedníci,
 budou zakoušet pokoj a blahobyt.
 14 Založena budeš na spravedlnosti:
 Zbavena násilí bez obav budeš žít,
 nepřiblíží se k tobě žádné neštěstí.
 15 Kdyby tě snad přesto někdo napadal,
 nebudu s ním já;
 kdokoli by tě chtěl napadnout,
 padne před tebou.
 16 Hle, to já jsem stvořil kováře,
 jenž dmýchá uhlí ve výhni
 a vyrábí zbraně k jejich účelu;
 tentýž já jsem stvořil také zhoubce,
 aby působil záhubu.
 17 Žádná zbraň chystaná na tebe se nezdaří
 a každý jazyk, jenž tě obviňuje, usvědčíš.
 Toto je dědictví služebníků Hospodinových
 a vítězství, jež jim zajistím, praví Hospodin.

55

Pojďte ke mně

1 Ach, všichni žizniví, pojdte k vodě,
 i vy, kdo nemáte žádné peníze!
 Pojdte, kupujte a jezte,
 pojdte, kupujte bez peněz
 víno a mléko bezplatně!
 2 Proč utrácíte peníze nikoli za chléb
 a svůj výdělek za to, co nenasycuje?
 Poslechněte raději mě a jezte, co je dobré,
 potěšte svou duši lahodným pokrmem.
 3 Nakloňte ucho a pojdte ke mně,
 poslouchajte a živi budete.
 Věčnou smlouvu chci s vámi uzavřít,
 potvrdit lásku, již jsem Davidovi zaslíbil.^a
 4 Hle, učinil jsem ho svědkem pro lidi,
 aby vedl a učil zástupy.
 5 Hle, zavolaš národy, které neznal jsi,
 a národy, jež tě neznaly, k tobě poběží
 kvůli Hospodinu, tvému Bohu,
 kvůli Svatému izraelskému, jenž tě oslaví.
 6 Hleďte Hospodina, dokud je k nalezení,
 volejte k němu, dokud blízko je.
 7 Ničema ať svou cestu opustí
 a hříšný člověk své smýšlení.
 Ať se vrátí k Hospodinu – slituje se nad ním;
 k našemu Bohu, který štědře odpouští.
 8 Mé smýšlení není vaším smýšlením
 a vaše cesty nejsou mými cestami,
 praví Hospodin.

^a 2S 7:8–16; 1Kr 8:22–26; Ž 89:20–38

9 Jako je vysoko nebe nad zemí,
 tak jsou mé cesty nad vašimi cestami,
 tak je mé smýšlení nad vaším smýšlením.
 10 Jako z nebe padá déšť a sníh
 a znovu se tam nevrací,
 ale zavlažuje zemi
 a zúrodňuje ji k plizení,
 aby dávala zrno rozsévači
 a chléb tomu, kdo jí –
 11 tak je to i se slovem mým,
 jež z mých úst vychází:
 S prázdnou se ke mně nevrátí,
 ale vykoná to, co chci;
 úspěšně naplní své posláním.
 12 Ano, vyjdete s radostí,
 doprovázeni v pokoji.
 Hory a pahorky vám budou zpívat vstříc,
 tleskat vám budou všechny stromy na polích.
 13 Místo křoví pak vzejde cypřiš
 a myrta místo kopřivy.
 Hospodin si tím jméno způsobí –
 věčné znamení, které nezmizí.

Nový Jeruzalém

56

Dům pro všechny národy

¹ Toto praví Hospodin:

1 Dodržujte právo,
 jedněte spravedlivě –
 vždyť má spása už je blízko,
 má spravedlnost zjeví se!
 2 Blaze člověku, který tak jedná,
 lidskému synu, který na to dbá:
 Zachovává sobotu, aby ji neznesvěcoval,
 zdržuje svou ruku od všeho zla.^b
 3 Ať tedy neříká žádný cizinec,
 který se k Hospodinu připojil:
 „Hospodin mě zcela určitě
 ze svého lidu vyloučí.“
 Ať také neříká žádný kleštěnec:
 „Suchému stromu jsem podobný.“^c
 4 Neboť toto praví Hospodin:
 Kleštěncům, kteří zachovávají mé soboty,
 kteří se pro mou vůli rozhodli
 a drží se mé smlouvy,
 5 dám ve svém domě a mezi svými zdmi
 pomník a jméno nad syny i dcery.
 Věčné jméno jim udělím,
 jméno, jež nikdy nezmizí.
 6 Cizince, kteří se k Hospodinu připojí,
 aby mu sloužili,
 aby Hospodinovo jméno milovali
 a byli mu služebníky,

^b Ex 20:8–11; 31:13–17

^c srov. Lv 21:18–20; Dt 23:1–8

všechny, kdo chrání sobotu před znesvěcením
a drží se mé smlouvy –
7 ty všechny přivedu na horu své svatosti
a oblažím je ve svém domě modlitby.
Jejich zápaly a jejich oběti
dojdou zalíbení na mém oltáři
a můj dům bude nazýván domem modlitby
pro všechny národy.

8 Tak praví Panovník Hospodin,
který shromáždí uje rozehnaný Izrael:
Shromáždím k němu ještě další,
k těm, kdo už byli shromážděni.

Nenažraní psi

9 Všechna polní i lesní zvířata,
pojdte žrát!
10 Strážní Izraele jsou samí slepci,
nevědí vůbec nic;
všichni jsou němí jako psi,
co ani štěkat neumí;
polehávají se svými sny,
svůj spánek milují.
11 Jsou to tak nenažraní psi,
že se neumějí nikdy nasytit.
A to jsou pastýři!
Nemají porozumění,
každý se na svou cestu obrátil,
všichni se zajímají jen o svůj zisk.

12 „Pojďte,“ vykřikují, „víno chci!
Pivem se pojdme zpít!
Zítřek, ten bude právě takový,
jen toho bude ještě víc!“

57

1 Spravedliví umírají
a nikomu to nevadí;
zbožní lidé navždy odcházejí
a nikdo na to nemyslí,
že spravedliví odcházejí
před neštěstím.
2 Odcházejí v pokoji,
odpočívají na loži,
kdo přímou cestou kráčeli.

Plémě nevěstky

3 Teď ale přistupte, vy synové čarodějky,
vy plémě nevěrníka a nevěstky!
4 Komu se to posmíváte?
Komu se pošklebujete,
na koho jazyk vyplazujete?
Copak nejste děti vzpoury,
nejste plémě lži?
5 Vášnivě smilníte v posvátných hájích
a pod kdejakým stromem zeleným;
zabijíte své děti v roklích
pod skalními útesy!
6 Mezi balvany v roklích najdeš svůj úděl,
právě ony budou tvým osudem.
Vždyť právě jim vyléváš úlitby,
jim přinášíš své moučné oběti.
Copak mě tyto věci obměkčí?

7 Na vysoké a strmé hoře sis lože ustlala,
na ni jsi stoupala, abys tam obětovala.
8 Za svými dveřmi, za svými veřejemi
postavila sis památník.
Daleko ode mě jsi se vysvlékla,
vystoupilas na lože a doširoka odkryla;
smlouvou ses s nimi spojila,
jejich lože milovala, na úd zírala!

9 S olejem jsi se za Molochem tahala,
byla jsi samá vonná mast;
do dále jsi své posly vyslala,
sestoupila jsi až do pekla.
10 Tou spoustou cest ses unavila,
neřekneš ale: „Marná námaha!“
V tom svém údu jsi život našla,
a tak jsi nepolevila.

11 Koho ses tolik děsila a bála,
že jsi zradila?
Na mě sis ani nevzpomněla,
vůbec jsi na mě nedbala!
To proto, že jsem tak dlouho mlčel,
přestala jsi mě mít v úctě?

12 Já sám odhalím spravedlnost tvou
i tvé skutky – a k ničemu ti nebudou.
13 Až budeš volat o pomoc,
nech se zachránit tou svou sebrankou!
Všechny ty modly přece vítr odnese,
odvane je už pouhý dech.
Kdo se však ke mně uchýlí,
dostane zemi za dědictví
a obdrží horu mé svatosti.

Pokoj vzdáleným i blízkým

14 On říká:

Budujte, budujte, cestu připravte,^a
překážky z cesty mému lidu odkliděte!

15 Toto praví ten Vznešený a Vyvýšený,
jenž žije ve věčnosti a má jméno Svatý:
Žijí vysoko a ve svatosti,
ale i s tím, kdo je sklíčený a pokorný,
abych oživil ducha pokorných,
abych oživil srdce sklíčených.^b

16 Nebudu stále vznášet výčitky,
nebudu se hněvat navěky –
vždyť by se přede mnou každý duch zhroutil,
každá duše, již jsem učinil!
17 Rozlítil jsem se nad hříchem jejich lakoty,
bil jsem je ve svém hněvu skryt,
oni však stále po svém odcházeli pryč.
18 Viděl jsem jejich cesty – přesto je uzdravím,
znovu je povedu a útěchu jim navrátím,
ovoce chvály stvořím pro jejich rty.
19 Pokoj! Pokoj vzdáleným i blízkým,
praví Hospodin. Já je uzdravím.

20 Ničemové však budou jak moře bouřící,
jež nemůže se uklidnit,
jehož vlny víří špínu a odpadky.

^a Iz 40:3

^b Ž 34:19; 138:6; Př 29:3

²¹ Můj Bůh praví: Není pokoje pro ničemy!^a

58

Půst, který se líbí mně

¹ Křič z plna hrdla, ze všech sil,
pozvedni svůj hlas jako polnící.
Ohlas mému lidu jeho provinění,
domu Jákobovu jeho hřích.

² Den co den mě prý hledají,
mé cesty by rádi poznali!
Jako národ, jenž se spravedlivě chová
a neopouští zákony svého Boha,
tak mě žádají o spravedlivé soudy,
rádi by byli v Boží blízkosti!

³ Říkají: „Proč se postíme,^b
když se na to nedíváš?
Pokořujeme se hladem,
a ty si toho nevšímáš?“

Jen se podívejte –
v postní den si děláte, co chcete,
všechny své dělníky ale honíte.

⁴ Vaše půsty působí jen sváry a rozbroje,
vaše krutá pěst dopadá na druhé.
Nemůžete se postit tak jako dnes,
abyste byli vyslyšeni v nebi nahoře!

⁵ To že je půst, který se líbí mně?
Den, kdy má člověk hladovět?
Kdy má jak rákos hlavu naklánět
a stlát si pytle a popelem?
Jak můžeš tohle nazývat postem,
dnem, který má Hospodin v oblibě?

⁶ Není snad toto půst, který se líbí mě –
uvolnit ty, kdo jsou v krutých okovech,
rozvázat ty, kdo vězí v provazech,
propustit utlačované jako svobodné,
takže každé jho zlomíte?

⁷ Nemáš se raději s hladovým o chléb podělit,
ubohým bezdomovcům svůj dům otevřít?
Když vidíš nahého, nemáš jej přiodít,
přestat být netečný k vlastním příbuzným?

⁸ Tehdy jak svítání tvé světlo vytryskne
a tvé zdraví rychle rozkvete;
tvá spravedlnost tě bude předcházet
a Hospodinova sláva tvé řady uzavře.

⁹ Tehdy zavoláš a Hospodin vyslyší tě;
o pomoc vykřikneš a řekne: Jsem zde!

Když ze svého středu útlak odvrhneš,
ukazování prstem a řeči zlé,
hladovému když se štědře nabídněš
a nasytíš duše ztrápené,
tehdy tvé světlo vzejde v temnotě
a tvá noc bude jako poledne.

¹¹ Tehdy tě Hospodin stále povede,
nasytí tvou duši i v zemi vyprahlé
a tvým kostem dodá na síle.

^a Iz 48:22

^b Půst byl předepsán pouze na Den smíření (Lv 16:29–31; 23:26–32), vyhlášoval se však i při zvláštních příležitostech (Sd 20:26; 1S 7:6; 2S 12:23; 1Kr 21:27; Ezd 8:23; Neh 1:4; Est 4:16).

Budeš se podobat zavlažené zahradě,
budeš jako pramen, jehož voda nevyschne.

12

Kdo vzejdou z tebe, zbudují dávné sutiny;
základy minulých pokolení znovu vystavíš.
Budou tě nazývat stavitelem zboženin
a obnovitelem cest, aby se dalo žít.

13

Když se tvá noha vyhne sobotě,
aby sis v můj svatý den nedělal, co chceš,
když budeš sobotu nazývat svým blahem,
Hospodinovým svatým a slavným dnem,
a budeš ji slavit tak, že upustíš od svých cest,
aby sis nedělal, co chceš,

14

a s řečmi přestaneš,
tehdy v Hospodinu rozkoš nalezneš
a já tě dovedu na výšiny země,
abys užíval dědictví svého otce Jákoba.
Tak promluvila ústa Hospodinova.

59

Vaše viny jsou překážka

¹ Hle – ruka Hospodinova není krátká,
aby zachraňovat nemohla,
jeho ucho není zalehlé,
aby neslyšel!

² Vaše viny jsou však překážka
mezi vámi a vaším Bohem,
vaše hříchy vám skryly jeho tvář,
aby neslyšel.

³ Vždyť máte dlaně potřísněné krví
a prsty plné vin;
vaše rty mluví samé lži,
váš jazyk mumlá podlosti.

⁴ Nikdo nevolá po spravedlnosti,
nezastává se věrnosti.
Doufají v nicotu, mluví lži,
počnou trápení a rodí neštěstí.

⁵ Hadí vejce vyseděli,
pavoučí sítě osnují.
Kdo jejich vejce pozře, zemře;
rozmáčkne-li je, zmije vyleze!

⁶ Jejich pavučiny se na šat nehodí,
neobléknou se tím, co zhotoví.
Jejich činy jsou zločiny,
na jejich dlaních lpí násilí.

⁷ Jejich nohy běží k neštěstí,
spěchají prolévat krev neviných.^c
Jejich myšlenky jsou jen zlomyslnosti,
zkáza a zhouba jsou jejich průvodci.

⁸ Cestu pokoje vůbec neznají,
v jejich stopách je jen bezpráví.
Své stezky pokroutili natolik,
že tudy krácející pokoj neznají.

Uznáváme své zločiny

⁹ Proto je od nás právo daleko,
proto k nám nedosahuje spravedlnost!
Čekáme na světlo, a hle – tma;
na úsvit, ale kráčíme v temnotách.

^c Př 1:16

10 Jako slepí se plížíme podél zdi,
šmátráme jako bez očí.
O poledni klopýtáme jako v půlnoci,
mezi siláky jsme jako umrlci.

11 Všichni mručíme jako medvědi,
tklivě naříkáme jako holubi.
Čekáme na právo, ale žádné není,
na spásu, ale ta je pryč.

12 Mnoho je před tebou našich vin,
svědčí proti nám náš vlastní hřích;
zůstávají nám naše provinění,
uznáváme své zločiny:

13 Vzpouru a zradu proti Hospodinu,
odvrácení se od Boha,
řeči o násilí a o útlaku,
mumlání lži, jež naše srdce zplodila.

14 Právo je zpátky zahnáno,
spravedlnost zůstala kdesi daleko;
pravda ulicemi klopýtá,
poctivost nesmí do města.

15 Pravda se vytratila
a ten, kdo se straní zla,
je vydáván napospas.

Zastánce a Vykupitel

Hospodin vidí a nelíbí se mu to,
že právo zmizelo.

16 Když viděl, že tu není žádný zastánce,
že tu není ani jeden, zhrzil se.
Svou vlastní paží proto spásu způsobil,^a
vlastní spravedlností se posílil.

17 Jako pancířem se oblékl spravedlností,
na hlavu vzal si přílbu spasení.
Jako šaty vzal si roucho pomsty,
pláštěm horlivosti se zahalil.

18 Jak si zasluhují, tak jim odplatí,
hněv má pro protivníky, odplatu pro soky;
i ostrovům odplatí, jak si zaslouží.

19 Na západě budou Hospodinovo jméno ctít
a jeho slávu tam, kde slunce vychází,
neboť se jako prudká řeka přivalí,
hnaná kupředu dechem Hospodinovým.

20 K Sionu přijde Ten, jenž je vykoupí –
k těm, kdo v Jákobovi opouštějí hřích,
praví Hospodin.

21 A toto bude má smlouva s nimi, praví Hospodin: Můj Duch,
který je na tobě, a má slova, jež jsem vložil do tvých úst, se
nevzdálí od tvých úst ani od úst tvých potomků ani od úst
potomků tvých potomků, praví Hospodin, od nynějška až
navěky.

60

Město Hospodinovo

1 Vstávej, zaskvěj se, tvé světlo už je tu,
Hospodinova sláva vzešla nad tebou!

2 Hle, tma sice přikryje zemi
a soumrak národy,

3 nad tebou ale vzejde Hospodin,
jeho sláva nad tebou se objeví.
Ke tvému světlu půjdou národy
i králové k jasům tvého svítání.

4 Jen zvedni oči, kolem se rozhlédni –
ti všichni se k tobě shromáždí;
tvoji synové přijdou z krajů dalekých,
tvé dcery budou přineseny v náručí.
5 Až to uvidíš, celý se rozzáříš,
samým úžasem se ti srdce rozbuší:
obráti se k tobě mořské poklady,
bohatství národů k tobě zamíří.

6 Stáda velbloudů tě zaplaví,
dromedáři z Midiánu a z Efy,
přijdou i všichni ze Sábý
se zlatem a vonným kořením,
aby Hospodinovy chvály hlásali.
7 Všechny ovce z Kedaru se k tobě shromáždí,
poslouží ti i nabajotští berani;
budou přijati za obět' na mém oltáři,
a tak dům své slávy oslavím.

8 Kdo se to slétají jako oblaky,
jako holubi k svému hnízdišti?
9 Na mě zajisté čekají ostrovy
a mořské lodi jsou mezi prvými,
aby tvé syny zdálky přivezly
a jejich stříbro i zlato s nimi,
kvůli jménu Hospodina, tvého Boha,
Svatého Izraelova, jenž tě oslaví.

10 Cizinci zbudují tvoje zdi
a jejich králové ti poslouží.
Ano, ve svém hněvu jsem tě bil,
ve své přízni se ale nad tebou slituji.
11 Tvé brány zůstanou stále otevřeny,
nebudou zavírány ve dne ani v noci,
aby k tobě přišlo bohatství národů
i jejich králové ve vítězném průvodu.
12 Národ a království, jež ti neslouží, zahynou;
takové národy v troskách zaniknou.

13 Sláva Libanonu k tobě zamíří,
cypřiše a jilmy spolu s jedlemi,
aby ozdobily moji svatyni,
podnož svých nohou abych oslavil.
14 Poniženě k tobě přistoupí
synové těch, kdo tě trápili;
všichni, kdo tebou pohrdli,
se u tvých nohou pokloní
a budou tě nazývat: Město Hospodinovo,
Sion Svatého izraelského.

15 Místo abys byla opuštěná a neoblíbená,
takže skrze tebe nikdo nechodil,
způsobím, abys věčnou chloubou byla,
všem pokolením budeš radostí.
16 Mléko národů budeš pít,
sát budeš z prsů královských
a poznáš, že já Hospodin jsem tvůj spasitel,
Bůh Jákobův, tvůj vykupitel.

17 Místo bronzu přinesu ti zlato
a místo železa stříbro;

^a Iz 53:1–12

místo dřeva přinesu ti bronz
a místo kamení železo.
Tvým správcem tehdy učiním pokoj,
tvým vládcem bude spravedlnost.
18 Ve tvé zemi už nebude slyšet o násilí,
o zkáze a zhoubě na tvém území.
Své hradby tehdy nazveš Spása
a svoje brány Chvála.

19 Slunce už ti nebude světlem ve dne,
nebude ti svítit ani záře měsíce –
Hospodin bude tvým věčným světlem,
tvůj Bůh ti bude ke slávě!
20 Tvé slunce už nikdy nezapadne,
neubude už z tvého měsíce –
Hospodin bude tvým věčným světlem,
dny tvého truchlení skončí se.
21 V tvém lidu budou všichni spravedliví
a obdrží zemi navěky.
Oni jsou výhonek, jenž jsem zasadil,
dílo rukou mých, v němž se oslavím.

22 Z toho nejmenšího bude kmen,
nepatrný bude mocným národem.
Já jsem Hospodin;
v pravý čas to rychle učiním.

61

Léto milosti

1 Duch Panovníka Hospodina na mně spočívá,^a
vždyť Hospodin mě pomazal,
abych nesl dobré zprávy ubohým.
Poslal mě ovázat srdce ztrápených,
vyhlásit propuštění zajatým
a osvobození spoutaným,
2 vyhlásit Hospodinovo léto milosti^b
a den pomsty našeho Boha,
potěšit všechny plačící,
3 posílit na Sionu truchlící,
dát jim věnec místo popela,
olej radosti místo truchlení
a oděv chvály místo skleslosti.
Budou je nazývat: Duby spravedlnosti,
stromy, jež Hospodin zasadil,
aby se na nich oslavil.

4 Zbudují dávné sutiny,
trosky minulosti opraví,
zbořená města obnoví,
jež po věky byla troskami.
5 Pastýři vašich stád budou cizinci,
vaši oráč a vinaři budou lidé z ciziny.
6 Vás ale nazvou: Hospodinovi kněží,
budou vám říkat: Našemu Bohu sloužící.
Bohatstvím národů se budete sytit,
oblečete se do jejich nádhery.

7 Místo své hanby
budete mít dvojitý podíl,
místo své potupy
budete jásat nad svým dědictvím.
V jejich zemi získáte dvojitý podíl,
budete obdařeni věčnou radostí.

^a Iz 11:1–5 (srov. L 4:18–19)

^b Lv 25:9–13 (srov. 2K 6:2)

8 Já Hospodin totiž právo miluji
a nenávidím okrádání a příkoří;
proto je odměním ve své věrnosti
a uzavřu s nimi smlouvu navěky.
9 Jejich símě bude známé mezi pohany
a jejich potomci mezi národy:
Všichni, kdo je uvidí, tehdy uznají,
že jsou símě, kterému žehná Hospodin.^c

10 V Hospodinu se šťastně raduji,
má duše mého Boha velebí,
neboť mě oblékl rouchem spásy
a pláštěm spravedlnosti mě zahalil
jako ženicha s věncem ozdobným,
jako nevěstu okrášlenou šperky.
11 Tak jako země plodí své rostliny
a zahrada dá vzklíčit svému semeni,
tak dá Panovník Hospodin vzklíčit spravedlnosti
a chvále před všemi národy.

62

Dostaneš nové jméno

1 Kvůli Sionu nezůstanu mlčet,
kvůli Jeruzalému neutiším se,
dokud jeho spravedlnost nevzejde jak rozbřesk
a jeho spása nevzplane jako pochodeň.
2 Národy spatří tvoji spravedlnost
i všichni králové slávu tvou
a tehdy dostaneš nové jméno,
jež ti Hospodinova ústa vyberou.
3 V Hospodinově ruce budeš slavnou korunou,
v dlani svého Boha královskou členkou.

4 Už nikdy ti nebudou říkat Opuštěná,
tvoji zem nebudou nazývat Pustinou.
Budou ti říkat Oblíbená
a tvoji zem nazvou Provdanou –
ano, Hospodin se bude v tobě kochat,
tvá země znovu bude manželkou!
5 Jako se mládenec žení s pannou,
tak se tvůj Stavitel ožení s tebou;
ženichovo štěstí nad nevěstou
zakusí tvůj Bůh nad tebou!

6 Jeruzaléme, na tvých zdech
jsem ustanovil strážné,
kteří celý den a celou noc
nikdy neztichnou.
Vy, kdo Hospodina upomínáte,
nedopřávejte si pokoje
7 a ani jemu pokoj nedejte,
dokud neobnoví Jeruzalém
a dokud nezpůsobí,
aby byl slavný na zemi.

8 Hospodin přísahal svou pravici,
svou mocnou paží přísahal:
Už nikdy nedám tvé obilí
tvým nepřátelům sníst;
už nikdy nevyppijí cizinci
víno, s nímž ses tak namáhal.

^c Gn 22:15–18; Iz 44:3

9 Ženci budou jíst obilí
a chválit Hospodina,
česáči budou víno pít
na mých svatých nádvořích.

10 Projděte, projděte branami,
připravte cestu pro můj lid!^a
Budujte, budujte silnici,
vyberte kamení,
zvedněte korouhev pro národy!

11 Hle, Hospodin nechá provolat
do všech konců světa:
„Řekněte Dceři sionské –
hle, tvůj Spasitel už jde!
Hle, jeho odplata jde s ním,
jeho odměna ho předchází!“^b

12 Tvé syny nazvou: Svatý lid,
Vykoupení Hospodinovi,
a tebe nazvou: Vyhledávané,
Město, jež není opuštěné.

63

Vinný lis národů

1 Kdo to přichází z Edomu,
z Bosry v rouchu rudě zbarveném?^c
Kdo to v hávu svého majestátu
kráčí vpřed v ohromné síle své?

Já, který spravedlnost vyhlašuji,
já, mocný k vítězství!

2 Proč jsou tvé šaty rudé krví
jak roucho toho, kdo šlape lis?

3 Já sám jsem šlapal vinnou kád' a nikdo z národů se ke mně nepřidal.
Ve svém hněvu jsem je pošlapal,
ve své prchlivosti rozdupal,
až mi jejich krev na šaty stříkala,
všechna má roucha jsou nasáklá.

4 V srdci jsem toužil po dni pomsty;
konečně přišlo mé léto odplaty.

5 Když jsem viděl, že není žádný pomocník,
zhrozil jsem se, že v nikom není opory.
Svou vlastní paží jsem proto spásu způsobil,
vlastní prchlivostí jsem se posílil.^d

6 Ve svém hněvu jsem šlapal národy,
svou prchlivostí jsem je opojil,
jejich krev jsem nechal crčet na zemi.

Jsou můj lid

7 Hospodinovu lásku připomínat chci
a činy, za které chválu zaslouží –
za všechno, co pro nás Hospodin učinil,
za to, jak velmi byl k domu Izraele laskavý,
za veliké slitování, které jim projevil,
za jeho velikou lásku k nim.

^a Iz 40:3; 57:14

^b Iz 40:10

^c Iz 34:5–8

^d Iz 59:16–17

8 Prohlásil: „Vždyť jsou můj lid,
moji synové, ti mě nezradí,“
a přinesl jim spasení.

9 Sám trpěl každým jejich trápením,
posílal svého anděla, aby je zachránil.
Ve své lásce a smilování je sám vykoupil,
zvedal a nosil je po všechny dávné dny.

10 Oni se ale bouřili
a jeho svatého Ducha trápili;^e
a proto se jim v nepříteli obrátil
a sám bojoval proti nim.

11 Potom vzpomínali na dávné dny,
na Mojžíše a jeho lid:
Kde je Ten, který je vedl mořem
spolu s pastýřem svých stád?
Kde je Ten, který jim vložil do nitra
svého svatého Ducha;
který je vedl svou slavnou paží
po Mojžíšově pravici;
který před nimi vody rozdělil,
aby si získal jméno navěky;
který je vedl skrze hlubiny
vbez klopýtnutí jak koně na pláni?

14 Jako když dobytek schází do údolí,
tak je Hospodinův Duch vedl k odpočínutí.
Takto jsi doprovázel svůj lid,
abys své jméno proslavil.

Ty jsi Otec náš

15 Pohlédni z nebe, jen se podívej
z příbytku svatosti a slávy své:
Kde je tvá horlivost a síla tvá?
Tvé hluboké slitování se nám vyhýbá!

16 Vždyť ty jsi přece Otec náš;
i kdyby nás neznal Abraham
a Izrael se o nás nestaral,
ty, Hospodine, jsi Otec náš,
od věků máš jméno Vykupitel náš.

17 Proč jsi nás, Hospodine, nechal z tvé cesty zabloudit?
Zatvrdil jsi naše srdce, abychom tě nectili?
Vrať se už zpátky kvůli služebníkům svým,
kvůli kmenům svého dědictví!

18 Nakrátko tvůj lid vlastnil tvou svatyni,
než ji naši nepřátelé celou zdupali.

19 Jsme jako ti, kterým nevládneš už věky,
jako ti, kteří už tvé jméno nenosí.

64

1 Kéž bys tak roztrhl nebe a sestoupil,
aby se před tebou hory roztřáslly!

2 Jako když oheň zapálí roští
a vodu v hrnci uvaří,
tak ať tví nepřátelé tvé jméno poznají,
ať se před tebou třesou národy!

3 Jako když jsi konal své nečekané divy –
sestoupils a před tebou se hory roztřáslly!

4 Od věků nikdy nikdo neslyšel,
nikdo svým okem neviděl,
že by nějaký Bůh kromě tebe
tak jednal s těmi, kdo čekají na něj.

^e Ž 78:40–41 (srov. Sk 7:51; Ef 4:30)

5 Zastáváš se těch, kdo rádi žijí správně,
kdo na tvých cestách myslí na tebe.

Hle, rozlítli ses, že jsme stále hřešili.
Můžeme snad být spaseni?

6 Všichni jsme jako někdo nečistý,
všechna naše spravedlnost
jak hadry té, jež krvácí.^a
Všichni vadneme jako list,
jako vichrem unášeni svými vinami.

7 Nikdo tvé jméno nevzývá,
nikdo se neprobouzí, po tobě nesahá,
když jsi před námi skryl svou tvář
a našim vinám nás vydal napospas.

8 Ty jsi však, Hospodine, Otec náš,
my hlína jsme a ty Tvůrce náš,
tvá ruka nás všechny uhnětla.

9 Nehněvej se, Hospodine, přespříliš,
nevzpomínej navěky na náš hřích.
Prosíme tě, už na nás pohlédni –
my všichni jsme tvůj lid!

10 Tvá svatá města jsou zpuštěna,
ze Sionu je pustina,
Jeruzalém leží v sutinách.

11 V tom našem svatém a slavném chrámě
kdysi chválili tě naši otcové –
teď je z něj ale jen spáleniště,
vše, co nám bylo drahé, je zničené!

12 Budeš se přes to vše, Hospodine, držet zpět?
Budeš mlčet a pokořovat nás bez konce?^b

65

Vyrovnam s nimi účty

1 Odpovídal jsem těm, kdo se neptali,
dal jsem se najít těm, kdo o mě nestáli.
Národu, který mé jméno nevzýval,
jsem říkal: „Jsem tu! Jsem tu!“^c

2 Po celé dny jsem ruce vztahoval
k lidu buřičů,
kteří chodí cestou nedobrou
za vlastní představou.

3 Ten lid mě stále dráždí tvář v tvář,
když obětují v zahradách,
kadidlo pálí na cihlách,
vysedávají při hrobkách,
kde v noci drží stráž
a jedí maso podsvinčat –
v jejich hrncích je hnusná polévka!

5 Přitom říkají: „Zůstaň tam a nechod' blíž,
neboť jsem svatější než ty!“
Takoví mě dráždí jak v nose dým,
jak oheň hořící celé dny.

6 Hle, toto stojí psáno přede mnou:
Nebudu mlčet, ale odplatím,
vrchovatě naplním jejich klín –

7 za to, jak jste se provinili i s vašimi otci,
praví Hospodin.

^a Lv 15:19–27 (srov. Iz 30:22)

^b srov. Iz 42:14; 62:1

^c Iz 40:9; 52:6; 58:9

Protože na horách kadidlo obětovali,
protože mě uráželi na návrších,
za tehdejší skutky s nimi vyrovnam účty,
naplním jejich klín.

⁸ Toto praví Hospodin:

Jako když v hroznu najdou zdravé víno
a řeknou: „Nenič ho,
zbylo v něm něco dobrého,“
tak i já naložím se svými služebníky:
Všechny je nezničím.

9 Z Jákobových beder vzbudím potomky,
z Judy vzejde ten, kdo mé hory obsadí;
moji vyvolení je obsadí,
moji služebníci v nich budou žít.

10 Můj lid – ti kdo mě hledají –
budou mít v Šáronu ovčí pastviny,
jejich skot odpočine v achorském údolí.

11 Ale vás, kdo jste Hospodina opustili,
vás, kdo jste zapomněli na horu mé svatosti,
vás, kdo jste Štěstěně stůl prostírali,
vás, kdo jste Osudu číše plnili –
nuže, vás tedy odsoudím k meči,
všichni se skloníte a budete pobiti,
neboť jsem volal, a vy jste neodpovídali,
mluvil jsem, a vy jste neposlouchali,
ale páchali jste, co je zlé v mých očích,
zvolili jste si, co se mi nelíbí.

¹³ Nuže, toto praví Panovník Hospodin:

Hle, moji služebníci budou jíst,
vy však budete hladoví.
Hle, moji služebníci budou pít,
vy však budete žízeň mít.
Hle, moji služebníci se budou veselit,
vy však budete zklamaní.

14 Hle, moji služebníci budou zpívat štěstím,
vy však budete křičet bolestí,
kvílet budete samou úzkostí.

15 Své jméno zanecháte vyvoleným mým,
aby je používali pro kletby:
„Ať tě Panovník Hospodin zahubí!“
Svým služebníkům však dá jméno jináč.

16 Kdo bude na zemi dávat požehnání,
bude to činit při Bohu pravdy;
kdo bude na zemi přísahat,
při Bohu pravdy to udělá.
Minulá soužení budu zapomenuta,
ukryta budou před mýma očima.

Nové stvoření

17 Hle – já stvořím nové nebe
a novou zem;
na minulé věci se zapomene,
nikdo už nebude o nich přemýšlet.^d

18 Nuže, radujte se a buďte šťastní navěky
z mého stvoření:
Hle – já stvořím Jeruzalém ke štěstí
a jeho lid k radosti.

^d Iz 43:18–19

19 Sám budu šťastný z Jeruzaléma,
ze svého lidu se budu radovat –
vždyť už v něm nebude slyšet pláč,
křik se tam nebude už nikdy rozléhat!

20 Už nikdy tam nebude dítě,
které by zemřelo po pár dnech,
a nebude tam ani stařec,
který by nenaplnil svůj věk.
Ten, kdo zemře ve sto letech,
bude mladíkem,
a ten, kdo sta let nedosáhne,
bude za proklatce.

21 Budou si stavět domy a bydlet v nich,
sázet vinice a jejich plody jíst.
22 Nebudou stavět, aby bydleli jiní,
nebudou sázet, aby to jiní zhlтали.
Můj lid bude žít, tak jako žijí stromy,
dílo svých rukou si mí vyvolení užijí.
23 Už se nebudou marně dřít,
nebudou plodit děti do hrůzy;
jsou přece símě, kterému žehná Hospodin –
oni i jejich potomci!

24 Ještě než zavolají, já jim odpovím;
ještě než domluví, já je vyslyším.
25 Vlk a beránek se budou spolu pást,
lev jako dobytče bude slámu žrát,
pokrmem hada bude prach.
Už žádná zloba, už žádná záhuba
nikde na celé mé svaté hoře,
praví Hospodin.^a

66

Sami si zvolili své cesty

¹ Toto praví Hospodin:

Nebe je můj trůn,
zemi mám u nohou jako podnožku.
Kde mi to chcete stavět dům?
Kde má být místo, kde bych spočinul?^b

2 Vždyť jsem to všechno svou rukou učinil
a tak všechny věci vznikly, praví Hospodin.
Všímám si ale ztrápených,^c
a v duchu zkroušených,^c
kteří se chvějí před slovem mým.

3 Kdo poráží býka, zabíjí člověka,
kdo obětuje beránka, rdousí psa,
kdo nese obětní dar, přináší krev prasat,
kdo páli kadidlo, modlu uctívá!^d

Oni si sami zvolili své cesty,
ve svých ohavnostech si z duše libují,
4 a tak pro ně zvolím kruté zacházení,
přivedu na ně, čeho se strachují!
Volal jsem totiž, ale neodpovídali,
mluvil jsem, ale neposlouchali,
ale páchali, co je zlé v mých očích;
zvolili si, co se mi nelíbí.^e

^a Iz 11:6–9

^b srov. 2S 7:5; 1Kr 8:27

^c Iz 57:15; 61:1 (Ž 34:19; 51:19; 138:6)

^d srov. Iz 1:11–15

5 Slyšte slovo Hospodinovo,
vy, kdo se před jeho slovem chvějete:
Vaši bratři, kteří vás nenávidí,
kteří vás pro mé jméno zavrhlí,
řikají: „Ať už se Hospodin oslaví,
ať vidíme to vaše veselí!“^f
– Takoví se však hanby dočkají.

6 Z města je slyšet hluk!
Hlas je slyšet z chrámu!
Hlas Hospodinův,
který svým nepřítelům nese odplatu!

Rodící Jeruzalém

7 Porodila dřív, než na ni přišly bolesti;
dříve než zasténala, narodil se jí syn!
8 Kdo kdy slyšel co takového?
Kdo kdy viděl co podobného?
Vznikne snad země v jednom dni?
Narodí se národ v jeden okamžik?
Jakmile však Dcera sionská rodit začala,
hned svoje děti na svět přivedla!

9 Copak já, který otevírám lůno,
nepůsobím i porod? praví Hospodin.
Copak já, který vedu k porodu,
lůno uzavřu? praví tvůj Bůh.

10 S Dcerou jeruzalémskou se veselte,
všichni, kdo ji milujete, jásejte!
Radujte se, radujte spolu s ní,
všichni, kdo jste nad ní truchlili!

11 Budete sát do sytosti z prsů její útěchy,
zalykat se rozkoší v jejím kyprém náručí!

12 Neboť toto praví Hospodin:
Hle – jako řekou zaplavím ji pokojem
a slávou národů jako rozvodněným potokem.
Budete se kojít v jejím náručí,
na jejím klíně budete laskáni.

13 Jako když matka své dítě konejší,
tak já vás potěším –
v Jeruzalémě dojdete útěchy.

14 Až to uvidíte, vaše srdce zajásá
a celí rozkvetete jako bylina.
Hospodinovým služebníkům bude zjevná jeho ruka,
na své nepřátele se však rozhněvá.

Hospodin přichází

15 Hle – Hospodin přichází s ohněm,
jeho vozy jsou jako vichřice!
V zuřivosti vylije svůj hněv,
své hrozby v plamenech.

16 Hospodin se bude soudit ohněm,
svým mečem s každým člověkem;
Hospodin mnohé pobije.

17 Ti, kdo se posvěcují a očišťují pro zahrady^g
po vzoru toho, kdo je vprostřed nich,

^e Iz 50:2; 65:12

^f Iz 5:18–19 (srov. 2Pt 3:3–4)

^g Iz 1:29; 65:3

ti, kdo jedí maso prasat, krys a jiné havěti,
zahynou spolu s ním, praví Hospodin.

¹⁸ Já však znám^a jejich skutky i jejich smýšlení, a proto přijdu, abych shromáždil všechny národy a jazyky; přijdou a moji slávu uvidí! ¹⁹ Vložím na ně znamení a ty, kteří vyvážnou, pošlu mezi národy – do Taršíše, Libye a Lydie, k těm slavným lučičníkům, do Tubalu a Recka, ke vzdáleným ostrovům, kde o mně ještě nikdy neslyšeli a moji slávu nikdy neviděli. Budou zvěstovat mou slávu mezi národy! ²⁰ Na koních, vozech a povozech, na mezcích a velbloudech pak přivedou všechny vaše bratry ze všech národů jako dar Hospodinu na moji svatou horu do Jeruzaléma, praví Hospodin. Přivedou je tak, jako když synové Izraele přinášejí svůj dar do Hospodinova domu v čistých nádobách.

²¹ A i z nich některé přijmu za kněží a levity, praví Hospodin.^b

²² Jako to nové nebe a nová zem,
které učiním,^c
zůstanou přede mnou, praví Hospodin,
tak zůstane i vaše jméno a vaši potomci.

²³ Od novoluní do novoluní,
od soboty do soboty
přicházet budou všichni lidé,
aby se mi klaněli, praví Hospodin.

²⁴ Vyjdou a spatří mrtvoly
těch, kdo se proti mně vzbouřili.
Jejich červ totiž nehyně
a jejich oheň nehasne –
všem lidem budou k výstraze!

---

^a podle LXX, Tg (*znám* v MT chybí)

^b srov. Iz 2:2–5; 56:3–8

^c Iz 65:17